નવીન સુંદર.

ચતુર સ્ત્રી વિલાસ મનહર

રશીક ગરબાવળી

ઘણા વધારા તથા સુધારા સાથે છપાવી પ્રસીદ્ધ
કરનાર

તલાટી દામોદરદાસ ભાઇચંદદાસ

વડોદરા દેશાઈ શેરીમાં અને દુકાંન લેહેરીપુર દરવાજે

(આવૃત્તી ૧ લી) (પ્રત ૩૦૦૦)

સંવત ૧૯૫૦ સને ૧૮૯૩

અમદાવાદ હિંદુસ્થાન તથા
વડોદરા--ફ્તેસિંહ છા૦ છા૦

કીંમત. ૦-૪-૦ આના

જાહેર ખબર.

મગનલાલ ઉદેરામ જોશીવાલી નવીન સુંદર રશીક ગરબાવળી ભાગ. ૧ લો તથા બીજો તથા ત્રીજો હમારે ત્યાં મળેછે માટે જે ગૃહસ્તોને જોઇએ તેમણે હમારી દુકાંને પધારવા તસ્તીલેવી આ ગરબાબળી ઘણી સરસ તથા ઘણી વખાંણુયેલી છે તે આપને વાંચ્યાથી માલમ પડશે

લી

દામોદરભાઇચંદ ઠે: લેહેરીપુર દરવાજે

મણી દુઃખદર્શક નાટક.

---:o:---

આ નાટક થોડા દીવસની અંદર છપાઇ બહાર પડવાનુંછે આ નાટકની ઝાજી તારીફ કરતા નથી આપને વાંચ્યાથી માલમ પડશે અગાઉ ગ્રાહક પાસે કીમત અડી આના લેવામાં આવશે એતુંકદ્દ આશરે છો ફુરમાનું થશે છપાવ્યાપછી કીમત પાંચ આના પડશે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનર.

છોટાલાલ દામોદર મુ. વડોદરા દેશાઈ શેરી.

અર્પણ પત્રિકા મિદમ્

આચાર્ય. કેશવશર્મા રણછોડજી તત્સુનુ માધવશ-
ર્મસ્ય ઇદમ્ લઘુપૂસ્તકમ્ સમર્પણ કૃતોસ્મી

છંદ મનહર.

છો કર મતિથી કાંઇ રચિ કાવ્ય વળી અન્ય: છો-
ટા મોટા કવી લઘુ મધ્યમ વિશાળ જે. ૧
લા બહુ જાણી હરી ગુણ ગાંનનું કથન કીધું
લ વમાત્ર નથી યશ દ્રવ્ય લોભ ફાળજે. ૨
દાં ન લીધાં ગુરૂ તણાં ત્યાર બાદ જ્ઞાન થયું
મો દથી સંગત સત્ય મળી તતકાળ જે. ૩
દ ર માસ વર્શ ઘડી ઘડી પળ પળ વીશે
ર ટના લાગી છે હરી નાંમે વૃજ પાળજે. ૪
દા સપદત્રીમાં હરનીશ સુખ દીઠું તેથી
સ દાય ભજે છે છોટા ગોવીંદ ગોપાળ જે. ૫

ચિરરા છંદ

એડું ઓટયું અન્ય કવીનું કરી ભર્યું ભંડોળ અમે
ભૂલ ચુકની માફી બક્ષી લક્ષે લેશો શર્વ તમે
વાંચક વૃંદ વિચાર કર્યેથી. સાર પ્રથક જડ જેમાં
જેને જેવો રસ લાગે તે.તત્વ ગ્રહો શર્જન એમાં

મુ. વડોદરા

લી.શેવક
તલાટી. દામોદરદાસ ભાઇ-
ચંદદાસ.

जेहेरखबर

વ્યાસ વલભરાંમ સુરજરાંમનું બનાવેલું ભારથ અષ્ટા દશ પર્વ સપુરણ સુધી ચીત્ર સાથે સારા અક્ષરથી છપાઇ બાહાર પડેલું છે તેનું કદ આશરે સવાસો દોડસો ફરમાનુ છે કીંમત. રૂ. ૩—૦—૦

તથા ગીરધર કૃત કૃષ્ણ ચરીત્ર મોટું સારા અક્ષર તથા સફાઇદાર કાગળથી છાપેલું તૈયાર છે. કીંમત ૨—૮—૦

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલરઃ મગનલાલ દેવચંદઃ અમદાવાદ ઠે. રીચીરોડ

આ પુસ્તક મળવાનાં ઠેકાણાં

અમદાવાદમાં બુકસેલર મગનલાલ દેવચંદ ઠે. રીચીરોડપર તથા ભરૂચમાં લલુભાઈના ચકલામાં એમની દુકાંનેથી મળશે તથા ડાકોરમાં પણ એમને ત્યાં મળશે.

ડાકોરમાં બુકસેલર ત્રીભોવન રણછોડને ત્યાંથી મળશે.

વડોદરામાં છપાવનાર પાસેથી તથા નાનાભાઇ માણેકચંદ તથા નરભેરામ રણછોડ વિગેરે જાણીતા બુકસેલરોને ત્યાંથી મળશે.

અનુક્રમણીકા.

(મીરાંબાઈની ગરબીઓ)

માહા કાળીના ગરબા

પરનારીની પ્રીત વિશે ગરબી

સાખીઓ.

નંદજીનાં સાંકળાયાં

સાતવારં

પડ઼ે તીથીઓ.

નવીન સુંદર ચતુર સ્ત્રી વિલાસ મનોહર રશીક ગરબાવલી.

ગણપતીની સ્તુતિ

કર કૃપા તું મુજપર કહું છું હું આખરે અરજ સુણો ગણાધીશમારી
પ્રથમ સ્તુતી તાહરી અરજ સુણો માહરી, ચીંતા દો વિદારી ટેક
સુધી બુદ્ધી નારી તુજતણી કહું છું મુખથી ભણી આવારે હેત આણી
ખડી ધડી વીનવુ તુજને કરો દયા મુજને હો ગણાધીશદાશ જાણી કરે
ગુણ છે તારા ઘણા નહીં તે માંતો મણા શું કહું મુખથી વાણી
સાય સદા હમોને કરો દુઃખ તો મારા હરો દયા દીલમાં આણીઃ કરે
પ્રથમ સ્તુતી તુજ તણી કરી મેં તો ઘણી હવે આશા પુરજો મારી
કહે છોટા કરગરી સાય તો સારી કરી વિઘન નાખ જો વિદારીઃ કર

સરસ્વતીની સ્તુતિ ગરબી.

પડવાની પાણુ પ્રીત ગટમટ ભુલીરે એ રાગ)

હું નમુ સરસ્વતી માત બેઉ કરજોડીરે
મારી વીનતી સાંભળજો માત કહુંછું થોડીરે
પુસ્તકમાં જશ આપજો માગી માતારે
હું દીન વીને કહુંછું દાસ સુણ વિધાતારે
બે કર જોડી નમાવું શીશ સુણો માતા મારીરે
માગુ તમારી સાય ચીત્તમાં ધારીરે

મારા મનની પુરજો આશ સાય તમે થાજોરે
હું પોકારીને કહું છું દાસ વારે ધાજોરે
સર્વે સાદ ગુહસ્તોને આજ વીનતી મારીરે
જેર હોય ભુલને ચુક તે વાંચજો સુધારીરે
કહે છોટા કરજોડીને વિનતી સુણજોરે
હું નમી કહું સરસ્વતી માત આશ પુરણ જ કરજો

પ્રભુની સ્તુતી કહો મીત્ર મારા શું કરીએ એ રાગ

કહું છું અરજ સુણો દીલ ધરી કૃશ્ન કાના કૃપા દીલ કરી
રહું જગતમાં તમ કૃપાવંત ઘડી એક તો ચેન ન પડે
હવે મનમાં કરોને દયા શું મારાથી તો જુદા થયા
માટે વિચારો કૃપાકરી તમ આશરે ધારણા ધારી
ધારો તેના પ્રભુ તો તમે સહુ કાર્ય સુધારો આસમે
નીત ધ્યાન તમારૂં ધરૂં બીજુ કાંમ તો કશું નવ કરૂ
માટ સહાય તમે તો કરો મારાં દુઃખ તો સર્વે હરો
જાણો બાળક આ તમ તણો કરી કૃપા દુઃખ મારાં હણો
અરજ વારંમ વારે કરી પ્રભુએ વિનતી ધ્યાન ધરી
તમ કૃપાથી સો પાર પડશે સાવ કરશોને દુઃખજ ટળશે
કહે છોટો મનઉચરી પ્રભુએ કૃપા મુજપર કરી

ગરબી ૧ લી રાગ ગીરધારીનો

ગીરધારી શું કહું વાત તમારી કેમ રોકો છો પરનારી
પાતળીયારે આશી વાત વિચારીઃ નથી કરતા વાત આ સારી

ઝુલ

કેમ પરનારી ને રોકોરે જાતા જુવે છે ઘણા લોકો રે
તમે પાલવ મારો મુકોરે પાતળીયા રે જુઓ મનમાં ધારીઃ કેમ
સામળીઆરે આં શું કરો છો વાટે નથી એમાં તમારો ધાટ
જરા લાજનરે કહું છું હું શા માટેઃ જાઓ તમે સીધી વાટે

ઝુલ

તમે શું જાણો ટેક હમારી રે: આપ મનમાં કાંઇ વિચારો રે
નથી વિચાર આ સારો રે: સામળીયારે પ્રીતની ગતી ન્યારી: કેમ
હું સાખું છું રે સામળીયા વારૂં: હવે થશે કાંઇ નઠારૂં
હું સમજી નેરે મન માંહે વિચારૂં: હવે રહે નહી માંન તમારૂં

ઝુલ

પછી જશે ઇજત તમારી રે: એમાં નહીં કશુ રહ મારી રે
આ વાત નથી લાભ કારી રે: છબીલાજી રે જાઓ વારે તમારી: કેમ
અલ બેલા રે વાત સાંભળો મારી: તમે છાંની લેજો ધારી
એકાંતેરે મળ જો વાત વિચારી: જેથી મજેને પડે બહુ સારી

ઝુલ

જેમ પાંચે મનના કોડરે: તેવી જુગતી કરો રણછોડરે
કહે છોટો બેઉ કરજોડ રે: દુખડાં કાપો રે દામોદર ચીત્ત ચારી. કેમ

(ગરબી ૨ જી રાગ ઉપરનો)

ગીરધારી રે કેમ ઉતારી માયા: કેમ મારી સાથે રીસાયા
પાતળીયારે જશોદાજીના જાયા: શા વિચાર તમે તો ધાર્યા

ઝુલ

હું સમરણ કરૂં તમારૂં રે ધડીએ કેન વિસારૂં રે
તમે મનમાં શું ધાર્યુંરે છબીલાજીરે કાસે કે મન આવ્યા કેમ
કેમ છોડોરે આ અબળા નારી: આ વાત નથી કાંઇ સારી
શું મનમાંરે બેઠા તમારા ધારી: કંઇ સુજ૪ પડે નહીં સારી

ઝુલ

હવે દાસીને સુખ આપો રે મને તમારી કરી થાપોરે
દામોદર સંકટ કાપો રે કહે છોટો રે પ્રભુ રાખો તમારી છાંયા: કેમ

(ગરબી ૩ જી રાગ ઉપરનો)

સામળીયારે પ્રભુ ગીરધારી નીત જપું હું માળા તમારી

હો છબીલા રે હું છું અબળા નારીઃ પ્રભુ માગું સેવા તમારી

ઝુલ

હું નથી ચુકી ધ્યાન તમારૂં રે પણ મનમાં તમે શું ધારયું રે
હું અબળા શું વિચારૂં રે પાતળીયારે માયા તમે ઉતારી નીત
હું કહીને રે પ્રભુ મારા થાકીઃ હવે કશું ન રહ્યું બાકી
હવે પ્યારા રે પ્રીત કરીને પાકીઃ પછી રહે ન કાંઈ બાકી

ઝુલ

પાતળીયા ગોરી પર ધારી રેઃ તમે સહાય કરજો મારીરે
દામોદર દુઃખડાં હારીરેઃ કહે છોટો રે આશા પુરજો મારીઃ નીત

(ગરબી ૪ થી રાગ ઊપરનો)

ક્યાં ક્યાં જાઓ રે ગોપી તમે શું ધારોઃ તમે મહીના મટકી ઉતારો
શુતાકરે દ્વાવતમે તમારોઃ નહીં મનમાં તમે વિચારો

ઝુલ

તમે દાણ જલદી આપોરે. પછી ગતા તમારો કાપોરે
આ વચન હમારૂં થાપોરેઃ ઓ સાહેલીરે છાની કેમ સધારોઃ તમે
તમે સંતાઈને કેમ જાઓછો નારી. નથી વાત તમારી સારી
કેમ ચોરીરે કરો તમે મારીઃ તમે બની ગઈછો ઠગારી

ઝુલ

ઓ નારી તમે ધુતારીરે તમે જાત જાણુવી મૈયારીરે
છાની માની સીદને સધારીરેઃ હવે ક્યાં જશોરે હક આપો હમારો તમે
છબીલા નંદ છળવો તમેતો ધાર્યો તેથી રસ્તો આ વિસારયો
પણ નહીં ચાલેરે દાવ અહી તમારોઃ તમે મનમાશું એ ધારો

ઝુલ

જે આવે આ રસ્તા મારગે તેતો દાણ આપીને જાયરે
પછી સુખી ઘણેરી થાયરેઃ માટે ગોપીરે અભિમાન મુકો તમારોઃ તમે
શીદ ખોટીરે થાઓ તમે નારીઃ જુવો વાત તમો વિચારી

દાણુ આપોરે પાલવ મુકું નારીઃ પછી ખુશી થાઓ તમે ભારી

ઝુલ

પછી પોચે મનના કોડરે, એમ બોલે શ્રીરણછોડરે
દાસ છોટા કેહે કરજોડરેઃ પ્રભુ મારારે દુખડા સહુ સંહારોઃ તમે

ગરબી. ૫ મો.

ઓ ગીરધારીરે શું વદોછો વાણી. તમે કીંદાડાના દાણી.
તમારી રીતો સર્વ હમેતો જાણી તમે વાત કારોછો સાણી

ઝુલ

શીદને રાડ અહીં વધારોરે પ્રભુ પોતાને રસ્તે પધારોરે
એમાં નથી માલ સારોરે છબીલારે કહુંછું હું હેત આણી. તમે.
ઓરગાયારે પાલવ મુકો નારો તમે મન માંહે વિચારો
લડશોરે ક્રોધાગ્નાગી હમારો અહીં લોક જુવે હજારો

ઝુલ

વાણી કોપ સાસુ મારીરે નાણુ હાની જાતછે ન્યારીજ
તેથી થાઉ ઘણી હુ ખીયારીરે વાણી ખોટીરે મારી છેજે હાણી. તમે
સસરોમારોરે ઘણોછે સારો વાણી ભક્તી તે કરનારો
તેનો મુજનેરે આસરો બહુ સારો તેથી સુખે દીવસ જનારો

ઝુલ

હવે જવાદો પ્રીતમ પ્યારારે વળી મળજો છબીલા મારારે
હુતો ગુણ ગાઉ તમારારે કેહે છોટારે કરજોડીને વાણી તમે

ગરબી ૬ ઠી.

શ્રીકૃષ્ણ પ્રાનારે પ્રભુ ગીરધારી દીઠી છબી તમારી ન્યારી
વનમાંહે ભટકુ મોહી તહું નારી મને સાલેછે પ્રીત તમારી

ઝુલ

ડોળ ખરાબ થયોછે મારોરે હવે આવી મને ઉગારોરે
દરશનનો લાભછે સારોરે સામળીયારે મરે વિજોગે નારીઃ મને

નાખ્યા હેત પ્રભુ આવો પાંસ. પુરો દાશીની આવી આશ
મારૂં મનરે તમવિનાછેઉદાસ મારે પુરો અબળાની આશ

ઝુલ

છોગાળા ગીરી વરધારીરે: આવો અરજ સુણોને મારીરે
ટાળો દુઃખ સહુ વિચારી: પાતળાયારે આશ મને તમારી: મને
લાલ ચમારે આવી સંગે તમારા: શુ કહુ મુખથી પ્યારા
લક્ષણ જોયારે ગીરધારી તમારા હવે બસ થઇ મળો પ્રભુમારા

ઝુલ

દાવ નથી અહીં કશો મારોરે. તમે કરાવો ઉપાય થનારોરે
મોટા ગુણ માનીશ તમારોરે કરો સહાયરે સુણી અરજ મારી. મને
દરશ વિનારે પ્રભુ તલસુંમારા. આવો ચરણ સેવું તમારા
રહો હરનીશરે પ્રભુપાંસમારા. ધરુનીસદીનસણુગારસારા

ઝુલ

નાવફરીફરીનહીઆવેરે, ભજયાપ્રભુનનામંરે
સહુસુધરયાં કાજહાવેરે, છોટાનાપ્રભજેપુરીઆસામારી
મનસાલેછે પ્રીતતમારી

(ગરબીઓ ૭) (હનમાનજીનીગરબી)

વનાહંનમંતરહુંછું તારો બાળ, આપવનીછેઆળપંપંપાળ
રહું જગમાંરેતુકૃપાએ કૃપાળ, હેઆવી મંને સંભાળ

ઝુલ

પ્રભુછબીછેતારીન્યારીરે, જાઉ તમઉપરબલિહારીરે
સૌસંકટનાખજો વિદારીરે. જગતનારેપ્રભુછોદીનદયાળ હવે
પ્રભુ તેલરે સીંધુ ર લેપં ન તારૂં તેથી રૂપ બંને છે સારૂં
તારૂં ધ્યા નરે હર નીશ રૂદે ધારૂં: તુજ કૃપાથી દુઃખ વિસારૂં

ઝુલ

આપ ઉપર રાંમના બહુ પ્રેમરે: સહુરે કે છે ખુશાળ ક્ષેમરે

મુને રાખો પ્રભુ તમે તેમ રેઃ કરૂં વિનતિ રેહું તો આવિશાળ હવે
સીતાજીનીરે સોધ તમે તોલાવ્યાઃ દુશમનો ને મારી હટાવ્યા
લંકા બાળીરે દુષ્ટોને ગભરાવ્યાઃ તેથી રામને મન બહુ ભાવ્યા

ઝુલ

એવાં કાંમ બહુ તમારાં રેઃ શું કહું મુખ થી આ વારા રે
અહી મહીને હરાવના રા રેઃ તમે કાઢી રે રાંમની તો ભાળ. હવે
એવું રે અવનીમાં તમારૂં નામઃ પ્રભુ ઠેર ઠેર તારૂં હાંમ
જ્યાં જોઇયેરે ત્યાં મનોહર કામઃ તમને પ્રસંન સુંદીર સ્યામ

ઝુલ

ધન્ય ધન્ય હો બળવંત રેઃ જય જય જય હનુંમંત રે
તમે શેવકની પુરજો ખંતરરેઃ કહે દાસ છોટો રે વિનવી તારો બાળ હવે

(ગરબી ૮ મી ગણુપતીની ગરબી)

ધન ધન રે ગણાધીશ કીરતી તારીઃ પુરો આશ તમે હું મારી
તુજ નામ થકીરે મળે મુક્તી સારીઃ નીત જપું હું માળા તમારી

ઝુલ

ઓ પ્રભુ દુઃખના ભંજનરેઃ આપો શેવકને દરશનરે
તમે થાયો પ્રભુ પ્રસંનરેઃ ભક્તી આપો રે મુજને તો સારીઃ નીત
ભક્તોનાંરે સંકટ સર્વે કાપ્યાં. સેવકને વરદાંન આપ્યાં
દુઃખીઆનાંરે દુઃખ સહુ તો કાપ્યાઃકંઇકને સેવક કરી ને થાપ્યાં

ઝુલ

આવાં કાંમ ઘણાં કીધાં રેઃ પ્રભુ ઘણાને દરશન દીધાં રે
ઘણાનાં દુઃખ હરી લીધાં રેઃ અચળ વાપી રે કીરતી જગમાં તારીઃનીત
પ્રભુ ભાદરવો રેઃ માસ બહુ સારોઃ પ્રભુ ઘેર ઘેર તમે પધારો
સુદી ચોથનારો દીન રળીયાત સારોઃ વરસો વરસ તમારો વારો

ઝુલ

ઘેર ઘેર તો લીલા લેહેરરેઃસહુ આ રાખે જાણીપેર રે

સુંદર લલીતની બહુ લેહેરરે. સઉ સજનરે ગમત કરે બહુ સારીઃ નીત
સઉ સુણજોરે નરને તમે તો નારીઃ સેવા ગણપતિ હેત વધારી
એ છે રે અતિ ઘણા સુખકારીઃ કરો સેવા નરને નારી

ઝુલ

એ કરજોડી નમાવું શીશ રેઃ જય જય પ્રભુ ગણાધીશરે
છો જગતના પ્રભુ ઇશરેઃ કહે દાસ છોટો રે પુરો આશા મારી   નીત

(ગરબી ૯ મી અંબાજીની)

ધન અંબારે અરજ ઉરમાં ધારોઃ શેવકનાં સંકટ વિદારો
કરું વીનતીરે દાસ આ તમારો માતા સંકટમાંથી ઉગારો

ઝુલ

ધન ધન તું અંબા માતરેઃ તું છે જગતમાં પ્રખ્યાતરે
સર્વે જાણે એવી વાત રેઃ સર્વ દુનીયાએ જપે જાપ તમારોઃ માતા
બહુ કીરતી રે જગમાં તારી વાપીઃ ભક્તોનાં સંકટ નાખો કાપી
દુર મતિરે દુનીયામાં બહુ વાપીઃ ઘણાં રૂપે જગતમાં પાપી

ઝુલ.

તેવા જનને સારી મતી આપોરેઃ સર્વે અધર્મનું મુળ કાપોરે
સર્વે સેવક કરીને થાપોરે જેથીરે જાપજપે માના તારોઃ   માતા
સર્વે ઠેકાણેરે ચાલે કીરતી સારીઃ એટલું માગું માતા મારી
સર્વે જનરે કરજે તુ સુખકારીઃ કો જગમાં નહીં દુઃખકારી

ઝુલ.

આટલી સાંભળજે મારી વાતરે જય જય અંબામાતરે
પુરજે આસતું સક્ષાતરેઃ કહે છોટોરે માતા દાસ આ તારોઃ   માતા

(ગરબીઃ ૧૦ મી) ડાકોરવાળા રણછોડજીની ગરબી.

ધન રણછોડજી છો તમે દીન દયાળઃ પ્રભુ ભક્તોનાં દુઃખ ટાળ
ઓ પ્રભુરે તમે છો કૃપાળઃ ભાવે ભજુ તમારી માળ

ઝુલ.

સારૂં સારૂં ડાકોર ગામરેઃ ઘણું સુંદર છે એ ધામરે

જોતામાં થાય આરાંભરે: ત્યાં વસે રે પ્રભુ મોરલીવાળા: ભાવે
એ પ્રભુરે તમે દીશોછો રશીયા: તમે ભગ્તોને મન વશીયા
જે શેવારે કરે છે તારી રશીયા: તેના ભવના પ્રાચીત ખશીયાં

ઝુલ.

એ પ્રભુ કહું શું ગુણ તારારે; ગાતાં ગુણ બહું છે સારા રે
જેનો ગણતાં ન આવે પારરે: એ પ્રભુરે તમે દીશોછો રસાળ: ભાવે
દર સુકર વારે થાય છે લીલા લેહેર. પ્રભુ શણગાર સારાપેરે
વરઘોડોરે નીકળે સોભા ભેર જાય લક્ષ્મીજીના મંદીરરે

ઝુલ.

પ્રભુ ઢોલ નીશાંન સારરે શરણઈઓનો નહી પારરે
વાગે ઝાંજ પખાજ સારરે: બની રેહે છે રે શોભા ત્યાં વિશાળ: ભાવે
એ પ્રભુરે આ શોભાનો નહી પાર: જોવા આવે નરને નાર
ભેગી થાયરે વરણ તો અઢાર: જોઈ ખુશી થાય અપાર

ઝુલ.

પછી આવે અસાડ માસરે પ્રભુ પુરા સેવકની આસરે
વરણુ ન કરે તારા દાસરે: રથજાત્રાનું રે પર્વ દીશે વિસાળ. ભાવે
મોરુ પર્વતો કહુ છું હું વિસ્તારી : નીકળે અસ્વારી ત્યાં ભારી
અસ્વારીમાં આવે નરને નારી: તેની શોભાની બલીહારી

ઝુલ.

રથે બેશી નીકળે પ્રભુ બાહારરે તેની સાથે શેવક અપારરે
આવે લાલ બાગ મોજારરે: ત્યાં શોભારે બને ઘણી વીશાળ: ભાવે
બાગ વચેરે બંગલી છે ત્યાં સારી: પ્રભુ બેસે હેત વધારી
ઘડી પાવનરે કરીને બીહારી પછી આગળ ચાલે અસ્વારી

ઝુલ.

પછી રાધા કુંડે આવેરે ત્યાં ભાગ સારા ધરાવેરે
પછી આગળ તો સીધાવે રે: પ્રભુને જોવાને આવે નાંના બાળ: ભાવે

અસ્વારીની શોભાનો નહીં પાર. વાગે મરદંગને સીતાર
પછી આગળરે વિશ્રામ અપાર. તેનો કેહતાં ન આવે પાર

ઝુલ.

છેલા માંળણીએ આર આવેરે ત્યાં પ્રભુ બીરાજે ભાવે રે
જોવા સજન સહુ આવેરે. ત્યાં પ્રભુને રે ધરાવે પ્રીતે થાળ; ભાવે
જાત જાતની સામગ્રી આ ભેગાવે. પ્રભુ માની લે છે ભાવે
એવા છોગાળાને જે ભજે છે ભાવેઃ તેના દુઃખ દળીદ્ર જાવે

ઝુલ.

પછી પ્રભુ મંદીરમાં પધારે રેઃ સર્વે લોક ધામે સધારે રે
પછી આસો માસ આવે જ્યારે રે ત્યારે સોભારે અને ઝાક ઝમાલઃ ભાવે
દેશોદેશથીરે આવે નરનેનારઃ આવે બાળક ઘણાં અપાર
નવ મળેરે રસ્તો ત્યાં તલ ભારઃ પ્રભુ ભીડ તણો નહીં પાર

ઝુલ.

ઘણા ચોર આવે ધુતારા રેઃ ઘણા ઠગને જુગારા
ઘણા ખેલાડી બહુ સારારેઃ બધાર આવે બનીને વીશાળઃ ભાવે
સરદ પુનમનીરે સારી આવે રાતઃ મે જોયુ છે જાતો જાત
તે શોભાની રે શું કહું મુખે વાતઃ સર્વે માનજો સાચી વાત

ઝુલ.

આખી રાત મંડળીઓ બેસે રેઃ ત્યાં જોવામાં મન પેસેરે
સર્વે જોજો ધારી ઉલાસરે પ્રભુ જુવેરે સોભાનાંના બાંણઃ ભાવે
સર્વે મડળીઓ બેસે હરોલારઃ તેની સોભાનો નહીપાર
શું કહુ રે મુખથી હુતા આવર તમે જોજો નરને નાર

ઝુલ

હું કહું મું હરીને ઉલાસરે. કહું સોભા મંદીરની દાસરે
મંદીરમા હાંડીને ગલાસરેઃ તખ્તો હીરે બન્યું સહુ ઝાક ઝમાળઃ ભાવે
દેરા પાછળ રે સાળછે એક કુવો તમે નજરે જઇને જુવો
જોઈ રણછોડજીને દુઃખ તમારાં ખુવો બનીર ચના તે જઇ જુવો

ઝુલ

દેરા પાછળ કોટ છે ભારી રેઃ બે દરવાજા એક બારી રે
તમે જો જો નજરે નીહાળીરે દેરાનો ઘાટ બન્યો વીશાળ ભાવે
દેરાનીરે રચના બહુ છે સારીઃ શું કહું મુખથી વીસ્તારી
દરશન કરતાં રે મન હરખ્યુ છે ભારીઃ જોતામાં થયો સુખકારી

ઝુલ.

પાછળ રચના બહુ કીધી રેઃ જે જોતાંએ તે જુગતી સીધીરે
તમાની હાર લગાવી દીધીરેઃ તે મધેરે સુંદર એક ઘડીઆળઃ ભાવે
દરવાજા ઉપર રે ચોઘડીયાં તો વાગેઃ તેને જોતામાં દુઃખ ભાગે
રચના રે કીધી છે બાગ લાગેઃ સહુ જનજન જોવા ને જાગે

ઝુલ.

બહુ વીધ વીધ છે ત્યાંની રીતીરે. પ્રભુ સાથે રાખજો પ્રીતીરે
સારી ચલાવો તમે નીતીરેઃ મંદીર મારે ઉભા છે બે દીપ માલઃ ભાવે
પ્રભુ પુરશેરે આપણી તો આશઃ પછી આવ્યો ફાગણ માસ
બહુ બગીચારે થાય આસપાસઃ કરી નજ રજુવો ચોપાસ

ઝુલ

ડોળ ઓચ્છવની સોભા ન્યારી રેઃ ઉડે અબીલ ગુલાલ ભારીરે
રંગરેલ થાય છે ત્યા સારીરેઃ ઝુલેડોળેરે ગોગલીવાળાઃ ભાવે
રણછોડજીના સામુ ડંકનાથનું ધામ ત્યા જઇ કરો વિશ્રામ
ડંકનાથનું રે સા છે ઠામઃ ત્યાં બેસી લ્યો પ્રભુ નામ

ઝુલ.

એવી ડાકોરની રચના સારી રે લાલ બાગ જો જો નીહાળી રે
રાધા કુંડ છે ત્યાં ભારી રે કરે વિનતી રે પ્રભુ તારો બાળઃ ભાવે
આ પ્રભુ રે ડાકોરમાં જો રહીએઃ સર્વે દુઃખ હમારાં બાહએ
ગોમતીમાં રે સુખેથી નાહીએઃ પછી બેશી પ્રભુ નામ લઇએ

ઝુલ.

પ્રભુ પુરજો મનના કોડરેઃ કોઇ ન વદે મુજ ને ખોડરે

જય જય શ્રી રણછોડ રેઃ કહે દાસ છોટો રે હવે મને સંભાળઃ ભાવે

(ગરબી. ૧ લી રાગ પડવાની પણ પ્રીતગટમટ ભુલી રે એ રાગ)

મથુરાંમાં મહી વેચવા કોઇ આવો રેઃ આ વાલો મળશે વાટ
મન મેળાવોરે. ૧

સૌ સખી ટોળે મળી કોઇ આવો રેઃ આજ ગમતી કીજે ગોઠ
મન મેળાવો રેઃ ૨

આજ ગોવીંદ ચારે ગાવડી કોઇ આવોરેઃ કાંઈ માગે મહીનું
દાણ મન મેળાવો રેઃ ૩

આ કારજ મનત્યાં થશે કોઈ આવો રેઃ ત્યાં આપણુ ગાઇયે
ગીત મન મેળાવો રેઃ ૪

વાલો વાએ વાંસળી કોઈ આવો રેઃ શ્રીજી મનાજીને ધાટ મન
મેળાવો રેઃ ૫

બાઈ આ અવસર ક્યાંથી જડે કોઈ આવો રે. કાંન તીકમ સાથે
તાંન મન મેળાવો રે ૬

આ બળવંત ઝાલે બાંહેલી કોઇ આવોરેઃ રાજે નારશીગ નાથ
મન મેળાવો રે ૭

(ગરબી. ૨. જી રાગ ઉપરનો.)

આ એક હરતું બીજી હાંણ કોને કહીયે રે બાઇ અલબેલાની
આળ ને કેમ સહીયે રેઃ ૧

મન ગમતા મળ્યા માવજી મારગડે રેઃ વાલો મહીડું કાંઈમસ
મોહન ઝગડે રે ૨

હું અબળા ઉભી એક હરીમને મળીયા રેઃ જેમ પય તે સાકર
માહે બુદર ભળીયા રે ૩

કરજોડી બ્રીજનાર ચરણે લાગે રેઃ હું હેડે વિચારૂ એમ હરી
કાંઈ માગે રે; ૪

સરખે સરખી સૌ મળી સાહેલી રે; કાંઇ વાતે વાધ્યું હેત લજ્જા મેલી રે; ૫

હોનાર હોય તે થાયદો શાનદી જેરે કાંઇ લખ્યા ટળે નહીં લેખતો શું કીજેરે: ૬

રાજેના પ્રભુ અંતર જામી દીસારે મારા પ્રાણુ તણા આધાર લાગો મીઠારે: ૭

ગરબી. ૩ જી રાગ ઊપરનો.

વાત કરો રહી વેગળા સુણવાલારે: કોઇ દેખે દુરીજન લોક આશા ચાળારે ૧

હમે વહુ વારૂં વીઠલા આવે શેરે કાંઈ ઉભા કેમ રેહેવાય ધોળા દીશેરે ૨

નહી માંગોતો આપીયે રોહો અળગારે: તમે શાંને કાજે સ્યામ આવો વળગ્યારે ૩

આ દાણી કોઈ દીઠો. નથી આ વાટેરે: આ નવી ચલાવો રીત તમે શામાટેરે: ૪

આ લોભ હાં નહી જટે આંમળીયા રે પ્રભુ લેખા વટ લેવા એઉ તાવળીયા રે ૫

તમો તક જુવો તેહાં નથી મોરારી રે તુને વેચીને વાળુ દાં- ણુ તે હુ નારી રે. ૬

રાજે ના પ્રભુ અંતર જામી જાણોરે તમે કરો વિચારી વાત એ મનવતાણા રે. ૭

(ગરબી. ૪ થી. રાગ ઉપરનો)

મોહન બોલ્યા માનુની મહી આપો રેઃ તુ તો રાખી રહે ની- ચીત્ત શીદ સતાપો રે: ૧

બીજ ચોરાશી કોશ આવે આના કેરે તે તો આપે હમારાંદાં ણુ કોઇ ના રાખે રે: ૨

આ થાડ એક આપની મને મ ડ રે: તું કડાણ કરે છે કાં
એહ લી હઇડું રે: ૩
આ ગોરસ માટે ગોવાલણી નહીં વઢીએ રે: આ સેજ ગગન
ને કાજ શાંને અડીયે રે: ૪
એલ આએોની લોભણીતે દીઠી રે: એતો આપવાની ઉચાર
બોલે છે મીઠી રે: ૫
આ એકજ ધાર્યું વાછરૂં એ મગાણીયે રે: આ હરી મલ્યાનું
હેત શાંને હણીયે રે ૬
રાજેના પ્રભુ અંતર જામી મળીયા રે: મારા સુક્રીત કેરાં કા
જ સેજે ફળીયાં રે: ૭

(ગરબી ૫. મી રાગ ઉપરનો)

આપો રસ્તો માવ વહમે જઇયે રે: મારે શીર છે દહીની
માટ શું કહીયે રે: ૧
મને રોકો નહીં વાટમાં હમે જઇયે રે: કોઇ જુવે રસ્તે લોક:
શું કહીયે રે: ૨
મારો પીઉ જોસે વાટ હમે જઇયે રે પુછે ત્યારે શો ઉત્તર:
શું કહીયે રે ૩
મારી પાડોશણ પુછે વાત હમે જયે રે: મારી સાસુ છે રી-
સળ: શું કહીયે રે. ૪
મારી નણંદ કજીયા બોર હમે જઇયેરે: તેની ઘણી લાગે છે
બીક શું કહીયે રે: ૫
મારી દેરાંણીની શી વાત હમે જઇયે રે: જેઠાંણી કરે ઉતપાત
શું કહીયે રે: ૬
મારો દીયર લડે રોજ હમે જઇયે રે: જેઠ તણો છે બહુ ઠાઠ:
શું કહીયે રે: ૭
પ્રીતી રાખી હરી આવજો હમે જઇયે રે: દામોદર પ્રભુ સીર-
તાજ શું કહીયે રે: ૮

પ્રભુ છોટો તમારો દાસ હમે જાણીએ રે. કરી મેહેરને કરજો
સાથ શું કહીએ રે ૯

(ગરબી ૬ ઠી રાગ ઉપરનો)

કૃષ્ણ કહે કરી મેહેર સુણ ગોપી રે નવ અહીંથી દૂર જવાય
આજ્ઞા લોપી રે. ૧

શું ધારે તું મન વિષે સુણ ગોપી રે નવ ડગલું એક ભરાય
આજ્ઞા લોપી રે ૨

શું સમજાવે તું મુજને સુણ ગોપી રે નથી સમજવાનો ઉપાય
આજ્ઞા લોપી રે. ૩

વચન મારું સહુ પાળે સુણ ગોપી રે કેમ બોલે તું આવું વચન
આજ્ઞા લોપી રે: ૪

પીઉની રાખો નહીં બીક સુણ ગોપી રે તારી સાસુથી શું
થાય આજ્ઞા લોપી રે: ૫

તારા જેઠમાં છે શું જોર સુણ ગોપી રે તારા દીયર શું કર-
નાર આજ્ઞા લોપી રે. ૫

તારી જેઠાણીની શી ગુંજાત સુણ ગોપીરે. દેરાણી નહીં કરે-
વાત આજ્ઞા લોપીરે ૬

દામોદર પ્રભુની સાથછે સુણ ગોપીરે. છોટાના પ્રભુ બળ-
વાંન આજ્ઞા લો પીરે. ૭

(ગરબી ૭ મી રાગ ઉપરનો)

ઓ પાતળીયા ભગવાંન હેત તમે લાવો રે કરી કૃપાને મા-
હારાજ રમવા આવો રે: ૧

આ દાસી જુએ તમારી વાટ વેલી આવીરે તમ કારણ હો
ભગવાંન હું અહીં આવી રે: ૨

નથી રહી સુધને બુધ સામળીયા મારી રે: આવી મળો પ્રભુ
આજ થાઉં સુખ કારી રે. ૩

થીન વીનવી માહારાજ કહું તમને રે: શા માટે તલસાવો
મંન મળો હાવે હમે ને રે. ૪
આ વીનતી સુણી દામોદર પ્રભુ ગીરધારી રે· છોટાના પ્રભુ-
એ અમને કર્યા સુખકારી રે· ૫

(ગરબી ૧. લી)

હારે જમનાં ની તીરે મારો વાલો મોહનજીને જોવા ચાલોરે. ટેક
મોર મુગટ ને કાંને કુંડળ મોહન મોરલી વાળોરે: જમનાની ૧
આજ એકાંત મલ્યોરે છબીલો. ઘેરીનઘરમાં ઘાલોરે: જમનાની· ૨
ફરી આવો લાગ ન આવે તમે મન શાહેદમાં ચાલો રે જમનાની: ૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર ચરણુ કમળ ચીત ઘાલોરેજમનાની ૪

(ગરબી ૨ જી)

હાંરે રશીયા મને જા વાદી જે હાંરે તારૂં દાણ થાય તે લીજેરે· ટેક
હાંરે હું તો ગોકુળની થીજનારી હાંરે હું તો મહી વેચવાને ચાલી
વાટડીએ આળ નકીજેરે--રશીઆ- તારૂં દાણ: ૧
હાંરે હુંતો વ્રસંભાનની છોડી હાંરે મારે માથે ગહીની ગોળી
ભોખાટાં ગોરસ પીજેરે: રશીયા- તારૂં દાણુ. ૨
હાંરે મારી સંગની સાહેલી સૈ ચાલી હાંરે મને ઘેરી ઉભા ગીરધારી
મારગડે ઘુમ વ કીજે રે રશીયા તારૂં દાણુ. ૩
મીરાં કહે પ્રભુગીરધર નાગ: તન મન ધન અરપણ કીજેરે---
રશીગા: તારં દાણ: ૪

(ગરબી: ૩: જી)

હાંરે એની અપનો સ્યામ ખોટો: ક્યા દોસ કહું કુબજાકો. ટેક.
આપ ગયે કાગજ નહી ભેજે કય, કાગજ કો ટોટો રે—એની: ૧
મથુરાંથી વાલો ગોકુળ આવ્યો: કંસ માર્યો રાય મોટો રે એની: ૨
થીંદ્રાબનકીકું જંગલનમાં: હાંરે સૈ થીજમાં કાંન મોટો રે:
એની: ૩

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર. મારૂં મહી પીને થયો મોટેરે; બની: ૩

(ગરબી ૪ થી).

હાંરે કુબજા એજાદુડારો જેને મોહ્યા સ્યામ હમારા રે: ટેક
નીરમળ નીર જુમનાકો નાયો: હાંરે બીચમાં બહેજળ ધારોરે: કુ: ૧
ઇત ગોકુળ ઇતિ મથુરાં નગરી: જઇનેપીઓ જળ ખારોરે: કુ: ૨
જાદુકી પુડીયાં ભર ભર મારે: કયા કરે ભેદ બીચારો રે: કુ: ૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર: આખર સ્યાંમ હમારોરે: કુ: ૪

(ગરબી: ૫: મી)

હાંરે મધુ બે ચંતા ગુજરીયાં લુંટી: મારા સીરની મટુકી ફૂટીરે:ટેક
આણીતીરે ગંગા પેલી તીરે જુમના દધી માંખણ લીધાં લુટીરે: મધુ: ૧
વંદ્રાવનકી કુજગલનમાં: મહીકી મટુકી ફુટીરે: મધુ: ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર અધબીચ પ્રીતી ટુટીરે: મધુ: ૩

(ગરબી: ૬: ઠી)

હાંરે મારો ચીરદો વનમાળી હું છું અબળા બાળી રે: ટેક
હાંરે વાલો ચીર હરીને કદમ ચડી બેઠા હું છું જળમાઉઘાડીરે:મારો ૧
ચીરકે બદલે પીતાંબર લઉંગી: જલસેહો જાઉ ન્યારીરે: મારો: ૨
પોએણપત્રે કરીનીકળી રાધે: કૃષ્ણ હસ્ત દેતારી રે: મારો: ૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર તમે પુરૂષ હમે નારી રે: મારો: ૪

(ગરબી ૭. મી)

હાંરે ચાલો ડાકોરમાં જઇ વસીએ માયા લગાડી રંગ રસીયેરે: ટેક
પ્રભાત પોહોર માંનો બત વાગે ગોમતીજીમાં નાહીયેરે: ચાલો: ૧
સાકર માંખણ તુલસીની માળા: રાય રણછોડને ધરાવીયેરે: ચાલો: ૨
મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર: માયા લગાડી રંગરસીયે રે: ચાલો: ૩

(ગરબી ૧ લી.)

કહેવાદે ને કાન તારી માને કેહેવાદે ને કાન ટેક
વાહાલાનો વહવાડ વડે છે રવી ઉગમતે ભાણ: તારી ૧

ભીવડાવો તે બીજી નારી ખરૂં લોઢુને આરસપાણ: | તારી | ૨
વંદ્રાવનની કુંજગલીમાં હલકું પીપળીયાનું પાન | તારી: | ૩
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર વળ્યાં અમારાં વાન | તારી: | ૪

(ગરબી ૨ જી)

લીધુંરે લટકે મારૂં મંન લીધું રે લટકે | ટેક
વંદ્રાતે વનમાં વેણવગાડે વાંસ તણે કટકે | મા: | ૧
ગાતાં ભંગ કરયાં ગીરધારી અમને મારયાં છે ઝટકે | મા: | ૨
પાટ પીતાંબર હરીએ પેહેરયાં મોહી હુંતો પીલુડે પટકે | મા: | ૩
મીરાં બાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ ચીત અટકે મા: | ૪

ગરબી ૩ જી

નહી હળસે મારૂં મોહનલાલ નહી હળશે મારૂં. | ટેક
લાખ એ લાખનું માટ નંદાશે શોભીતું સારૂ | મો. | ૧
તમે વનમાળી નકરો આળી અમે વહુ વારૂં. | મો.
ફુલ પડે તેની ચોસર ગુંથે લોક બોલે ન્યારૂ | મોહન
મીરાં બાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ. ચરણ કમળ વારૂ. | મો

ગરબી ૧ લી.

મારારે સ્વામી બોલોને વાલા. જસોદા નતી નંદ તણા વાલા. | ટેક.
ઘેલીરે થઇને ગોકુળમાં ભમતી: બીજા રે કોઇની વાતો નથી
ગમતી: મારા
એવી રે તમને કોણ મળી હતી: જેણે રે તારૂં ચીતડું લીધું
લુંટી: મારા
વાલા રે તારી વાટલડી જોતી: આંસુડા ભરી ભરીને રોતી | મારા
ભુંડા રે લોકે ભરમાવ્યા તુમને: તેથી રે તમો મળતા નથી
હમને: મારા

વાલા રે તમને કશું એ નહીં કહીશું: મોહન તારી મરજી મુ-
જબ રહીશું: મારા
માટું હવે શું કહીએ તમને મોહન વર મેહેર કરો હમ-
ને: મારા
એવું રે સુણી આવ્યા ગીરધારી; દીધું આલીંઘન ત્યાં મોરા-
રી: મારા

(ગરબી: ૨. જી તજો રે તમે કેફ કરવું ન કરવું એ રાગ)

મરજી રે તમને દીઠામે ગીરધારી: મતલબીયા છો મોહન મો-
રારી: ટેક
મને રે માયા લાગી છે તારી મારે મન આજી છે મોરારી
વાલા રે મને આ માટે વિસારી: ગરજી ૧
પેહેલી રે મને ખબર આવી પડતી: એની સાથે પ્રીત નહી કરતી
વાલા તો મને મેલી ગયા રડતી: ગરજી: ૨
એ તો જાણું ઉજળું તે દુધ હશે તેને રે આંને વાહી છાશે
હતાં હું તો તારે વિસવાશે ગરજી: ૩
જસોદાના કાન તમો રે કાળા: કાળા રે બહુ આપ્યો તણા ચાળા
તે પર હું તો મોહી છું નંદલાલા ગરજી: ૪
હવે રે હરજી ઘણું થયું ગીરધારી ક્ષમા કરો ચુક થઈ છે મારી
મહને રહીશું દાશી હું તમારી: ગરજી: ૫
પ્રીતમના સ્વામીમને મળીઆ દુ:ખ રે મારાં જનમ તણાં ટળીગાં
જોગી રે સહુ આનંદથી મળીઆ ગરજી: ૬

(ગરબી: ૪. જી)

મેલી રે કરી મુને ગીરધારી: પ્રીત કરીને કેમ વિસારી ટેક
વાલા રે તમે વાતના વિચારી: મેલી રખડની હું અબળા-
નારી: મેલી
વાલા રે વિના ચેન નથી પડતું: ઘડીએ કે નથી મને ગમતું મેલી:

શુજ કશી મને નથી પડતી કાંઇ કળ મુને નથી વળતીઃ ઘેલીઃ ૩
પાતળીયા આવો પ્રભુ મારાઃ હું તો ગુણ ગાઉં છું તારાઃ ઘેલીઃ ૪
છોટાના પ્રભુ મોહન મોરારીઃ આવીને મળ્યા ગીરધારીઃ ઘેલીઃ ૫

(ગરબી. ૪ થી)

ઘેલી રે ગોપી શીદને જાઓછોઃ મુજને છોડી દુઃખીઆં થા-
ઓછો ટેક.
તમે વાત સાંભળો મારીઃ મને છોડે દુઃખ પડશે ભારીઃ ઘેલી ૧
હું રે તમને વાત કહું પેહેલીઃ પછી નહીં કોઇ તમારૂં બેલીઃ ઘેલી ૨
ટિ ચાલો વન સાથે મારીઃ હું કરૂં તમને થાઓ સુખીયારી ઘેલી ૩
આપણ રમીયે રમત સારીઃ હું થાઉં છું રાસ બીહારીઃ ઘેલી ૪
મજા રે પડશે એમાં બહુ ભારીઃ તમે ખુશી બહુ થાશો સૌ ઘેલ
નારીઃ ઘેલી ૫
રમ્યા રાસ ગોપીને મોરારી. ખુશી બહુ થઇ સર્વે નારીઃ ઘેલી ૬
દામોદર પ્રભુ ગીરધારી કેહે છોટા વિનંતી હમારી ઘેલી ૭

(ગરબી. ૫. મી)

મરારે સ્વામી મારાથી છોટાઃ કહે સખી ક્યારે થશે મોટા મારાઃ ટેક
બાળપણાંમાં પરણીને હરખ્યાઃ પરણ્યો પરણી વાના પરખીઃ મારા. ૧
કજોડાના કાંણી સુણી રડતીઃ સમાઇ જાઉ માગજો દે ધરતીઃ મારાઃ ૨
પતી પેહેરી પોતડી નવ જાણે કહો એની પરણીશું સુખ
માંણે મારાઃ ૩
ચતુરા હું ચોદ તણી પુરીઃ નાહાનો નાથ નવ નોમરૂં ઝુરીઃ મારા. ૪
કેકા કાહાડી જાણે નહીં કદીઃ કાપે મારાં કાળજડાં ભેદીઃ મારાઃ ૫
સહુ સખી સાંન કરે સાલેઃ કજોડાની ભારજા કહી બાળેઃ મારાઃ ૬
સખી રે મારે કર્મે કજોડું છેઃ તેથી આખા જગમાં વગો-
ણું છેઃ મારાઃ ૭
કહે દુઃખ અંતર કયાં કહીયેઃ ક્યાં સુધી મૈયરમાં રહીયેઃ મારાઃ ૮

માબાપોએ જોડું નવ જોયું: જોબન મારું એળે તો ખોયું. મારા: ૯
રોજે પાસુ મરડીને સુવે: અડુરે અંગે બોલાવું રૂવે: મારા: ૧૦
મળ્યો મને નાવલીઓ નાનો રડે કેમ કરીને રાખું છાનો: મારા: ૧૧
અલી આજે કાળ મારે કરવો: સંકટ સમે દોસ તે નવ
ગણવો:મારા:: ૧૨
મારી ભેટ આખરની જાણી: ભેટી લે તું પ્રેમ પ્રીચ્યા આંણી
મારા: ૧૩
જીવો તમે ઝાઝા દીવસ જગમાં. મારે હવે એના તો- સ્વપના માં
મારા: ૧૪
અરજ આ તું આલી ઉર ધરજે; જાહેર સૌને મારૂં દુઃખ
કરજે: ૧૫
કજોડાથી કષ્ટ ઘણાં રેહે છે: કજોડાની આંખે આંસુ વેહેછે:
મારા: ૧૬

માહા કાળીનો ગરબો

પાવાતે ગઢથી ઉતર્યાં માહાકાળી
મા પર વરીયાં ગુજરાત પાવા વાળી રે. ૧
મા સોળ કરયો સણગાર: માહા માની ઓઢણી ઝાક ઝમા-
ળ: પાવા: ૨
માને કાંબીને કલ્લાં સોભતાં: માહા: માને ઝાંજરનો ઝમકા-
ર: પાવા: ૩
માંને બાંહે બાજુ બંધબેરખા: માહા માને દશે આંગળીયે
વેઢ: પાવા: ૪
માંને ઝાલને ઝુમણું સોભતું: માહા: માંને કંઠે એ કાવળ
હાર: પાવા: ૫
માંને ના કે ન કવેસર સોભતું: માહા: માને તીલડી તપેલે
લાટ: પાવા: ૬

માને સેંથો ભરયા સીંદૂરનોઃ માહા માનો ચોટલો વશીયલ-
નાગઃ પાવાઃ
માચ્યોસઠ બેની તેડાવશુંઃ માહા; મા સાથે કોયલ વીર
પાવાઃ ૮
મા ફુલના દડા હાથમાંઃ માહાઃ મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવા ૯
મા પાંડુ પરગણું તાહરૂં માહાઃ મા ગુર્જરખંડમાં ગામ પાવા ૧૦
માસન ખલ પુરસો હામણું માહા માનો તેને ટોડે પુરવાસ પાવા ૧૧
મા સર્વે મળીને કરી સ્થાપનાઃ માહાઃ માઝમાં ન સરોવર
માયઃ પાવા; ૧૨
મા કુકડીયાતે સજ કરી માહા મા થયાં તે ઘડી અસ્વાર
પાવા; ૧૩
મા કે શરી વાગા પેહેરીયા માહા મા લીધું ભમર ભાલું
હાથ: પાવા ૧૪
મા રમતા રમતાં નીસરયાંઃ માહાઃ આવ્યાં માંન સરોવર પા-
સઃ પાવા ૧૫
મા સાથે લસ્કર ચાર કુતરી માહા આવ્યાં માનસરોવરમાંય
પાવા ૧૬
માનસરોવર તલાવડી માહા તેમાં ભરીયાંની રમળનીર.
પાવા ૧૭
મા એ કુતરી ને કીધાં પોતાયાં માહાઃ માએ નાહી ને પીધું-
નીર પાવા ૧૮
મા ઘોડીનો ઘોડો થયો માહાઃ માઅસ્ત્રામાંથી પુરૂષ પાવાઃ ૧૯
માનો પટંતરો ત્યાંથી થયો માહાઃ માનો પૃથવીમાં મહી માય
પાવઃ ૨૦
મા હીંદુ કેરા દેવતા માહાઃ બળધારી બહુચર માય પાવાઃ ૨૧
મા લીલાતે નેજા ફરફરે માહાઃ આવી મુગલા કેરી ફોજઃ પાવા ૨૨

મા બહુચરમા એમ બોલીયાં: માહા: અલ્યાંમાં લેઇશ મારૂં
નામ: પાવા: ૨૩
મામુગલે વાત મનમાં ધરી: માહા: ચડો મુગલો કેરી ફોજ.પાવા: ૨૪
મા બહુચરમાના બ્રગલા: માહા: તે તલીયા તાવા માંય: પાવા: ૨૫
કુકડીયાં ભોજન કીધાં: માહાં: પછી ચડાતે માને રીસ: પાવા: ૨૬
મા મુંઆ તે બ્રગલા બોલીયા: માહા: મા અસુરતણા ઘટ-
માય: પાવા: ૨૭
મા બહુચર માં તમે કોપીયા: માહા: પછી આઈ થયાં અસ્વા-
ર: પાવા. ૨૮
માત્રી સુળ લીધુ હાથમાં: માહા: માં કીધો અ સુર તણો
નાસ: પાવા ૨૯
મા કુદી ઘોડા મારીઆ: માહા: માહાથી પાડયો એક પાવા: ૩૦
મા મોટો મુગલ એક મારીયો: માહા: બીજા મુગલનો નહી
પાર: પાવા ૩૧
માબળ કરી મુંગળ મારીયા: માહા: મારો પાચ્છાનો ભાણેજ:
પાવા ૩૨
માહા મીથ યું સહુ એકઠું: માહા: ચાલ્યાં પોતે મુગલ પાંસપાશ ૩૩
તે મારૂં તે વારયું ન વકરયુ: માહા: તે હાથ વસાવ્યું વેરપાવા: ૩૪
ત્યાં.હાથ જોડીને આવીયા: માહા: માને લલી લલી લાગે પા-
ય: પાવા: ૩૫
માસો નાના ઘડાવું કુકડા: માહા: માલાવું મંડપ માય પાવા: ૩૬
મા તારૂં દેવળ ફરી ચણાવશું: માહા: મા ઉપર ધોળી ધજાય
પાવા: ૩૭
મા તારો ચાચર સાધશું: માહા: કેહે વલ્લભ કોડે બાંધશું:
પાવા: ૩૮

કાળકાનો ગરબો ૨ જો

જુગદે વર્જ શંગાઉ છું માહા કાળીરે
જીભ્યાએ વસજો માત પાંવાવાળીરે. ૧
શેવક જાણી તાહરા: મા: સીર ઉપર ધરજો હાથ: પા: ૨
હોંસ હૈયામાં થાયછે: મા: ગુણ ગાવાનું છે મન: પા: ૩
દયા કરો તમે દાસને: મા:તેથી ઉપજે બુધી પાવન. પા. ૪
ગુણ ગંભીર છે તાહરા, મા, કેહેતાં ન આવે પાર; પા. ૫
બાળક બુધી શું કરો, મા, જો હોય તારો આધાર પા. ૬
નવતંરી નગરી વીશે મા: ચંદાવતી ચતુર સુંજાંણ. પા: ૭
રામસર ખુરાજ છે મા: મહી વશે અઢારે વરણ: પા: ૮
તાં ચતુરનારીઓ અતીઘણી: મા: નીરમળ છે તેનુ મન: પા: ૯
ગરબો ખેલે ચોકમાં મા: નવ રાત્રી કેરે દંન: પા: ૧૦
શણુગાર સર્વે શોભતાં મા: મા: નારી કુંજરનાં ચીર પા: ૧૧
ગુણવંતી ગરબે રમે મા. રાખી મનસુ ધીર પા: ૧૨
તાળીની ઝડીઓ પડે મા: ત્યાં સોભાનો તમ થાય પા: ૧૩
કોકીલા શબ્દ સોહામણા મા: નવરંગી નારી ગાય પા: ૧૪
તે મધે માતા આવીયાં મા: વિજળીના સરખું રૂપ પા: ૧૫
સુરજ સરખાં સોભીતાં મા: માએ રૂપ ધરયું અદભુત: પા: ૧૬
રાણીઓ સરવ ઝાંખી પડી મા: તેજ તણો અંબાર: પા: ૧૭
રાણીઓ મનમાં એમ ધરે: મા: બાઈ આ નવલી કોણ નાર: પા: ૧૮
રૂપ સ્વરૂપ આંગળી મા: જેની સોના સરખી કાય પા: ૧૯
અધરાતે રાણીઓ પરવરી: મા: જઈને વીનવીઓ રાય: પા: ૨૦
રાણીઓ રાય આગે કહે મા: સાંભળજો પ્રાણઆધાર: પા: ૨૧
એક રામા રમવા આવીઆ મા: જ્યાં બાવનમો બજાર પા: ૨૨
બત્રીસ લક્ષણ આંગળી: મા: તે તો પદમણી અવતાર: પા: ૨૩
તેને જોઈ શોભાવંન મોહી રહે: મા: તે આગળ કોઈ નહીં નાર પા: ૨૪

રાજાને નારી ગમી મા: વળી સુરજ થયો પ્રકાશ: પા: ૨૫
તે દીવશ ગયો દોહલો મા: મનડાંમાં મોટી હાંમ પા: ૨૬
વળી રાત પડીરવી આથમો મા: ચોઘડીઆ હબકે બાહાર: પા: ૨૭
ઘેર ઘેરથી સઉની સરયાં મા: ગરબે ગાવા સૌ નાર: પા: ૨૮
રંગ મચ્યો સાહેલડી મા: એવામાં આવ્યાં માત પા: ૨૯
ત્યાં રાણીએ દાસી મોકલી મા: રાય આગળ કેહેવાવાત: પા: ૩૦
ત્યાંથી પતાઇ રાજા ઉઠીઓ: મા: મા જોવાને નવલી નાર: પા: ૩૧
આવી નીરખી નયણે ભરી: મા: વીરહ વધ્યો અપાર પા: ૩૨
નખ શીખ સુધીનીરખીયાં: મા: મુરછા એ પડીઓ રાય: પા: ૩૩
રાજા રંગે મોહી રહયો મા: નારીશુ લાગ્યો નેહ. પા: ૩૪
રમતાં રૂજની વહી ગઈ મા: સૌ વળ્યાં પોતાને ઘેર પા: ૩૫
ત્યારે માતા ચાલ્યાં એકલાં: મા: પતાઇએ જાણી પેર: પા: ૩૬
પાપી પુંઠે પર વરયો મા: માતાનો ઝાલ્યો હાથ; પા: ૩૭
માગ માગ મુખથી કહ્યું મા, એવું મુખથી બોલ્યાં માત;પા, ૩૮
તારૂં રૂપ વરયું હઇડા વિશે, મા; હું રાખીશ મારે ઘેર પા; ૩૯
ત્યાં મેહેલ ચણાવું માણેકના: મા: તેની કોઇના જાણે પેર. પા. ૪૦
મારે મોહલે રાણીઓ અતિ ઘણી મા. તેમાં પટરાણી આપ; પા, ૪૧
ખાઓ પીઓ ખુબી કરો, મા, રૂડા રાજ્ય સરખી રીત; પા; ૪૨
ત્યારે કોપ કરીને બોલીયાં, મા; તારૂં પ્રગટયું રાજા પાપ પા, ૪૩
તારૂં રાજ જશે જડ મુળથી; મા. આવી મળશે તારો હોમ પા; ૪૪,
ચેત ચેતનું અભાગીયા; મા. એવું કહી પાધરીયા ભોવન પા. ૪૫
પછી પુરવથી દળ આવીયું. મા ત્યાં રોપ્યો છે રણ સ્થંભ પા, ૪૬
પોહ ચલાવી પાધરી મા. ખુડીઓ દરવાજો બંધ; પા; ૪૭
સુરદાસે રહીને પુછીયુ મા, શું ભરયું છે માલ રસાળ.. પા: ૪૮
ત્યારે ખુડી મારી બળ કરી; મા; મોગલા દ. હીત પા, ૪૯
તારે સળી એવા કળીએ સત્ય મુકયું, મા જઇરહી પતાઈનેપેર; પા: ૫૦

જુધ મચ્યુ જેમ જોરથી, મા; ત્યારે થઈ રહ્યો ઉતપાત પા, ૫૧
તારે એવું દળ સઘળું હણ્યું મા, તે જુધ મચ્યું છે વરસબાર, પા: ૫૨
લેઈ લશ્કર આગળ થયો; મા: પછી ભોળાવીઓ ભંડાળ, પા; ૫૩
લોહી તણી નદીઓ વહી; મા, ત્યાં વરત્યો હાહા કાર પા. ૫૪
ત્યારે પતઈરાવળનું પતગયું મા: ત્યાં જાણી જુગમાં વાત પા, ૫૫
ત્યારે પતઈ મનમાં સમજીઓ, મા, મુજ ઉપર કોપ્યાં માત. પા: ૫૬
કરગરતો રાજા શરણે ગયો; મા બેઉ સન મુખ જોડા હાથ. પા ૫૭
મુજ ઉપર માતા મેહેર કરો; મા; દળ સઘળું પાછું જાય પા; ૫૮
માહાકાળી મન એમ ધરે મા; સુખાને આપ્યું સુખ પા; ૫૯
માતું અના મી રાજીઓ મા પતઈ નું ટાળ્યું દુખ પા; ૬૦
જે ગાય સીખે ને સાંભળે મા, તેની પુરે માતા આશ પા. ૬૧
માતુજ શવંતી કાળ ક્યાં મા, ગુણ ગાયછે ગોકળદાશ પા. ૬૨

પરનારીની પ્રીત વિશે

(ગરબી ૧ લી)

સુણો ચતુર સુજાણ પરનારી શું પ્રીત કબુન કીજીએ
મારા વાલાજી શીખાંમણ આપું તે માનીલીજીએ ટે.
તમે પ્રથમ મળશો દુતીને, તારૂં સરવ સલે શે ધુર્તાને
પછી બાળશે અંગ ભભુતીને, સુણો ચતુર શુ, મારાવાલાજી ૧
જેણે પ્રીત કરી પરનાર તણી તેને હૈડે રૂધણ થાય ઘણી
તેણે કુળ લજ્જા નવ ગણી, સુણો ચતુર શુ, મારાવાલાજી. ૨
તને પ્રેમના પ્યાલો પાઇને, તારૂં સરવસલે શેવાહીને
તને કરશે ખોખું ખાઇને, સુણો ચતુર શું, મારાવાલાજી, ૩
તમે પરનાર તણા બહુ છો ભોગી. ધન ધુતીને કરશે જોગી
તમે અંતે થાશો પીડ રોગી. સુણો ચતુર શુ, મારાવાલાજી. ૪
શું બેઠા છે મુછ મરડીને તારૂં કાળ જુંલે શે કરડીને

નહીં મેલેમાંસ આંતરડીને. સુણો ચતુર શું; મારાવાલાજી; ૫
પરનારી પ્રીત નહી સારી. પનો પોતાનો નાંખે મારી
તે સંગી નહીં થાશે તારી; સુણો ચતુર શું, મારાવાલાજી. ૬

(ગરબી ૨ જી)

મારાવાલાજી વાલપણું દેખાડ્યું રે હવે કેહો કાંહા જઇએ
મારાવાલાજી પ્રીત લગાડી પાકી રે. હવે કહો ક્યાં રહીએ: ટેક
હમે મહી વેચવા મધુવંન જાતાં તમે લુંટીને ગોરસ ખાતા
વળી લુંટીને નાશી જાતા; મારાવાલાજી; ૧
તમો જે જેમ કહો તેમ અમો કરીએ; અમો વચેત વચે શું તરીએ.
હમોરીજ વતા તમને ફરીએ: મારાવાલાજી--૨
તમો બીજા ઉપર ચીત ધરોઃ તમો અમથી વાંકા થઇને ફરો
એવડું અણ ઘટતું તમે કેમ કરો મારાવાલાજી. ૩
તમો ભગત વત્સલ કેહેવાઓ છો; તમો સૌની વારે ધાઓ છો
તમો મુકીને ક્યા જાઓછો મારાવાલાજી; ૪
હવે કહે શાંતી પ્રભુ બોલો ની; તમે તોલ પોતાનું તોલોની
અમ આગળ અંતર ખોલોની મારાવાલાજી: ૫

(ગરબી ૩ જી)

મન મોહનલાલ મનડું મળવા થાય રે કેમ કરી આવું
મન મોહનલાલ પલકમો જુગ વહી જાયરે કેમ ચીતવાળું. ટેક
મારા અંતર ગતમાં બહુ દાજે: હરી તમને મનાવવાને કાજે
નહીં બોલો તો પ્રથવી લાજે; મન મોહન
મને થોડા પડોશી સૌ તેડે; મારા પીઅરીયામાં સઉવડે
મને તમ સારૂં સઉ બડ બડે; મન મોહન
મારા અંતર ગતનું જાણોછો: તમે સૌની વીનતી માંનો છો
તારે મુજ માથે કેમ તાણો છો; મન મોહન. ૬
મારી સઇએર આગળ વળ વળું હું તો મીણ તણી પેરે ટળવળું

વાલા પાંખ હોયતો ઉડીને મળું મન મોહન; ૪
શાંતી દાસના સ્વામી મેળે મળ્યા; આજ શોક હમારાં સઉ ટળ્યા
હવે મન વાંછી તફળ સઉ ફળ્યા, મન મોહન; ૫

(ગરબી; ૪; થી)

પાતળીઆ લાલ પ્રીત લડી બંધાણીરે કોને કહીએ
શામળીયા લાલ વન દીહડે વનમાળી રે કોહો કે મરહીએ ટેક
હાંરે વાલો મોર મંદીર આવતાં; મારી સહીએરને મન ભાવતાં
હમને પ્રેમ ધરીને બોલાવતાં; પાતળીયા ૧
ચંપાવનારે જેમ ચંપેલી: તેમ હરી વીનારે ગોપી ઘેલી
અમે તમ સારૂં લજ્જા મેલી,. પાતળીયા,. ૨
હમો શેરીએ શેરીએ ભમતાં હમો ગોરસલેઇનેફરતાં
વળી દયાંન તમારૂ હમોધરતાં પાતળીયા; ૩
હવે દાસ રાજે પરભુ દયાધરી! જન વંદ્રાવનમોધ્યાંનકરી
વાહાલેહમ પર એની માયા ધરી પાતળીયા . ૪

(ગરબી: ૫ મી)

પાતળીયાલાલ શામાંટે વીશારીરે શેનહીબોલો
પાતળીયા લાલ અંતર ગતની વાતોરે શેનવબોલો
જળભરવા હો જમના જાતાં,. વળી મારગડે ઉભા રેહેતાં
તાહાં ભલા ગોવીદનાગુણગાતાં; પાતળીયા.. ૧
હમેસાસુ નણંદને વિશારી,. અમે ઘરની માયા ઉતારી
હમેતમને સંભારી યેગીરધારી: પાતળીયા ૨
અમઅગળા ઉપર રીશકરશી,. વાલા સુનાંની પેરેને ઉકરશી
પેલા દુરીજન લોક રહયારે હશી પાતળીયા.. ૩
જન રાજે ને આલો હાથે મારે રંગી લોવરછે માથે
ભુએક વાર બોલો અમ સાથે. પાતળીયા, ૪

(ગરબી ૬ ઠી.)

રંગીલા લાલ જોબનીયું ભરપુર રે લાહો લૈઓની
રંગીલા લાલ ફૂલડે શેજ બીછાઉ રે શાઇક દેઓની ટેટ
હું તો શોભીતા શોભે શણુગાર કરૂં, મારો શેતો સારી સીધુ રે ભરૂં
મારૂં તન મન તુજને હાજર કરૂં રંગીલા લાલ; ૧
મારે પેહેરણુ પચ રંગી પટોળી, મારે કરશો હે નવ રંગી ચોળી
મારા હાથમા પાન તણી કોળી; રંગીલા લાલ. ૨
મારી સહીયર સર્વે તેડે, મન તમ સારૂં તો સઉવડે
તમો પડયાછો મારે કેડે, રંગીલા લાલ: ૩
તમો જન વિઠલ પ્રભુ દયા કરો, તીકમજી તનના તાપ હરો
તમે આવીને અમમાંહે ભળો,. રંગીલાલાલ,. ૪

ગરબી ૭ મી

ઓપાતળીઆલાલ પીતકરીરે હવેતમે કયાજાઓ છો
છળ ભેદ કરીને છેતરી ગોપા રે અળગા હવે કેમ થાઓછો. ટેક
હમે રહ્યાં તમને મોહી, સુધ બુધ હમારી ખોઇ
ઘડી ઘડી રહીએ તુજને જોઈ, ઓ પાતળીઆ;
તારા રૂપ ગુણુનો કટકો હમને વાગે છે વાલા ઝટકો
હમે મોહ્યાં જોઇ તમારો પટકો, ઓ પાતળીઆ; ૨
શું ઢોંગ માડયો છે વાલા; મે જોયા તમને નંદલાલ
નવ કરશો તમે હવે ચાળા, ઓ પાતળીઆ. ૩
પાતળીઆ પ્રભુ ગીરધારી. જુવે વાટ અબળા નારી
દાસ છોટો જા યબ લીહારી, ઓ પાતળીઆ. ૪

ગરબી: ૮ મી.

નવ ચેન પડે મોહની નાંખી રે હવે તે શું કરીએ
ઓ ગીરધારી માઆ લગાડી રે, હવે ક્યાં જઇને રહીએ. ટેક
હું મોહી રૂપ જોઇને તારૂં, તે સરવસ લીધું મારૂં

નવ સુખ આપ્યું તમે સારૂં નવ ચેન પડે. ૦
નથી રેહેવાતું વિના તમારા, પ્રાણોને સંકટ હમારાં
હું ગુણ ગાઉછું તમારા નવ ચેન પડે. ૨
હો જસોદાજી સુત નંદલાલા, હું કરૂં તમને કાલાવાલા
કેમ રહે એકલી અહીં બાળા. નવ ચેન પડે. ૩
દાસ છોટાના પ્રભુ પ્યરા કેમ થાઓછો મુજથી ન્યારા
પ્રભુ પાતળીઆ લાગો પ્યારા. નવ ચેન પડે.

(ગરબી ૯ મી.)

શામળીઆ લાલ સાસુડી સંતાપ કહો કેમ કાજીયે
ક્યાં જઈએ હરી ઘરમાં બેશી રહીએ તો રંડાપો જશે: ટેક
મારી સાસુ સંપીણીઃ મેરી નણદલ ને નાતરે દેઉં પેલી
તેતો વાત નથી કેહેવા જેવી: શામ: ૧
મારો સસરો સાધુ જન ઘણો: મને આશરોછે તેના તણો
મારો જેઠ ઝાંપડો બુધ્ધિ વનો શામ: ૨
મારો દિયરીયો હઇયા મેલો; તેનો લડાઈ કરવા સહુ પેલો
એની દુષ્ટબુધિ ઢાંકી મેલો; શામ: ૩
જાણે સુડી વચ્ચે સોપારી: હુંતો અનાદ નીછું તમારી
પદ ગાશે વૈશ્નવ વિચારી: શામ: ૪

(ગરબી ૧૦ મી)

ઓંજસોદાજી આવડો લાડકવાગોલાલનાકાજીયે
ચાલો ત્યાં સુધી સુતના પરેમ ચરીત્રદેખાડી દીજીએ,. ટેક
વાલે કુતકકીધું મંદીરમાં,. એણે માંખણ પેંડાલી ધોકરમાં
એણેમાંકલડાં ઘાલ્યાંઘરમાં,. ઓંજસોદાજી: ૧
વાલો સંતાડયાં શોધીકહાડે,. હોયઉંચાપણ હેઠાપાડે
એતો ખાય ખવરાવે નેવણસાડે.. ઓંજસોદાજી,. ૨
વાલો સુતાં બાળકના અંગ મોરે.. મારા બાંધ્યાં વાછોરૂ છોડીમેલે

દધીગોરસદુરથકા ફોડે ઓજસોદાજી,. ૩
દયા પીતમનાસ્વામીરશીયા દધી ગોરસ પર આવેષશીયા
ધન્ય ભાગ્ય અમારૂ વરજમાવશીયા,. ઓજસોદાજી,.

(ગરબી,. ૧૧,. મી)

ઓછોગાળી અંબોડો ગુથીને વાંકો મેલતું
તું મુકીદેલાલપણું તારૂં અમેરંગમારેલશું ટેક
તુવરણાગીમાછે વાકો તને મારગજાતા મેંજાખો
તુસમજીલે નેજાઅહાથી ઓછો, ૧
શણગાર સજીને આવોને તમેમારામનમાભાવોને
તમે કોકસંગાથે કાવોને ઓછો,.૨
તારો લટકો જોઇને લોભાયો: હું નંદ જસોદા નો જાયો
સખી દયા પીતમ ને સેવાયો: ઓછો

(ગરબી: ૧ લી)

લોચન મનનો રાજ ઝઘડો લોચન મનનો
રશીઆ: જનનો રાજ ઝઘડો લોચન મનનો ટેક

સાખી

પ્રીત પ્રથમ કોણેકરી નંદ કુંવરની સાથ
મન કહે લોચંન તેંકરી. લોચંન કહે તુજ હાથ: ઝઘડો; રશીયા: ૧
નટવર નીરખ્યા નેણતે: સુખઆપ્યું તુજભાગ્ય
પછે બંધાવ્યો તેંમને. લગન લગાડી આંખ:ઝઘડો: રશીયા, ૨
સુણ ચક્ષુ હુંપાગણું તું માંરૂ વાહન
નીગમ અગમ કેમ સાંભળ્યુ દીઠાવીના: ગયુંમન ઝઘડો; રશીયા: ૩
ભલો કરાવ્યો મેંતને સુદર વર સંજોગ
મને તજીતુ નિત્ય મળે હું રહું દુ:ખ વિજોગ ઝઘડો; રશીયા: ૪
વનમાં વાલાજી કને હું પસુંધું નેન

પણ તુજને વણુ મેળવ્યો; હું નવ ભોગવું ચેન; ઝઘડો; રમીયા, ૫
ચેન નથી મન ક્યમ તને ભેટે સ્યામ શરીર
દુ,ખમાંરે જાણે જગત, રાત દીવસ વહેનીર; ઝઘડો; રશીયા. ૧
મન કહે ધકું હું રદે, ધ્રુમ પ્રગટ ત્યાં હોય
તે મુજને લાગે રે નેન; તે થકી તું રોય; ઝઘડો; રશીયા; ૭
એહુ આવ્યા બુદ્ધી કને; તેણે ચુકવ્યો ન્યાય
મન લોચનો પ્રાંણતું લોચન મન તુ કાય; ઝઘડો; રશીયા. ૮
સુખ થકી સુખ દુખ; થકી દુખ મન લોચન એ રીત
દયા પ્રીતમના શ્રી કૃષ્ણ શું એહુ વડેથી પ્રીત; ઝઘડો; રશીયા ૯

(ગરબી ૨ ૭)

ગાડીઆવી ગુજરત,. અગનકેરીગાડીરેઆવી
ગાડીઆવીહિંદુસ્તાન,. અગનકેરીગાડીઆવી
પાણીછાંટેઠામેઠામ,. છાંટતાંતો ચાળાકરેછે
દીવાબળેસારીરાત,. સીપાઇઓતો ચોકી કરે છે ૧

સાખી

સરસ્વતી સ્વામીને વિનીવુ,. ગણપતલાગુ પાય
ટોપીવાળા તારારાજમાં; તારૂકારીયું ફરી બંધાય,. અગનકે,. ૨
ગાડીતારાએસણા ઇદ્દતણાં વમાન
આંકડે આંકડો મેળવ્યો તેનો ઘડનારો ચતુર સુજાણ,. અગનકેરી,. ૩
ગાડીઆવી ઘંટવાગીઓ ટીકીટકરાવા જાય
ઘડીએકનોવિલંબપડે તેતોટીકવિનાઅથડાય,. અગનકેરી,. ૪
સ્ટેનસ્ન આવેઘણા બરફીપેંડા વેચાય
મોટા ઘરનીશેઠાણીઓ તેતો ગાડીમાંબેશી ખાય,. અગનકેરી,. ૫
સ્ટે શનઉચાઘણા દુરથીદેખાય
બાગબચે એકબંગલો તેની સોભાનો નહીંપાર,. અગનકેરી ૬
અમદાવાદનીદીકરી મુબઇતેનું મોસાળ

સુરતતેનું સાસરૂ,. તેનો સાંજેસ દેસા જાય.. અગનકેરી,

ગરબી ૩ જી

મોહોલે પધારોમારારાજ માણીગર મોહોલે પધારો
બેહેલાપધારો વ્રજરાજ માણીગર મોહોલે પધારો ટેક

સાખી

કરી રાખીછે એકઠી ઘણા દીવસનીગોઠ
રાજમળેતો કીજીએ આવીરહીછે અમારે હોઠ.. માણી:
હુંસરખાં બહુઆપને માને તો એકઆપ
રેહેવાતુ નથી રાજવિના કોને કહું પરિતાપ. માણી.. ૧
સેજ સમારી ફુલડે આનંદ ઉરનામાય
પ્રાણજીવણ ત્યાં પોહોડીએ દાસી પલોટેપાય. માણી, ૨
હું પણ દાસી તમતણી આવિઆજ્ઞાનાભાજ
જોબન લેહેર જાય છે માણીને માના નાજ. માણી, ૩
પ્રીતમદાસ દયા તણા શ્રીવ્રજ નંદકુમાર
ઘણા દીવસની હોંસ છે પુરો પ્રાણઆધાર. માણી, ૪

(ગરબી ૪ થી)

આવોને મારા રાજ પ્રભુજી તમે આવોને
હું વિનતી કહુંછુ આજ પ્રભુજી તમે આવોને ટેક

સાખી.

દાશી તમ તણી એકલી નહી કોઇની આશ
ધ્યાન હું તમ તણું ધરૂં; છબીલા આવોને મુજ પાશ પ્રભુ,
તમ તણો છે આશરો સાંભળો માહારાજ
હેત ધરી મુજ ઉપરે કરો દાશીનું તમે કાજ, પ્રભુ: ૨

જીવું તમ પરતાપથી પ્રભુ ઉતારો પાર
દીના નાથ દીન બંધુ, હવે ઉગારોને નાર   પ્રભુ.   ૩
બાજુ દુઃખ દેશો નહીં નવ ...તાટો આપ
ગનમાં છે ચીંતા ઘણી, કીધા જન મના એ પાપ,   પ્રભુ.   ૪
બાઇ બાર થઇ વાલમા, નથી રેતી હવે ધીર
ઉપાય કરો નવ સુજતો, કંપે છે મારૂં શરીર.   પ્રભુ.   ૫
દામોદર પ્રભુ પાતળા; છાઇ દીન દયાળ
વિનવી નિનવી છું કહું ... ગાય છે છોટાલાલ.   પ્રભુ.   ૬

(ગરબી, ૫, મી)

મોહોલે પધારો મારા રાજ માણીગર મોહોલે પધારો
નારી જુવે છે વાટ, માણીગર
મારે શોરે થયો અપરાધ, માણીગર
રૂદન કરે રાધા નાર. માણીગર
... ...
મોતી ભાગ્યું વીંધતાં; તેને નથી ... નહીં રેણ,   માણી   ૧
સોનું કરીને સાચવ્યુ કરમે નીકળ્યું કથીર
ચીંતામાં ચતુરાઇ ઘટે ... સુકાણું શરીર.   માણી.   ૨
શ્રી કૃષ્ણજીએ ગાડાં જોતરીયાં ગાડું ભર્યાં છે કસુંબા રંગ
પરણ્યો હોય? તે સાટવે મને રાતા ચુડલાની ખંત   માણી.   ૩
અંદાનુંજને પુજતી કરતી આદીતવાર
મળી એક મોટો ઉગજે મારા પીયુ મલાવનહાર   માણી   ૪
સાહેલી સાગર છલટયો માંહે રત્ન તણાયાં જાય
કરમ હીણ ભરે મુઠડા તેનાં સંખલે હાથ ભરાય   માણી.   ૫
જોબન જાતાં જાણતી કરતી મોંઘા મૂલ
થોડું થોડું રાખતી જેમ માલણ રાખતી ફુલ   માણી   ૬

શેરી ભલી પણ સાંકડી નગર ભલાં પણ દુર
નાવલો પણ નાઘડો તેનુ જોબન જાય ભરપુર. માણી. ૭
સાંકડી શેરી સજ્જન મળ્યા સાથે છેલ બે ચાર
કાંટાનીમસે હું નમી તમે માની લેજો ઝવાર માણી. ૮
ડુંગર ઉપર દવ બળે નદી કરે પોકાર
ચતુર હોય તો ચેતજો મુરખ કરે વિચાર માણી. ૯
કોણે હીમાળો સેવીઓને કેણે સેવી આગ
કોણે કરવત મુકાવીયાં કેવી નારીને કાજ માણી. ૧૦
કાયે હીમાળો સેવાઓ ચુને સેવી આગ
લોપાગીએ કરવત મુકાવીઆ રાણી નાગર વેલને કાજ માણી. ૧૧
પ્રીત એવી કીજીએ કે જેમાં જોર અપાર
આપ મરે પર રીઝવે ભાગ્યાં સાંધે હાડ માણી. ૧૨
મીત્ર મીત્ર સહુ કો કહે તાળી મીત્ર અનેક
આપત પડે શીર પર લહે એ તો જુગમાં એક માણી. ૧૩
[illegible] ગામા નાર [illegible]

(ગરબી ૬ ઠી.)

આવોને મારા લાલ પ્રભુજી તમે આવોને
હું તો છું આળ પંપાળ પ્રભુજી તમે આવોને

સાખી.

જગજીવન જાન હું છું ખરી નીત જપું તમારો જાપ
ખરા અંતઃકરણથી સમરૂં પ્રભુ આવોને આપો આપ, પ્રભુ
ઘણા દીવસથી હું ઝુરૂં; શું ધાર્યું તમે શ્યામ
શા કામમાં રોકાઇ પડયા નવ મળ્યા મારે શ્યામ, પ્રભુ
શીરના છત્ર શામળા દયા સાગર ગુણ નીધાન,
પ્રીત કરી શું તરછોડો શું થઇ બેઠા નાદાન, પ્રભુ

આવો પ્યારા પ્રીતથી: હેત વધારીને આજ
સુંદરસેજ બીછાંવી છે. જરા વાટોળું માહારાજ. પ્રભુ
બત્રાંસ જાતની રસોઇ બનાવું જમાડું મારા શ્યામ
ગુણ વારંવારે ગાઉં તારા: તમે આવો મારે ધામ: પ્રભુ
અત્તર છાંટું સોબીતું પેહેરાવું ફુલનાજ હાર
લાડ લડાવું બહું તમને પ્રીતે પેહેરાવું શણગાર: પ્રભુ
પીતમ પ્રીત કરીને શું છોડો અળગાનાર
વાટ જોતમને હું બેઠી આવોને હૈયાના હાર. પ્રભુ
છોટાના પ્રભુ પાતળા: પુરયા મનનાજ કોડ
હેતેથી મોહોલે આવીઆ બોલો જય જય શ્રી રણછોડ પ્રભુ

વડોદરાના નરસિંહજી માહારાજનો ગરબો.

(સારૂં સારૂં સુરત સેહેર મુંબાઇ અલબેલી એ રાગ)

ગણપતી ગજાનનને નમરૂં બેઉ કર જોડી રે
નરસિંહજીના ગરબો ગાતાં કોઇમાં દેજો ખોટ નરહરી લટકાળા
અણી મેહેર કરો માહારાજ ગુનુનીધી છોગાળા: ટેક. ૧
લેહેરીપુરે દરવાજે જાતાં જમણા હાથની બાગ રે
ગજરાજેશ્વર શીવજીના સામી નરસીંહજીની પાગ નર. ૨
શેહેર તણી તે શી કહું શોભા વરણ વસે છે અઢાર રે
નરસીંહજીના રાજમા કોઇને દુ:ખ નહીં તલભાર નર. ૩
ડોસી વાણીઆ નાણાવટીને ગાંધી સરૈયા સાર રે
એહુ બજારમાં બહુ છે વસ્તી ચુડગરને કંસાર નર ૪
પુર્વ દિશાએ ભાટ ભુજાને ઉત્તર બહુચર ગાજે રે
પશ્ચિમમાં તો પીર વસે છે દક્ષિણ હનુમંત બીરાજે નર. ૫
ચાર દિશાએ જબરી ચોકી બીજા દેવ અપાર રે
શેહેર વચ્ચે નરસિંહજી ગાજે ગો શત્રુનો ભાર. નર. ૬

સિંહાસન આસન ઉપર અલબેલો બિરાજે
મંદીરની તે શી કહું શોભા નિત્ય ચોઘડીયાં વાજે નર. ૭
પિતાંમ્બર જર કશીના વાઘા પાઘ કલંગી પટકો
મોર મુગટને કાને કુંડળ જોઈ ચિતમાં લાગે ચટકો નર. ૮
હીમ હીરાને માણેક મોતી શોભાનો નહીં પાર રે
આ ભુષણની શોભા દેખી મન કરે વિચાર નર. ૯
નિત્ય નિત્ય શોભા નઉતમ દીસે જોતાં પોંહોંચે આશ રે
જમણે હાથે જોત દીવાની અખંડ બારે માસ નર. ૧૦
નરસિંહજીની નીતિ કહીએ ત્રણ લોકથી ઝાઝી રે
ધીનાં ટાંકાં ઘેર ભર્યાં પણ નરસિંહ લોટપર રાજી નર. ૧૧
સમે આરતી શોભે કેવી આનંદ સરખું થાય રે
ઘંટને ઘડીઆળો વાગે ગાંન ગુણી જન ગાય. નર. ૧૨
દસરાને દીવસે વાઘા અંબાડીમાં બીરાજે રે
ઐરાવતની શોભા દેખી કામ કોટીક તો લાજે નર. ૧૩
આઠમ ચઉદશ દીવાળીયે આનંદ ઓછવ થાય રે
શ્રાવણ માસની શું કહું શોભા એ નવ વરણવી જાય. નર. ૧૪
શ્રાવણ વદી ત્રીજને દાહાડે કાજળીનો મહોમાય રે
પાછલી રાતે હીંડોળાના ઘુઘરા છુટી જાય નર. ૧૫
કારતગ માસની સોભા કહીએ પ્રભુનુ લગનજ થાય રે
સુદ ચૌદશની દીવીઓ જોતાં ગાત્ર નરમ થઇ જાય. નર. ૧૬
ચૌદશની તો દીવીઓને પુનમનો વરઘોડો રે
તુલશીવાડીએ દરશન કરવા સજન સહુકો દોડો નર. ૧૭
ચારે પાસે ચમર ઢળેને બહુ બોલે છડીદાર રે
ખમા ખમા સહુ મુખથી કેહે છે શોભાનો નહીં પાર; નર. ૧૮
બ્રંહ્માદીકને નારદ સર્વે અંત્રીક્ષે જોવા આવે રે

ધન્ય ભાગ્યા ભાઇ ભાગ્ય તમારૂં નીત્ય લાડ લડાવે, નર: ૧૯
ધંન નાત ધંન માતા તમારી ધંન તમારો અવતાર રે
નિત્ય પ્રભુને લાડ લડાવે ભાગ્ય તણા નહીં પાર. નર. ૨૦
પરણાવીને પાછા વળ્યાને આવ્યા રાજ અવાસ રે
તરેહ તરેહની આતસબાજી ઉડે પ્રભુની પાસ, નર: ૨૧
ત્યાંથી પ્રભુ આગળ પધાર્યાં આવ્યા મંદીર મોજાર રે
દેવ સર્વ વિમાને બેશી કરે પુષ્પ વૃષ્ટી અપાર. નર. ૨૨
મંદીર સાંની સોભા કેવી દીપમાળની સોભે રે
બાળ મધે મદન મોહનજી જોઈ દર્શનનં મન લોભે નર. ૨૩
દયા કરીને દર્શન દેજો અંગમાં ઉલટ આણી રે
કષ્ટ મારાં સહુ કાપી નાંખો દાસ પોતાનો જાણી, નર, ૨૪
રંક ઉપર તો રીશ ન કરવી મેહેર કરો મહારાજ રે,
ગાંડો ઘેલો દાસ તમારો બાંહ્યઝાલ્યાની લાજ નર. ૨૫
નરસિંહજીના ગરબો ગાશે સુણજો સૌ નર નાર રે,
બેઉ કર જોડી શિવલાલ કહે પ્રભુ ઉતારો ભવપાર, નર: ૨૬

ગરબો ૨ જો (રાગ ઉપરનો)

તમે સાંભળજોની સંત સુજાણ, કળજુગ આવ્યો રે
તમે દેખો દુનિયાના લોક કળજુગ આવ્યો રે. ટેક
કળજુગ સતજુગને રે ભેદ જેમ દીવાળીની હોળી રે
સતજુગ માંનો સાધુ રે જનને કળજુગમાં નહીં કોઈ કળ.
બ્રાહ્મણ થઇ ખેતી કરશે નેબોબના પીશે પાણી રે
ભલાં મનુષ્ય થઇ ઉંચા કેવાશે તેણે ગડાકું તાણી કળ. ૧
નીચ જાત થઇ ફુલશે રે લાવશે મોટી વિદ્યા ભણશે રે
પાખંડીની પુજા રે થાશે પંડીત બેશી રહેશે કળ. ૨
સાધુસંતને શોધીને મારસે ને લુચ્ચાની સંગત કરશે રે
પોતાના દેવના દીવો નહીં દે પીર નલીદા પાસે કળ. ૩

ળ છળ ભેદ કૂદવા પડશે ને પ્રપંચવરશે જાઓ રે
ભણ્યા હશે તે તો ભુખે મરશે હરામી હશે તે, નાજો કળ. ૫
પાંચ મળી પંચાત કરશે ને પક્ષ પોતા તણું તાણશે રે
મેલાંરે થાપણુ ઓળવશે ને રાંડી રાંડ રડાવશે કળ. ૬
લખનાર થઇ મળીનું કરશે ને મોટાંનાગમાં ભળશે રે
કુંભાર ગોલા વૈભવ થાશે કણબી તાણા તાણશે. કળ. ૭
કાંટા રે વચ્ચે કૂદવા પડશે ને મોટેરાં લાંચ ખાશેરે
સાચા હશે તેનાં ખોટાં કરશે એવો ન્યાય ગણાશે કળ. ૮
ઘર મેલીને ફરતી ફરશે ને લોક લાજ નવ આણી રે
બાર વરશની ગર્ભ ધરશે એકળજુગના એમ આધાણી. કળ. ૯
મોટાંના ઘરની વહુ દીકરી તે નહીં કરવાનાં કરશે રે
સસરા જેઠની લાજ ન ધરશે માથે ઉઘાડે ફરશે કળ. ૧૦
પણીઆણીયાણીનાં લુગડાં રે ધોશેને હાથે રાંધશે હાલી રે
બેન ભાણેજ તે આમાકું ના દેખે ને પગની લેશે સાળી; કળ: ૧૧
વહુ સાસુનો ઝગડો રે થાશે ને દીકરા તેમને હસશેરે
સાસરીયાના લાડ પાળશે માબાપ ખશતાં કરશે કળ. ૧૨
ધર્મ આચરની વાત ન જાણુ ને પાપ ઘણાં કરશે રે
કોઈ કૃષ્ણ નામ પરતાપ થકી એક દાસ હરી ગુણગાશે, કળ. ૧૩
કળજુગનો એમાં થયો પુરો ને વળતી હવે શું કહીએ રે
કરજોડીન કહુંછું છું તમને દુ:ખ હૈયે નવ ધરીએ, કળ. ૧૪

(ગરબો; ૩: જો)

ક્યાં રે આવે નંદનો લાલ માંખણ ખાવાને
પરસોતમ પ્રાણઆધાર નહીં દઉં જાવાને
મીઠી લાગે રે તમારી ચાલ નહી દઉં જા સામે, ટેક.
કનક કચોલામાં કેસરઘોળું સાકર ભેળું સારરે
આગળે રે ઉભી વાટ ડીરે જોઉ છું મળવાનો મોરાર માખણ. ૧

પાન સોપારી પ્રભુ લવંગ એલચી બીડાં મુખમાં આપુ રે
અસશોદક રમતાં દાડી આંગળીએ વલગાડુ. માખણુ. ૨
હું કેમ આવું ગોપી તારે મંદીર તું છે ધુતારી નારરે
માંખણુ વરાધે ઘરમાં તેડી જુઠડાં ચઢાવે આળ. માખણુ. ૩

ગરબો ૪ થો

સારૂ સારૂ સુરત શહેર મુંબાઇ અલબેલી
માંહા બાલાજીની મહેર મુબાઈ અલબેલી
સાત માળની મેડી ચણાવી મહી બેઠાં સેહાંણા રે
ચાકર મહેતા મજલે ચાલે વાણીયાની બઇએર રાણી મુંબા. ૧
મુંબાઇ રાણી સજી ટકરાણી બેઠ ન બેડે પાણીરે
કાવડીઓ તો પાણી આંણે પાણી પીએ શેઠાણી મુંબા ૨
મુંબઇ માંતો ફલાં સાંકળાં કાંઠલીનો નહીં પારરે
મુંબાઇ શેહેરના સાહુકારોને દેવાળાની શી વાર. મુબાઃ
સુરતની તો સાંડીઓને ઉપર ફસળી કોરંગ
મુબાઇ સેહેરના કાપડીઆને કાઇમાંદેશો ખોડઃ મુંબા ૪
મુંબાઇ સેહેરમાં ઘણી ગાડીઓ બગીઓનો નહીં પારરે
સાંજ, સવાર સહુ ફરવા નીસરે ગાડી લેઇ બાહારઃ મુબા ૫
મુંબાઇનીતો મારકીટમાં સુખડીઓ વેચાય રે
તેથી દીવનો હલવો સારો બહુ લેવા મન ચાહ્યઃ મુબાઃ ૬
મુંબાઇ તો સર્વે સુખ પણ ત્રણ પાંતીનું દુઃખરે
ભાડુ મોંઘુ બળતણ મોંઘુ બંદર જોવું મુખ મુબાઃ ૭
મુંબાઇનાં પાંન બીડામાં સોપારીનો કટકોરે
સાઠ વરસની ઘરડી બાયડી તોય ન જાય લટકો મુબા ૮
અમદાવાદની હરાંમ જાદી ખંભાતીમોજારીરે
વડોદરાની વાંકીનારી સુરતની બલીહારી મુબાઃ ૯

ગરબો ૫ મો.

અમેલીરે અંબે માત જોવાને જઇએ
બરદાળી રે બહુચરમાત જોવાને જઇએ   ટેક:
જોવાં જઇએ એમાં સુખીઆં થઇએ આરાસુરમાં રહીએરે
આપ આપણા મનની અવ લેખ અંબે આગળ કહીએ: જોવાને: ૧
આરા સુરમાં અંબા બીરાજે પાવાગઢ મા કાળીરે
દક્ષણમાં તુળજા ભવાંની ચૌવાળ બહુચર બાળી:   જોવાને ૨
માને પારે હવ ન થાય ને ચીર ચુંદડી હોમાય રે
બ્રામણ સઘળા વેદ ભણે ત્યાં માનુની મંગળી ગાય.   જોવાને: ૩
આંધળા નેઆંખજ આપે પાંગળાને પાયરે
નીધનની આને ધન જ આપે આપે પદારથ ચાર.   જોવાને; ૪
માને પારે જે કોઇ આવે તેની પુરે આશરે
કરજોડી કહે ગડ્ડોઆ પવાઇ હુ છું તારો દાસ: જોવાને: ૫

ગરબી; ૧, લી [ઓધવજી સંદેશો કેહેજો સ્યામને એ રાગ]

સર્વ સખી મળી ચાલી મથુરાં વાટમાં, મહીં વેચવા તણું ધારીને
કાજ જો,
મનમાં તો ખુશી સખી થાતી ઘણી, ત્યાં મળશે શ્રી સામળાઆ મહા
રાજ જો, ટેક.
નીયમ કરયો રે સર્વે સાહેલીએ મળી, આજ વાટે જઇને રોકો શ્રી
ભગવાન જો,
સુંદર રે ખુબ નંદાજીના લાલને એમ સામાએ વિચાર કરયો સમાંન
જો, સર્વે,   ૧
ખુબ નચાવો રે ત્યાં પ્રભુ દયાળને, ખુશી થઇએ આપણ મનની
માંય જો
તેવા તેરે ઘાટ આજ સર્વે કરો: જેથી સુખ આપણને અતિસ્ય થાય
જો સર્વે,   ૨

એવા વિચારે ગોપી જન ચાલીઆ. થઇએ આતુ સામળીઆના
દાસ જો
એમ ધારીને પગે ત્યાંથી પરવરયાં. આજ થાશે સુખ સમુહ વિલાસ
જો સર્વ ૩
આવું મથુરાંની વાટે જબ આવીયાં સામા મળીયા નંદ તણા જે
લાલ જો
દાંણ લેવાને કાજે રે ત્યાં આવીયા, સાહો પાલવને ઉભા શ્રી ગોપાળ
જો સર્વે, ૪
દાંણ હમારૂં આપીને જાઓ તમે: એવી બોલ્યા સામળીઆ વાંણ જો
ખુશી થઇને આપો હમને નારીઓ, જે જે લાગે તે તો હમારૂ દાંણ
જો સર્વ; ૫
એવું સુણતાં સખીઓ કોપી ઘણી, પાતળીઆની ખેંચી ગેડી સાર જો
ચંદ્રાવળી મળી મુગટ લીધો શ્યામનો, ઘેરી ઉભા અબળાઓ નાર ધાર
જો, સર્વ, ૬
પ્રભુને ખેંચા ખેંચી સૌ નારી કરે: પકડી છેડા લીધી કાગળ નારજો
મુનિની પેરે સખીઓ સૌ ખીલાવતી, ખુબજોરથી ઝાલ્યા પ્રભુ મોરાર
જો, સર્વ, ૭
આવું જોઇ સાંમળીઓજી ઓચરયા, અબળા કહું છું સાભળ સાચી
વાંણ જો
હઠને રે છોડીને તમે રહો વેગળી, નહી તો થાશે જો જો સુખની
હાંણ જો; સર્વ ૮
એવું રે સુણીને હરખીત થઇ સૌ ગોપીકા: આ ઝાલ્યા તમને શું
કરશો નંદલાલ જો
માટેરેત તબરથાઓ સાંભળા આવો ખુશીથઇનેનદયાળજો. સર્વ. ૯
હરખીત થઇને શ્યામીરે કીધા કામને. કુંજેમળીને બેઠા સર્વેસાથજો
આનંદ વાધ્યોરે સર્વે નેઅતિ ઘણો મળ્યાપ્રભુને દીનાનાથજો. સર્વે ૧૦

ગોરસ પીધું ને ખુશી થઇ ઘણું. ટાળ્યું અબળાઓનું દુઃખજો.
એવીરેરાને સા ખુશીથયાં ઘણાં. છોટાનાપ્રભુમળે થયું સુખજો.
સવૈ ૧૧

(ગરબી. ૨૯) મુંદડીની ગરબી

રશીયાજી મુંગો હમારી મુદડી; જાવાદ્યો જીવણજળ ભરવા કાજ જો;
જખી કેશોનાર કયાં લાગા આવડાં; ગોટી મોહન લોકડઆંનો લાજજો;
રશીયા;

વેરી છો મુંજને જાણી એકલી; પાછળ આવે સૈયેરાોા સાથજો;
મનસુખો મનનો હું જાણી ગઇ. અેમ કરે નટવર નહી આવે હાથજો;
રશીયા: ૨

હરીજન કેરી કામાગાહથને રસીઆને નીરાશ ઘણી છે મનજો
સાસુડી મુજને બહુ સંતાપશે નણદી મુજને કેહેશે કટણ વચનજો;
રશીયા: ૩

એવી તે વિદયા કોણે સીખવી: નીત કહાને આવડો શો ઉધમાત જો,
મોટપણે મારગ કાં આવી નહી; છેલ તમારી નાગાઇ છોકરવાદજો;
રશીયા: ૪

આમારદ્દો અડશોમા અલબેલડા, આણીક તેસાથે આજીનાર જો,
શાણા થઇ વળગોછો શા કારણે, હુનદી રાખુ તમારો કહ ભાર જો
રશીયા; ૫

ઘેર જઇને કહીશુ તમારી માતને મુજસાથેના બોલાવાંકુવેણ જો
પાતળીયા પાલવ મુકો માહરો; ઉપરઉપર સામાટે નચાવો નેણ જો
રશીયા; ૬

આજપછી તમ સાથે બોલુ નહી ટગાતમારા જાણ્યા જાદવરાય જો
છકરીએ સામળીયા સાચુ કહું; તમ સાથે મુજમનડુ આતુર થાય જો
રશીયા; ૭

સ્વારથતો સફળથશે મનારીઅવેઃ નવજાણ્યા કંઇ પ્રીત કરયાની રીત જો
શુંસમજો ચારી જાણ્યા ગાવડી; ઘણા કહ્યુંછે પરશુ કરવી પ્રીત જો
રશીઆ; ૮

મન વિના કાઇનના બોલાવીએ; માણસમાંહી જાય પોતાનોજો લ જન
આગળથી ચરચા જોઇએ તેતણી; ત્યારપછી મનગમતા કહીએ બોલ
જો રશીયા; ૯

આતુરતા તમ કરતાં અમને ઘણી; લાજ તજીને મુખડે ના કેહેવાય જો
પ્રાણગય પ્રંતકરી નામુકીએઃ મારગવચ્ચે રોકેથી શું થાય જો
રશીયા; ૧૦

બાલાજી વારતુ તેકરિએ માથરઃ કાગુવારની કહુંછુ જોડી હાથ જો
મારગડો મુકીને અળગારહો; કર જોડીને વિનતી કર રૂઘનાથ જો
રશીયા; ૧૧

(ગરબી ૧:લી)નદજી નાંસાંકળીયા

કે તમે નંદજી ગોકુળ સંચરયા ઉતરવા શ્રી જમનાજીના ઘાટ જો
મારીમાને નવહોયેગોહતું: જસોદા જોતાં હોશે વાટજો. તમેનંદજી.
ન કરવાં માતપીતા તે તમે કરયા. અમને લડાવ્યાં બહુલાડજો.
કેહમનેનાનરાંથી મોટાં કરયાં કેતમારા શાશામાનીશપાડજો તમેનંદજી ૨
મારીપચરંગી છેલાફડીતેનો ાગેવેણુરસાળજો
તેને તમો જતન કરીને રાખજો નહી તો લઇ જશે ગોપાળ જો:
તમે નંદજી, ૩

મારી સોરઠ ગોરી ગાવડી, તેને તમે હાથ ફેરવી દોજો જો
કે સ્વામી રઘુનાથના કેહે છે નંદને અમપર કૃપા દ્રષ્ટીએ જો જો
જો: તમે નંદજી, ૪

ગરબી ૨ જી.

નથણે નીરને નદજી બોલીઆ, મુજથી એકલ કેમ જવાય જો

વાટડી જોતાં ને રોતાં હશે, કાનજી તમારીને માત જો, નહાણે
નીરને. ૧

કે હું તો રાખીશ મારા મનને. તમારી માના મન કેમ રેહેશે જો,
માટે ગોવીંદ ગોકુળ આવજો, હમને પરલોક મેલ્યાં દેશે જો; નહાણે
નીરને; ૨

વૃંદાવનમાં ધેન ચરાવતાં; કોણ જાણશે તમારી પેર જો
હમને સુતાં કોણ જગાડશે સાંજે કોણ આવશે ઘેર જો; નહાણે
નીરને ૩

કે કુંવર કોને લાડ લડાવશું કે કોને બળાગાવીશું દાણી જો
કે કોને જમાડીને જમશું કહે રઘનાથના શ્યામ વાણી જો નહાણે
નીરને; ૪

ગરબી ૩૭

કે જસોદા પોકને મુકી રગ ગુ. કે નંદજી ડુંગર નહીં બોલે જો
મુખે બોલે પણ બોલાય નહીં, કે આંખના આંસુડાંઓ ઘણાં સાલે
જો. જસોદા પોકેને. ૧

કે કારણ કોની માગ કરશું, કે ગરને કાઢી મુકીને આવ્યા જો
કે સરવસ સોંપ્યું વાસુદેવને, કે દુઃખના ડુંગર શાને લાવ્યા જો;
જસોદા પોકેને. ૨

કે આપણે વાસુદેવ છે મીત્ર કે આવડા નવ જાણતાં વેર જો;
કે આપણા સુતને એણે ઓળખ્યા, રાખ્યા પોતાને ઘેર જો.
જશોદા પોકેને, ૩

કે આપણા મન ચેત્યાં તે નવ થયાં, કે આપણું બાઓછોરો છોરી જો
કે સ્વામી રઘનાથના એ છે નગેરડાં, અમ પર નજર કરી નવ જોયા
જો. જશોદા પોકેને.

ગરબી: ૪: થી.

કે ઓાજમા ઓીજ વિનતા વાતો કરે, કે મોહન મથુરામાં ચાલ્યા જો
કે નંદને વાહાઇને ગોકુળ મોકલ્યા; કે વાલા વાસુ દેવ ના આવ્યા જો આજ
કે તાહાંના સુખમો ગાયો ચારવી, બીજુ હારેડામાં રેહેવું જો
કે તાહાં સહુ પુછીને વાતો કરે, કે શેહેરના સખડાનુ શુ કેહેવું જો!
ઓાજમા, ૧
આશ્ચ દેખીને લલચાઇ ગયા, કે દીઠુ કંસરાઅનુ રાજ જો
કે મથુરા નગરી હરીને મન ગમી; ત્યાર ગોકુળ સંધુ ત્યાજ્ય જો,
ઓાજમો, ૨
કે હરી મનોહર મુરત સાંભરે, કે સરજની સરુને લાગે મો ા જો
કે સ્વામી રઘુનાથના એ છે [illegible] તો રાજા થઇને બેઠા જો,
ઓાજમા, ૩

ગરબી: ૫: મી

કે શાને રીસાવીને જાગ્યા છો, કે મોહન મથુરાની વાટ જો
કે અક્રૂર [illegible] શાને, ૧
કે રથમાં બેસાડયા અલબેલિને; કે હરીને સમજાવીને કેજો જો
કે હમને મેલ્યાં કેને આશરે, કે પ્રભુ સંગે તમારી સેજ જો;
શાંને, ૨
કે હમને ઘર બાંધી ઘેલાં કરયાં કે દીઠું ઉજળુ એટલું દુધ જો,
કે હમે સ્વામી સાથ મેલીયાં તેણે અમનું મારયું બુધ જો, શાને ૩
કે સર્વ સોળ વરસની સુંદરી, કે પડીઆ પીઉજીના વીજોગ જો
કેહે રઘુનાથના સ્વામી સાંભળો કે આપણા ક્યા જનમના વીજોગ જો
શાંને રીસાવાને, ૪

ગરબી ૬ ઠી

કે માધવ આજ બલે તમ આવીઆ, સમેશે સામ [illegible]

આ જો

કે મોહન પાંસે છે એક મોરલી, આજ વાનતાને [illegible] ઉપજાવ્યા
જો, ઓધવ ૧

ઓધવ આજ અનુપમ સાંભળ્યું તે તો હસવા સરખી વાત જો

કે ઓધવ કુબજા દાસી કંસની તે તમે લાગ્યા લખમીનાથ જો,
ઓધવ, ૨

કે ગોકુળ મેહેલીને મથુરાં ગયાં; કેત્યાંજઈને મોટા પ્રાક્રમકીધાં જો

કે મલ ર્દાડાએ મામો મારીઓ; કે માતપીતાને આહાસુખદીધાં જો;
ઓધવ; ૩

કે જાણે હજનર વર સતી ડોસલી; ફેફે કરતી ફાફૂળ આવે જો;

કે [illegible] જો, [illegible]
ઓધવ; ૪

સાતવાર

આદીતે આનંદ સહ્યરકહુંછુંરે

મારે ગીરધરશું ઘરવાસ વ્રજમાં રહુંછું રે
સોમે પાંમ્યા સુખશીવજી ફળીયારે
નંદજી નો લાલ મુજને મળીયા રે
આ મંગળે મને હેત હરીશું લાગ્યું રે
આ રદય કમળનું બાંણુ હઈયે વાગ્યું રે
આ બુધ આવ્યો સુત જોવા જઈયે રે
આ છાંનીકરીએ ગુજ વાહલાં થઈએ રે
આ બ્રહસ્પતી ગુરૂ પ્રતાપ સુખછે સહુને રે
આ સખી વધો આનંદ રાધા વહુને રે
શુકરના સરવ બોલ સૌને ગમતા રે
આબેતાળી હાથ રજની રમતા રે

આશની શ્વરે સંદેશો હરીને કહાવ્યો રે
આ જોગ બન્યો છે આજ રમવા આવો રે
આ સાત વાર જે ગાય નરને નારી રે
તેનો વૈકુંઠ વાસજ થાય દેવ મોરારી રે

આઠ વાર (કારતગે કાજળ નતજીનું એ રાગ.)

આદીતે અકળ કળાતારી, જાઉં રે હું તો વદન કમળ વારી
ત્રીકમજી હું તો છું તારી. આવોને ઘેર જસોમતીના જાયા,
મને તારી લાગી છે માયા. આવોને. ટેક. ૧
સોમે તો સાજે સોહાગી. મને તો તારી લેહ લાગી
કટારી કાય જડે વાગી આવોને. ૨
મંગળે તો મન વિચાર કરીયે, ધીરજ તો કેમ પેર ધરીએ
દીવસ રાત રોઈ રોઈને મરીએ, આવોને. ૩
બુધે તો બુદ્ધિ વિચારી દુઃખ રે મારું દાલ મધે નાંખ
વેદ અગનીમાં શીદ બાળો આવોને. ૪
ગુરૂવારે ગુણ ગાઉં તારા અવગુણ શા છે હમારા
આંખે રેહે છે આંસુનીધારા. આવોને, ૫
શુક્રરે શું કરીએ હેલી નમેરો તો નાથ ગયા મેલી
હવે મારૂં કોણ થશે બેલી આવોને. ૬
શનીવારે સામળીઓ આવ્યા થાળ ભરીમોતીડે વધાવ્યા.
ગોપીના સુખસાગર કાવ્યા: આવોને ૭
સાતેવાર સમજીન ગાશે: તેના સહુ દુઃખ દાળીદ્ર જાશે
કવીકહે સુખ સંપત થાશે: આવોને. ૮

આઠવાર: રાગ ઊપરનો.

આદીતે નમું હું તુંને ધારી: હું તો દાશી જાઉં બલિહારી:
વારે વારે જાઉં હું તો વારી: આવોને ઘેર નંદતણાલાલા: ટેક: ૧

સોમે સોભા સોભારી: મને લેહે લાગી તમારી
કાલજડે વાગીછે કટારી: આવોને: ૨
મંગળે ધ્યાન તમારૂં ધરીએ: આવીને સાથે હમોને કરીએ
વાલા વિના રોઈરોઈને મરીએ: આવોને. ૩
બુધે તો સુધી નથી મારી: દુ:ખ મનમાંનો વધાર્યા
હવે મુજને લ્યોને ઉગારી: આવોને: ૪
ગુરૂવારે માળા ભજું તારી: શે અવગુણે તો વીસારી
પ્રભુ તમે વિનતી સુણો મારી: આવોને: ૫
સુકરે સુજ નપરે હેલી પ્રભુ નમેરા થઈ ગયા મેલી
હવે નથી કોઈ મારૂં બેલી આવોને: ૬
શનીવાર હેત મુજપર લાવ્યા. પ્રભુજી મારે મેગતો આવ્યા
મોતીના થાળ ભરી વધાવ્યા: આવોને: ૭
સાતે વાર જે કોઈ ગાશે: જનમો જનમ નાં પાપ્ચાત નાશે
કેહે કાંગો સુખીઆં ઘણાં થાશે: આવોને: ૮

સાતવાર

(રઘુપતી રાંમ રૂદેમાં રેહેજોરે એ રાગ)

રાધે કહ્યું માનની તું મારૂ રે એમાં સુખ છે તેનુંને તારૂં
રાધે કહ્યું માનની તું માંરૂરે;
શાંને રીસ ચઢીછે આવીરે: નથી મુકતી માન મનાવીરે
તેનું કારણ કેની બતાવી રાધે કહ્યું: ૧
રવી પ્રગટ થાશે ઘડી એમાંરે પછી દિવસ જશે ક્યમ ધાંહમાંરે
તેનુ જોની વિચારી રૂદેમાં: રાધે કહ્યું: ૨
સોમને મનસુખો આવેરે: પ્રતી ઉત્તર કાંઇ ન બતાવેરે
કેહેતો તેમની પાઘ મનાવે રાધે કહ્યું: ૩
સોમે શાંને આશંન કરયુંછેરે આશું નેત્રમાં નીર ભરયુંછેરે

દુ:ખ આવડું આને થયુંછે: રાધે [illegible] ૪

સુધ ક્યાં ગઈ સઘળી તારીરે એઠી પીઉ સંગ રોસ વધારીરે
એતો બન્યો ને દુ:ખ કારી રાધે [illegible] ૫

ક્રૂર થઈન સહુને સાંદેતીરે તેનું ક્યમ થઈછે હસેતીરે
તેનું કારણ ક્યમ નથી કેતી; રાધે [illegible] ૬

શું કરશે હાંવાં મને બોલાવીરે રાખી મુગટમાં મનની બાવીરે
દીધું માનનું મુલ બતાવી; રાધે [illegible] ૭

એમ સુણી સખી કેતું ઘેલીરે; તેતો તારૂ પ્રતી બીજું હેલીરે
ફરી દેખાડું ચાલ સાહેલી રાધે [illegible] ૮

એમ સુણી માંમા અઢળક ઢળીઆંરે જઈ પ્રાંણ પ્રીતમજી ને મળીઆંરે
બધે સુખ રા ધુંમાં ભળીયાં: રાધે [illegible] ૯

આતબાર ને માન ચરીત્રરે સુણતાં સહુ થાય પવીત્રરે
લો રામની લીલા વિચીત્ર: રાધે [illegible] ૧૦

રણછોડજી ની તથી।

સખી પડવે [illegible] કોઈ જાણે
રૂડા રણછોડજી ના ધર્મ વેગે વખાંણુરે; ૧
સખી બીજે [illegible] બોલ કેહુછે એમારે
[illegible] તો રેહુશે તોજ ઉપજે એમ રે; ૨
સખી ત્રીજે [illegible] ને ઘ્યારાંરે
હાથમાં વાજે હરીના જન શોભે સારે ૩
સખી ચોથે ચાલ્યા જાય વરમી વાટેર
રૂદયમાં રણછોડ રાય મળવા માટેરે ૪
સખી પાંચમે પળ્યા પંથ તડકાતન માંરે
શેવા કરે હરીના જન મારા મનમાંરે, ૫
સખી છઠે તે છાંયા અંગ ઘણી નાં ધરીયાં રે
રાખે રૂદીયા સાથે રંગ હવેમન હરીયાંરે ૬

સખી સાતમે સુંદર સ્યામ મોહન મણીયારે
હું તો આવીશ તમારે ગામ ફેરા ફળીયારે ૭
સખી આઠમે જોડી વેહેલ બળવંત બેઠારે
પુર્વ દેશમાં કરી મેહેર પંથમાં પેઠારે ૮
સખીનુમેનમ્યા જાય આણી રાખેરે
સેવક સુતા સાંગી માંડી હરી રથ હાંકેરે ૯
સખી દશમે આવ્યા ડાકોર હરજી રશીયારે
તે ઠેકાંણે ઠાકોર વાલો મારો વશીયારે ૧૦
સખી એકાદશી નાં [illegible]ન ગુગળા ઘેરયારે
મધરાતે આવ્યા મ[illegible]રાજ હરણ હેરારે ૧૧
સખી બારશે [illegible] છે માસ સેવકથાં છાંનાંરે
સોંનું તો સવા પાવ પુજીમાં પામ્યારે ૧૨
સખી તેરશે ગુગળા ઘેર પાછા ફરીયારે
[illegible] ૧૩
સ[illegible] પર [illegible] પ્રેમ પાધારે
હરી [illegible] ન કીધારે ૧૪
[illegible]
[illegible] ૧૫
[illegible]
[illegible] ૧૬

[illegible]

પડવે તમારૂં નાંમ હું રહી ભાખ્યાંરે
આ ભર દરીયા ની માંય [illegible] ૧
બીજે તમારૂં ધ્યાંન હું નવ ચુકીરે
હું અબળા છું નાર રખડતી મુકીરે ૨

બીજે તમારી વાટ જોઇજોઈ થાકીરે
નથી મુકીમેં એક વાત કાંઈ એક બાકીરે ૩
ચોથે પ્રભુ ચીંતા મનમાં બહુ ધારીરે
હું શું કરૂં આધાર ઘણી દુખી યારીરે ૪
પાંચમે પ્રભુ પાતળા ઘેર આવોરે
હુ જોઉં તમારી વાટ હેત ચીતમાં લાવોરે ૫
છઠે છોગાળા છેલ છબીલા મારારે
હું ઝુરૂં દીનને રાત વિના તમારારે ૬
સાતમે સંતાપ મને બહુ જાગેરે
સુનું મંદીર ખાવા ધાય બીક મને લાગેરે ૭
આઠમનો દાહ કીધો મે બારીરે
ચારે પાસ જોઉ ભગવાંન હુંનીહાળીરે ૮
નોમે નમળા નાથ ગતી શીમારીરે
આવો આવો ને ભગવાન જાઉં બલિહારીરે ૯
દશમે દશ દીશા એ જોવા હુતો લાગીરે
શેના આવ્યા ભગવાંન હોંશ મારી ભાગીરે ૧૦
એકાદશી નાં વ્રત કીધાં સારાંરે
જેથી જાય સર્વે દુ;ખ સમજી મંન મારારે ૧૧
દવાદશીનાં કીધાં પારણાં ચિત્તધારીરે
મળવાને શ્રીભગવાન ઝુરૂં હું નારીરે. ૧૨
તેરશે તેડીહરી પુરો આશ મારીરે
જેથી થાય અતિસ્ય સુખ મનમાં ભારીરે. ૧૩
ચોદશે મળ્યા ભગવાંન સંકટ ગયાં નાશીરે
અરજ કરાને ધ્યાંન ધરેછે દાશીરે. ૧૪
પુનમે પોંચ્યા કોડ તયો થઈ પુરી રે
કહે છોટો બોલો શ્રીભગવાંન વાત એ સુરીરે ૧૫

પંદરતથી

પડવાની પણ પ્રીત ગટ મટ ભુલીરે
મારા હરી વીના એક વાત સરવે સુનીરે ૧
બીજે બાળે વેશ રહીછુ બાળીરે
આ ઘરમાં કેમ રેહેવાય વાગે તાળીરે. ૨
ત્રીજે ત્રીભુવન રાય રાજ પધારોરે
હરી આવોને આપણે ઘેર હેત વધારોરે. ૩
ચોથે ચંચળ નાર ચતુરા ચાલેરે
પેલો વડોદરાનો વેદ દુઃખડાં ટાળેરે. ૪
પાંચમના પડદા હરી શું રાખ્યારે
મારે પ્રેમ રસ પીવા કાજ હરીરસ ચાખ્યારે. ૫
છઠીના લખીઆ લેખ તેતો કેમ ટળશેરે
મારા પેલા ભવની પ્રીત આવી મળશે. ૬
સાતમના સંતાપ હરી શું અમનેરે
આ શું કહીએ મહારાજ લાજ નહીં તમનેરે. ૭
આઠમે ઓછવ થાય હરી હોય હેલીરે
મારે સોળ ગોપીઓ નો સાથ રમવા ઘેલીરે. ૮
નોમે નમેરા નાથ નમેરા ના થઇગેરે
આ ગોકુળીયુ મેલી મથુરાં નાં જઇએરે. ૯
દશમે દીન રાત દેહી મારી દાઝેરે
ઘેર નાવલીઓ રીસાય તે ઘણું સાલેરે. ૧૦
એકાદશીનાં વ્રત મારે કરવાંરે
શ્રી જમનાંજીનાં ધ્યાંન મારે ધરવાંરે. ૧૧
દ્વાદશીને દહાડે દરશંન અમને દેજોરે
મારા સામળીઆ ભગવાન સનમુખ રેહેજોરે. ૧૨

તેરશના તો તંન અમારા તુટયારે
આ હરી હરી કરતાં હોઠ હમારા સુકયારે. ૧૪
ચૌદશે તો ચતુર નર વાહાયારે
વેર રાધા સરખીવ્નાર સું રીસાયારે. ૧૫
પુનમે તો પંદર તથો થય કહાવેરે
મુને સેજડીએ સુતાં નીંદ્રાન આવરે. ૧૬

પંદર તીર્થીઓ

પુનમે અમને પુરણ દરશન દેજોરે છોગાળા
દયાકરી મારી દેહના દુ:ખડાં ખોજોરે મોરલીવાળા ૧
પડવે આવી પકડો મારી બાંયરે છોગાળા
કાંઇ હ્રત ગુરૂની સીતળ રાખો છાંયરે મોરલીવાળા; ૨
બીજે મારી બાળક બુદ્ધી કાપોરે છોગાળા:
દયા કરીને શિતળ સુખડાં આપોરે મોરલીવાળા ૩
ત્રીજે હું તો તત્પર થઇને બેઠીરે છોગાળા
મુખની વાણી લાગી મુંજને મીઠીરે મોરલીવાળા ૪
ચોથે ચતુરા શું ગયાછો ચુકીરે છોગાળા
કાંઇ લેહે લાગી મે લાજ સરવની મુકીરે મોરલી વાળા ૫
પાંચમે પુરણ વરતિ કેહેવાયરે છોગાળા
મુજથી હરી વિના ઘડીએ ના રેહેવાયરે મોરલી વાળા ૬
છઠીના લખ્યા લેખ તે કેમ ટળશેરે છોગાળા
મુજ પ્રતિ વ્રતાના કારજ કરવાં પડશેરે મોરલીવાળા ૭
સાતમે હું ગુણ તમારા ગાતીરે છોગાળ
આ મોરલીને શબ્દે હીંડુછુ માતીરે મોરલીવાળા ૮
આઠમે અવતરીઆ અંતર જામીરે છોગાળા
જાદવકુળમાં જનમ્યાછે અંતરજાંમીરે મોરલીવાળા ૯

નોમે કરવા નરપતીનાં કામરે છોગાળા
મુજ મંગળ વાશી ગયાં મથુરાં ગામરે મોરલીવાળા ૧૦
દશમે દાવાનળ આવીકોપ્યોરે છોગાળા
કાંઇ માંમો કંસ મારીને રણુ સ્થંભ રોપ્યોરે મોરલીવાળા ૧૧
બારશે વંદ્રાવંન રસતો કાલ્યોરે છોગાલા
મુજ અપુરાજીવન શું મેલોછો વીસારે મોરલીવાળા ૧૨
તેરશે કાંઇ ચરણુ કમળ ચિત્ત લાગ્યુંરે છોગાળા
કાંઇ જનમોં જનમની ભક્તિ તમારી માગુરે મોરલીવાળા ૧૩
ચૌદશે કાંઇ ચરણુ કમળની દાસીરે છોગાળા
મુજ મંગળ વાશી ગયા મથુરાં નાશીરે મોલલીવાળા ૧૪
અમાંસે કાંઇ ધરણી.ધર કેહેવાયરે છોગાળા
કાંઇ નરશીંહ મેહેતો ગુણુ તમાંરા ગાયરે મોરલીવાળા ૧૫

પંદર તીથીઓ

હરી હઠ મેલને રાધે,મેરી સંગ બોલને રાધે
અબોલા બોલને રાધે: ઘુંઘટડા ખોલને રાધે
કહ્યા મેરા માનને રાધે: ૧
પડવે મોરી સાહેલડી પીઉજી વાડીએ જાય
પીઉજી લાવે દાડમ ગોરી છોલેને પીઉજી ખાય
હરી હઠમેલને રાધે: ૨
બીજે મોરી સાહેલડી: બાળોજ ઉગ્યો ચંદ
કદમ કેરે દંતડે ગોરી આસો માંડયો ફંદ
હરી હઠ મેલને રાધે: ૩
ત્રીજે મોરી સાહેલડી તરી આજ બારો વાર
આશું ભુલી સુંદરી: ભુલી કંકુને કાજળ સાર
હરી હઠ મેલને રાધે: ૪

ચોથે ચમકતી મે સુંણી જોબંન બાળેવેશ
ભરજોબનમાં એકલી જેના પીઉ ગયા પરદેશ
હરી હઠમેલને રાધે ૪
પાંચમે મોરી સાહેલડી પંથ પલંગ કંથ દુર
ભરજોબનમાં એકલી મારૂ જોબન જાય ભરપુર
હરી હઠ મેલને રાધે ૬
છઠે મોરી સાહેલડી છઠીજ વારો વાર
પરદેશી રાજ પધારશે આપણે બેશી શું હાંગે હાર
હરી હઠ મેલને રાધે ૭
સાતમે મોરી સાહેલડી રાતેજ કીધા વનોદ
ચોમાસાની રત ચાંદણી ઝીણા ઝર મર વરસે મેહ
હરી હઠમેલને રાધે ૮
આઠમે મોરી સાહેલડી આઠજ જોડા જોડ
પરદેશી રાજ પધારશે આપણુ બેશી શું ગોડા મોડ
હરી હઠમેલને રાધેઃ ૯
નોમે મોરી સાહેલડી નવસાંજ પેહેરૂં ચીર
દીપક લેઇ મેડે ચડું: મારે નયણે વછુટયાં નીર
હરી હઠ મેલને રાધેઃ ૧૦
દશમે મોરી સાહેલડી દશરા પુજવા જાય
પુંજયા તે નર પામીયા મારા રાય જાદા ભરથાર ૧૧
હરીહઠ મેલને રાધે
અગીઆરશે મોરી સાહેલડી મે કીધા શીવરાત
પરોઢીયે ઉઠી પારણાં કરૂં મને કાનજી જોયાની ઘણી ખાંત
હરીહઠ મેલને રાધે ૧૨
બારશે મોરી સાહેલડી બારજ બાંધ્યા બાંધ

કરનારા નર કશી ગયા એતો કદીએ ન પુરે જાંપ
હરીહઠ મેલને રાધે ૧૩
તેરશે મોરી સાહેલડી વાદળ બાંધ્યો રંગ
ઓસડની મુળી એકછે મને ડશીઓ કષ્ણ ભોરંગ
હરીહઠ મેલને રાધે ૧૪
ચૌદશે મોરી સાહેલડી પાસા લીધા હાથ
મે જાંણ્યું પડશે પાધરા એતો પડીઆ છે બારેવાટ
હરીરઠ મેલને રાધે ૧૫
પુનમે મોરી સાહેલડી પુરીજ કરજો આશ
મે જાણ્યું હરી આવશે હવે થઈ બેઠીછું નીરાશ
હરી હઠ મેલને રાધે ૧૬

પંદર તીથીઓ

પડવે પાતળીયા ગારધારી મારે ઘેર આવજોરે લોલ
બીજે બાળક બેઠાં બહાર કે મેં સમજાવ્યુંરે લોલ
ત્રીજે ત્રણુ ભોવંન નો નાથ કે મોનીડે વધાવીયેરે લોલ
ચોથે બોલી ચંચળ નાર કે મથુરાં ની વાટમારે લોલ
પાંચમે પગલાં ભરજો પ્રેમ કે મારેઘેર આવજોરે લોલ
છઠે છોગાળા ભગવાંનકે ભગતને તારજોરે લોલ
સાતમે સરદર કરે એક નારકે ગોકુળ ગાંમનીરે લોલ
આઠમે અવતરીયા ભગવાંનકે; નિરખું નાથનેરે લોલ
નોમે નરતર કરે એક નારકે ગોકુળ ગામનીરે લોલ
દશમે મારયો માંમો કંસકે મથુરાંની વાટમાંરે લોલ
એકા દશી પરણી લાવ્યા નારકે સનભાંમા ખરીરે લોલ
બારશે બહુ બળીયા ભગવાંનકે; દશો દીશ વાપીયારે લોલ
તેરશે ધન પુરે એક નારકે; ગોકુળી ગાંમનીરે લોલ

ચૌદશે બનશી બટને ચોકકે રાસ રમાડજોરે લોલ
પુનમે પંદર તથો થઇ પુરીકે; હરી ગુણ ગઇ રહીરે લોલ

પંદર તીથીઓ

સખી પડવેતે પંથે ચાલ્યારે મહા વનનાતે મારગ ઝાલ્યારે
સાથે સીતાને લક્ષમણ બાળા રઘુપતી રામ રૂદેમાં રેહેજોરે ૧
સખી બીજેતે મઢીમાં બીરાજેરે જેવાં નદીઓ તણાં નીર-
ગાજેરે
રાંમ મેલી ગયા રૂડું રાજે રઘુ પતી રાંમ રૂદેમાં રેહેજોરે ૧
સખી ત્રીજેતે વનકેરી ઝાડીરે દશ ફળ મંગાવે છે દહાડીરે
સારી સોભે સીતાજીની વાડી રઘુ પતી રાંમ રૂદેમાં
રેહેજોરે ૧
સખી ચોથે કેવડીઓ મેહેકેરે; ફાલ્યો ફુલ્યો ને મોગરો
મેહેકે
એવી લીલી લતા ઓ લેહેકે, રઘુ પતી રાંમ રૂદેમાં-
રેહેજોરે ૧
સખી પાંચમે પોપટ પાળ્યોરે પાંખ લીલી ને કાંઠલો કાળોરે
મુખે રાંમ ભણુંતો બાળ્યો; રઘુપતી રામ રૂદેમાં
રેહેજોરે ૧
સખી છઠે છેતરવાને આવ્યોરે; કુડો કપટી રાવણ
સાથે લાવ્યોરે
બે મુખનો મરગ બનાવ્યો; રઘુપતી રામ રૂદેમાં
રેહેજોરે; ૧
સખી સાતમે શ્રી હરી ગસર્યારે; વાડી ભેળી ફરાડયા
છે ભમરારે
રૂખ સાહીને ઉપાડયા ડમરા રઘુપતી રાંમ રૂદેમાં

રેહેજોરે

સખી આઠમે એને નીહાળોરે; ધનુષ ધારીને મ્રગલો
મારયો રે

મૃગ મરતી વખતે પોકારયો; રઘુપતી રાંમ રૂદેમાં રેહેજો રે ૮
સખી નોમેતે નાખ્યો તીરરે; જઇ વાગ્યો મ્રગના શરીરરે
વારે ધાજો લક્ષમણ વીર: રઘુપતી રાંમ રૂદેમાં રેહેજોરે ૯
સખી દશમે કહે લક્ષમણને રે: બેલી વીરો બોલાવે છે તમને રે
આડી આંણ દીધી છે અમને: રઘુ પતીરાંમ રૂદેમાં રેહે જો રે ૧૦
સખી એકાદશી અપવાશીરે; લંપટ લેવાને લાગ તપાશી રે
રાવણ સીતાને લેઇ ગયો નાશી: રઘુપતીરાંમ રૂદે માં હેજો રે ૧૧
સખી બારશે હનુમાંન બળીયોરે: ઠેકી સમુદ્ર પાર નીકળીયો રે
જઇ જોગ માયાને મળીઓ રઘુપતીરાંમ રૂદેમાં રેહેજોરે: ૧૨
સખી તેરશે ત્રંબાળુ ગાજે રે; હાક હનુમાનકેરી વાગેરે
ભાય લંકાંતે ગઢમાં લાગે, રઘુપતીરાંમ રૂદેમાં રેહેજોરે; ૧૩
સખી ચૌદશે ચિત્ત વિચ્યારી રે ફોજ વાંદરાંની રચી સારી રે
રાંમે રાવણ નાખ્યો મારી રઘુપતીરાંમ રૂદે માંરે હેજોરે; ૧૪
સખી પુનમે પ્રભુજી આવ્યા રે, થાળ ભરીને મોતીડે વધાવ્યારે
માતા કૌશલ્યાને મન ભાવ્યા, રઘુપતીરાંમ રૂદે માંરેહેજોરે, ૧૫
સખી પંદર તથો થઇ પુરીરે: એમાં એકે નથી અધુરીરે
આત્મારાંમની વાંણી મધુરી, રઘુપતિરાંમ રૂદેમાં રેહેજોરે, ૧૬

પંદરતીથીઓ.

ભજુ ભગવાંન રૂદે માંરે હે જોરે, મારાં દુખડાં પ્રભુ હરી લેજો.
ભજુ ભગવાંન રૂદે માંરે હેજોરે, ટેક
પ્રભુ પડવે તે ધ્યાંન તમારૂં રે, તેમાં કાર્ય સરે હમારૂં રે.
તમ આગળ વિનતી ઉચ્ચારૂં, ભજુ ભગવાંન રૂદેમાં રેહેજોરે ૧

ુ બીજે તે અરજ હમારી રે નીત સેવા કરીએ તમારી રે
ાને સહાય કરો સદાકારી. ભજુ ભગવાંન રૂદેમાં રેહેજોરે ૨
ુ ત્રીજે તે કાજ હમાંરા રે. પ્રભુ ચરણ સેવી એ તમારા રે
ા આશા મનની હમા ।, ભજુ ભગવાંન રૂદે માંરે રેહેજો ૩
ુ ચોથે ચતુરાઇ ધારી રે, છબીનીર ખીએ નીત તારી રે
ુ દીનથી અરજ હમારી, ભજુ ભગવાન રૂદે માંરે હેજોર ૪
ુ પાંચમે દરશ તમારાં રે, તેથી દુઃખ ગયાં છે હમારાંરે
ુ કાજ સુધરયાં સારાં ભજુ ભગવાંન રૂદેમાં રેહેજોરે ૫
ુ છઠે કરૂણા કીધી રે; સુંદર છબી ધ્યાંનમાં લીધીરે
ુવાર અસ્તુંતી કીધી, ભજુ ભગવાંન રૂદે માંરે હેજોરે: ૬
ુ સાત્યમ સુંદર સોભી રે, મુરતી જોતાં મન રહ્યું થોભી રે
ર નારી રહીછે લોભીઃ ભજુ ભગવાન રૂદે માં રેહેજોરે: ૭
ુ આઠમે આળસ તજીએરે; પ્રભુ સણગાર સારા સજીએરે
ી ભાવે પ્રભુને ભજીયેઃ ભજુ ભગવાન રૂદેમાં રેહેજોરે ૮
ુ નોમે તુજને નમીયેરે: તેથી બહુ હમે તુને ગમાયેરે
ે વારે પ્રભુતો ચડીયે: ભજુ ભગવાન રૂદેમાં રેહેજોરે ૯
ુ દશમે દયા લાવ્યારે હરી દરશન દેવાને આવ્યારે
ગતોને મનમાં બહુ ભાવ્યાઃ ભજુ ભગવાંન રૂદેમાં રેહેજોરે ૧૦
ુ એકાદશી અપવાસ કીધારે દુઃખ સરવેનાં હરીલીધાંરે
સ જનંને સુખ બહુ દીધાં ભજુ ભગવાંન રૂદેમાં રેહેજોરે ૧૧
ુ દવાદશીનાં કીધાં પારણાંરે: ભગ્ત જનલેછે ઉવારણાંરે
ભી રહ્યાંછે ભગતનાં બારણાંઃભજુ ભગવાંન રૂદેમા રેહેજોરે ૧૨
ુ તેરશે આવીને મળીયારે જનમો જનમના પ્રાચીત ટળીયાંરે
ગ્ત જનનાં નશીબ ભળીયાં; ભજુ ભગવાંન રૂદેમા રેહેજોરે ૧૩
ુ ચોદશે ઓછવ થાયરે: નર નારીનાં મન હરખાયરે

પંદર તથો જે કોઇ ગાય! ભજુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજોરઃ
પ્રભુ પુનમે પોચ્યા કોડરેઃ બોલો જયજય શ્રી રણછોડરે
છોટો કેહેછે બેઉ કરજોડઃ ભજુ ભગવાંન રૂદેમા રેહેજોરે

કૃશ્ન જીવણના મહીના

કારતગે કૃષ્ણ ગયા મેહેલી આંખડીએ આંસુની હેલી
ગોપી ફરે ગોકુલ માં ઘેલી ઓધવજી નારે ઘટે તમને
કે સહીએર થાઓ રે વેહેલીઃ કે વાંકો અંબોડો મેલી
ફરે એના જોબનમાં ઘેલી ઓધવજી નારે ઘટે તમને
કે માગશરે મંદીરમાં રેહેતાં ભોજન સાથે બેસીને જમતાં
હવે [illegible] ઓધવજી;
સુંદર સેજ પડી સુની; અંતરની વાતો કોયે નવ સુણી
જાઓ મારા જોબંદે છુટી; ઓધવજી
પોશે પ્રીત કરા પેહેલી; ગોવરધન નાથ ગયા મેલી
વધામણી મોકલજો વેહેલી ઓધવજી
કુબજા સોખ થઇ સાલેઃ વાલો મારો મથુરાંમાં ચાલે
તરછોડયાં નંદ તણે લાલે; ઓધવજી
માહા મહીને મારગડે હેતાં આંસુડાં પાલવડે લોહોતાં
કેરજની જાએછે રોતાંઃ ઓધવજી
ફાગણે રંગ રમતાં હોળી સહીયેરો પેહેરી ચરણા ચોળી
કેકંકુ કેશરમાં રોળી ઓધવજી
ચુંદડી મારી કેશરમાં બોળીએ; વસંત ની વરણાગી કરીએ
બેલડીએ હરીવીના ફરીએ ઓધવજી
ચૈતર ચોપકરી ચાલીએઃ કે દરશંન કરશન નું કરીએ
મથુરાંમાં મનગમતાં ફરીએ; ઓધવજી
કે ચૈતરે ચીત કરી ચુક્યાં; કે હઇડે તન મારાં સુક્યાં;

નારીએ નીશાશા મુક્યાં ઓધવજી ૧૦

વૈશાખે વાટ જુવે ગોપી, માયાએના માબાપની લોપી

કે પ્રીત કુબજા ને આપી ઓધવજી ૧૧

આવી આરા હાંણુ લેતા દહાડી; મથુરાંમાં રંગ રમતાં નારી

તે કેમ ભુલ્યા ગીરધારી ઓધવજી ૧૨

જેઠે જાદવને હશીયે તારા મારી કીધી રશીયે.

કે હવે હરી ગોકુળમાં વશીએ; ઓધવજી ૧૩

અસાડે મેવલીઓ ગાજે તેનો મારાં હૈડામા દાજે

રાજ રાખો મોહન બલાજે ઓધવજી ૧૪

કે દીલાસો દેઈ ગયા હમને; મથુરાંમાં કાપટી ગયા જઈને

સ્વામી મારા ચ્રીજમાં રહીને ઓધવજી ૧૫

શ્રાવણે શું કરીએ સજની ગમે નહી રાત દીવસ રજની

પ્રીત પર ઘેર થાય સજની ઓધવજી ૧૬

[illegible]

વાલી નારી કહુછુ હુંવારી ઓધવજી ૧૭

[illegible] નારા, [illegible]

[illegible] ઓધવજી ૧૮

[illegible]

[illegible] ૧૯

[illegible]

ગોપી સરવે આનંદ [illegible]; ઓધવજી ૨૦

કૃષ્ણ ના મહીના

કારતકે કૃષ્ણ ગયા મેલી, મારેમેર આવો વનમાળી

કુબજા કેમરે ગમે કાળી; આવો હરી રાસ રમો વાહાલા ૧

માગશરે મારગડે રમતાં; ભેળાં બેશી ભોજનીયાં જમતાં

હવે હરી કેમ નથી ગમતાં   આવો હરી
પોષે તે સોસ પડયા હમને તીકમજી શું કહીએ તમને
દીલાશા સારે દીધા હમને.   આવો હરી.
માઘે માહા અંધારા રાત્યો ફૂલડાંયે બીછાવી ખાટયો
વાહાલે લીધા મથુરાંની વાટયોઃ   આવો હરીઃ
ફાગણે ફેર ફરે હોળીઃ પેહેરણુ ચરણાને   ળી
ચુંદડી મારી કેશરમાં રોળીઃ   આવો હરી
ચૈતરે ચીત કરે ચાળાઃ મધુવન મોરલી   વાળા
દરશંન દો ડાકોર વાળાઃ   આવો હરીઃ
વૈશાકે વાટલડી જોતીઃ ઉભી રહી ધ્રુસ કરે રોતી
પાલ વડે આંસુડાં લોતી   આવો હરી.
જેઠેતો જગજીવન આવે વધામણી સહુ લોકો લાવે
રાખો માગે કેમું એ નાકહાવે   આવો હરી.
[illegible]
વિચારો તે વાત થશ વાંકી   આવો હરી
ભાદરવો [illegible] નીર ઘણાં હળશે
વાહાલા [illegible]   આવો હરી.
[illegible]
[illegible]   આવો હરી.
આસો [illegible] હું [illegible]
વાહાલા વિના આવી દીવાળી   આવો હરી.

રાધીકાજીના મહિના.

મ્હાને સખી કારતક કેમ જાશે કે વનમાં મોરલી કોણ વાશે
કે મહિના દાણી કુણુ થાશે   કે જુમના જાવા દો પાણી.
કે માગશરે મન મારૂં મળીયું કે વિખીવા ભાવ પછી ટળીયું

કે જેમ લુણ પાણીમાં ભળીયુ કે જુમના. ૨
કે પોશે શોસ પડયા અમને વહાલા મારાશું ન કહીએ તમને
કે દીહાડા દીઠાછે અમને કે જુમના. ૩
કે માઘે મકર તણે માને કે ફુલડીયાં વેરંતી ખાંતે
કે વાહાલાજી મારા મથુરાંની વાટે કે જુમના. ૪
કે ફાગણે ફેર ફરે હોળી કે આછા ચરણાને ચોળી.
કે ચુંદડી મારી કેસરમાં રોળી કે જુમના. ૫
કે ચૈતરે ચતુરા ચિત્ત ધરતી વાહાલાજીના ગુણગાતી ફરતી
કે તોય મારે વાલે કીધી નરતી. કે જુમના. ૬
કે વૈશાખે વાયા વાવલીઆ. કે ઘેર પધારોના વલીયા.
કે દુધડે ધોઉ તારા પાવલીયા. કે જુમના. ૭
જેઠે જગજીવન આવ્યા કે સહુ લોક વધામણી લાવ્યા
વાલાજી મારા કશુંના કાવ્યા કે જુમના. ૮
અસાડે અબળા થઇ ઝાંખી વહાલે મારે ભર જોબન રાખી.
વિચારો હવે વાત થશે વાંકી કે જુમના. ૯
શ્રાવણ સરવડીયે વરસે કે નદીએ નીરઘણાં ઢળસે
કે કોયલડીયાં ટઉ કહીયાં કરશે કે જુમના. ૧૦
ભાદરવો ભલી પેરે ગાજે કે સરપર ઘેર વલોણુ વાજે
તે તો મારા રૂદીયામાં દાજે કે જુમના. ૧૧
આસોની રજની અજવાળી કે સેવતણુ કે સુંવાળી.
કે વાલા વીના આશી દીવાળી. કે જુમના. ૧૨
કે રાધાના હાથ સોનાની ચુડીકે રમતાં દીસેછે રૂડી.
દુઃખ સર્વે ગયાંછે બુડી. કે જુમના જાવાદો પાણી. ૧૩

બહુચરાજીના મહીના,

શીવશંકર ભોળા એ રાગ.

ચઈતરે ચીત્ત ઘણું બાંધ્યું નમી નમી બહુચર આરાધ્યું;
મન મારૂં ગોખે જઈ લાગ્યું. શેવોને સંખલપુર રાણી
વઈશાખે વાવલીઆ વાયા, માજીના ગઢ ભાગી આયા;
અંબાજીની મોટીછે માયા. શેવોને સંખલપુર રાણી, ૨
જેઠેતો જુગતી છે સારી, હરી હર બ્રહ્માથકી ન્યારી;
જાઉં ગોખ ઉપર બલીહારી. સે ૩
અસાડેતો મેઘ ઘણા ગાજે, છત્રશીર બહુચરને છાજે,
ચાર પોહોર ચોઘડીયાં વાગે; સે ૪
શ્રાવણ સરવડીએ વરશો. માજીને ભજસો તો તરશો;
નહી જીવન અથડાઈ મરશો સે ૫
ભાદરવા ભલી પેરે ગાજે સેવકો સનમુખ થાજો
જુડતાં બાવલડી સાજે, સે ૬
આસો માસે આવી દીવાળી, આવ્યાં છે અંબાને કાળી;
ગરબે રમે મોટાં મહાકાળી. શેવોને. ૭
કારતકે કોયલડી બોલે નાચાવે માજી નેતોલે
જોતાં ત્રીભોવન ડોલે. શેવોને. ૮
માગશર માનસ ત્રીર નાહે ચાચર ગાળી ગરબાતો ગાયે
સેવકની મા કરજો સાહે શેવોને. ૯
પોસે પ્રીત ઘણી ધારી પાંડવ લીધા ઉગારી.
કૌરવ સરવ ગયા હારી. શેવોને. ૧૦
માહેતો મને નથી ગમતું મન મારૂં રહેછે ભમતું
મન મારૂં માજીમાં રમતુ શેવોને. ૧૧
ફાગણે ફર ફરતી હોળી. પેહેર્યાં માએ ચરણાંને ચોળી.

કેસર બહુ છાંટયાં છે ઘોળાં. શેવોને. ૧૨
બારેમાસ પુરણ કીધા દહીતને દંડ ભલા દીધા
દેવતા સહુ ઉગારી લીધા. શેવોને. ૧૩
આશો સુદ બીજ બુધ વારે બારેમાસ થયા નિરધાર
વસવની કરજો સાચારે. શેવોને. ૧૪

થોભણ દાસના મહિના

કારતકે કોડામણીરે શોળો પુનમકેરો ચંદ વાલા
રાધા કરે હરિની વિનતારે ચરણે રાખગોવીંદ વાલા ૧
માગશર મેલી ગયારે પીઉ ગયા પરદેસ વાલા
ભર જોબનમાં ભામનીરે અળગા બાળે વેશ વાલા ૨
પોષ માસે સુંદરામણીરે સાંભળ સદગર વાત વાલા
શ્રી કૃષ્ણ ચાલ્યા દ્વારકારે સોલસે ગોપીઓના નાથ વાલા ૩
માહા મહીને મન મહાકરે ચીતડું વ્યાકુળ થાય વાલા
શમણાં લાગ્યાં શ્રીરામનારે દીઠા જાદવરાય વાલા ૪
ફાગણ માસે ફરકીયાંરે વાગે છે તાલ મરદંગ વાલા
મધુરી શી વગાડે વાલો વાંસળીરે હોળી ખેલે ગોવીંદ વાલા. ૫
ચઇતરે ચિંતામણીરે નાખ્યા નવલ હાર વાલા
ક્રોધ લાવે પીઉની વધામણીરે આપુ એકાવળ હાર વાલા ૬
વઇસાખે વન વેડીયાંરે વેડીછે દાડમદ્રાક્ષ વાલા.
કોયલડી ટહુકા કરેરે સરવા લાગે એનો સાદ વાલા ૭
જેઠ મહીના નાં રણતપેરે જેવા ઉનાળાના તાપ વાલા
લંકામાં જવાળાપરજળેરે ઉભા રહ્યા રઘુ નાથ વાલા. ૮
અશાડ બન્ને ઉલટયોરે થાય વિજળીઓના વેગ વાલા
ઝબકીરે ઉલટી. બેની વાદળીરે વરસ્યા બારે મેઘ વાલા. ૯
શ્રાવણ વરશે સરવડીઓરે નદીએ નીરમળનીર વાલા.

ભીંજે તે રાણી પદમણીરે ભીંજાય દક્ષણી ચીર વાલા ૧૦
ભાદરવો ભલે ગાજીઓરે શીતર ચઢયાં શરીર વાલા
ગોરાદેભી જાયાં ઘર આગણેરે પીઉડો ભીંજાય પરદેશ વાલા. ૧૧
આસો માસે દીવાલડીરે સુંદરી સજે શણગાર વાલા
લેલાવટટીલડી સોહામણીરે કંઠે એકાવળ હાર વાલા ૧૨
બારેમાસ પુરા થયારે આવેલો અધીક માસ વાલા
ગાય શીખેને સાંભળે. રે વીનવે થોભણ દાસ વાલા. ૧૩

શીવજીનો ગરબો.

કારતકે કીરતી બહુ કરીએ ભોળા તારૂં ધ્યાંન રૂદેધરિએ
ભોળા થકી ભવસાગર તરિએ આવો હરી શીવ સંકર ભોળા
શીર માંહે પ્રગડાંનાતોરા આવો હરી.
હાથમાં ભભુતના ગોળા આવો હરી. ટેક ૧
માગસરે મહા મંગળકારી ભોળે સિવે લીધીછે તાળી
ભોળા તારા મુખપર જાઉં વારી. આવો હરી. ૨
પોસેતો. પ્રાણ થકી પ્યારા રૂદે થકી નવ રહે વીસાર્યા
સંકર મારી આંખો થી ધ્યારા. આવો-- ૩
માહા માહીને વસંત પંચમી આવી ગવરીનો ગુલાલ હું લાવી.
ભોળાને મનતો ગંગા અતિ ભાવી--આવો--શીર--હાથમાં ૪
ફાગણે ફાગ ખેલું હરશું શામ ગોરી માયા લાગી તમશું
આવો હોળી ખેલુ શંકરશુ -આવો -શીર--હાથમાં ૫
ચઇતરે ચિત ચરણે લાગ્યુ ભોળાનેનો થીર કરી થાપો
શંકર મારા રૂદીયામાં રાખુ: આવો -શીર--હાથમાં. ૬
વઇસાખે વાર લાગી તમને: નરખ્યાનીતો હોંસ ઘણી અમને
ભોળા શભુ શુકરીએ તમને; આવો--શીર--હાથમાં ૭
જેઠેતો જુગ્તી બની સારી--નારી પેહેરી કસુબા સાડી

જટામાંતે ગંગા વસે પ્યારી આવો-શીર- હાથમાં ૮
અખાડે ગગન ગરજે બહુમેહ, મોરલી આતો વણટહુકે
શંકર મારા ડરમે લખ્યા લેખ, આવો--શીર--હાથમાં ૯
સાવણે બની શી ની શોભા. ચાલો જઇએ સોમેશ્વર જોવા .
શંકર મારા. ભવના દુઃખ ખાવા આવો--શીર--હાથમાં ૧૦
ભાદરવેતો ભાગતણા ભોગી, હર અંગે ભુલાયા શીવજોગી.
આગી શુધ લેજ શીવ ભોગી, આવો -શીર- હાથમાં ૧૧
આસોએ ગંગ ઉદે આવી બાળા વિના કેમ રહેશે રાજની
કેમ જાગ દીવસ કે રજની, આવો--શીર -હાથમાં. ૧૨
એ પદ કોઇએ નવ ગાયા ભોળા સઉ સખીઓને મન ભાવ્યા
નામ ગુણ રાણુછોડે ગાયા. આવો- શીર -હાથમાં. ૧૩

(પતીને પરદેશ જાવા દેવા વિશે ના મહીના.
(ઓધવજી સંદેસા કેજેતે શામને)

કારતક મહિને અબળા કહેછે કથને હવે શિઆળો આવ્યો સ્વામી નાથજે હીમાળાના વાયરે હલકી ટાઢમાં, શું શોધો પરદેશ જવાનો સાથજે. એમહિને ના જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૧
માગશર મહિને લોકા ધણી મન માવરે રસીયા સંગ રમ્યાની મોજમ રાતજે.ઘુઘરડા કાઢીને ઘર આગળ ફરું પીઉ મેલો પરદેશ જવાની વાતજે એ મહાને ના જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૨
પોસજે અબળાને પીઉડે પર હરી તે નારીનાંપુરણ મળીયાંપાપજે. સાસરીએ રહીને તે શાં સુખ ભોગવે મૈયરમા ના ગોડે મા ને બાપજે. એ મહિને નવ જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૩
માહા મહીને નવ કરીએ નાથ મુસાફરી ઘઉં સાટે જઇ લાવો ખોરી જારજે વહેંચીને જમશું રે મારા વાલમા જરૂર નહી જાવા દેઉ ધ-રથી બહારજે એ મહિને નવ જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૪

ફાગણમે ફાગણમાં નર નારીયો ઘેર ઘેર નૌતમ કૌતક નવલાં થાયજો
જે નારીનો નાવલીઓ નાંખી ગયો. કહો તેણે કેમ નજરેરે જોયુ
જાગજો એ મહિને નવ જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૫
ચૈતરમાં ચતુરને પંથ ન ચાલવું જો ઘેર નારી સારી ચતુરસુજાણુજો
વાહાલપણે વચનેરે પીઉને વશ કરે નીરધાર્યું તે પડ્યું રહે પરી આગુજો
એ મહીને નવ જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૬
વાવલીયા વાયાતે પીયુ વૈસાખના રજ ઉડે ને ગાજે મે લુ થાયજો
નથ વીનું મોતી રે હીરો હારનો કહો પરહાથે કેમ ધાર્યો જાયજો એ
મહિને નવ જઇએ પીઉ પરદેશમા ૭
જેઠે તો પરદેશ જાવું દોહલું ઘામ ઘાંકે ને લાય જેવી લુવાયજો કોમળ
છે કાયારે મારા કંથની વણસીંચ્યા જેમ ફુલડીયાં કરમાયજો એ મહિને
નવ જઇએ પીઉ પરદેશમાં ૮
અસર ઘનછાયો રે માસ આષાડમાં મોર બોલેને મેહ વરસે મુસલ
ધારજે કચરા નેકા દવરે મચીછે મેદની પંખીમાળા ઘાલે હારો હારજો
એ મહીને નવ જઇ એ પીઉ પરદેશમાં ૯
શ્રાવણમાં શીવ પુજીને મુખમાગી એ વાલાનો નવ થાજો કદી વિજોગ-
જો રુમીયાના સ્વામીજી આપો એટલું સાસુના જાયાનો નીત્ય સંજો
ગજો. એ મહીને નવજઇએ પીઉ પરદેશમાં ૧૦
ભાદરવો ભરજોબન નો ફરી નહી મળે વહી જાશે જેમ નદીઓ કેરાં
નીરજો એવા રે દીવસ એળે નવ કહાડી એ વાત વિચારીજુઓ નંદના
વીર જો. એ મહિને નવ જઇ એપીઉ પર દેશમાં ૧૧
આસોના દીવસ તો અતિ રળિ આમણા ખાવુ પીવું કરવા નવ લા
ખેલજો ભેગા બેસી જમીએ રમીએ સોગટે છાતીમાંભીડી રાખું છેલજો
એ મહિને નવ જઇ એપીઉ પરદેશમાં ૧૨
માસ અધીકમાં અધીક પણે શું કીજીએ રોહો જોડીને નેણ સંઘાથે
નેણજો જેમન છુટે બુટો કાચ બીલોરનો દાસ દયાનો પ્રીતમ જાણ પ્રવે-

ણુન્તે એ મહિને નવજાઈઍપીઉપરદેશમાં ૧૩

(તુળશીનામહિના)

ધન ધન પાટણ ગામ
ધન ધન તુળશી તારૂ ઉતમ નામ સાંભળોગુણવંતા ૧
અષાડે તુળશી રોપ રોપાવે
દેવ દામોદર ને નિંદ્રા નવ આવે સાંભળો ૨
શ્રાવણે તુળશી દોદો પાને
હરખ્યા શ્રી નારાયણ તુળશી ને નામે ૩
ભાદરવે તુળશી લેહેરે રેજાય
કંઠે સોવ રાવે શ્રી જાદાવરાય સાંભળો ૪
આસો એ આવ્યા તુળશી વઘુદા
દેવ દામોદરે ખોળામાં લીધાં સાંભળો ૫
કારતકે તુળશી બાળ કુવારી
લગ્ન નીરધારી પરણ્યા મોરારી સાંભળો ૬
માગસરે માહા વટડે ઠરીએ
શીયાળે તુળશીને આંણાંકરીએ સાભળો ૭
પોસમાસે પડયારે પોકાર
તુળશી વિના સુનોરે સંસાર સાંભળો ૮
માહા મહિને સુધ બુધ્યનભુલે
તુળશી વિના ત્રીભો ન ડુલે સાંભળો. ૯
ફાગણે ફાગ ખેલે રે ગોવિંદા,
પગરે પાવટડે હરિ લેવત ચંદા. સાંભળો. ૧૦
ચઈતરે ચંત કરે હેંડોળા,
હીંચોળે હીંચે શ્રી કૃષ્ણ ગોરા. સાંભળો. ૧૧
વઈશાકે વનસ્પતિ મોડી

ઓલેનેઓળેમેં રમત માંડી. ૧૨
જેઠ માસે તુળશી કરમાયાં
સોળસેં ગોપીઓ પાણીડાં ચાલ્યાં. સાંભળો. ૧૩
તુળશીને કયારે ઘીના દીવલડા
હરિ હરિ કરતાં જાય એના જીવલડા સાંભળો ૧૪
હું તમને પુછું મારી તુળશી રે માતા
કુણ તારી માતાને કુણ તારો પીતા. સાંભળો. ૧૫
ધરતી મારી માતાને આભમારો પીતા
દેવકી મારી સાસુને કૃષ્ણ મારો ભરથાર સાંભળો. ૧૬

અંબાજીના મહિના

કારતક માસે કરૂણા કરો મુજ માતરે માઅંબાજી
અલબેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે. માઅંબાજી ૧
વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રી હરી નાથ રે માઅંબાજી
તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે માઅંબાજી ૨
માગસર માસે મંન મળવા અકળાયરે માઅંબાજી
તારી ઇચ્છા કરતાં અંબા દીન વહી જાયરે માઅંબાજી ૩
દીન વહી ન જાયને આશ મુજને મોટીરે માઅંબાજી
તારા રંગ મંડપમાં હુ ન આવી લોટી રે માઅંબાજી
પોશ માસે મુજને મળવા શોસરે માઅંબાજી
મુજ રંક ઉપર શોધરવો માજી રોશરે માઅંબાજી
રોશન ધારિયે તમે દેવી છો દયાળ રે માઅંબાજી
જેનું નામ ધરાવેસેવક જન પ્રતીપાળ રે. માઅંબાજી ૬
મહા મહિને કોઈ વરત સાંભર્યાં તમારાંરે. માઅંબાજી
મા શું જુઓ છો કુડાં કરમ અમારાં રે માઅંબાજી ૭
કુડાં કરમની કરણી છે મધ્યાંન રે માઅંબાજી

તારા દરશનનું મને મોટું અંબાઅંમાંન રે માઅંબાજી ૮
ફાગણ માસે ફરી ફરી ઉલટે અંગ રે માઅંબાજી
રંગ ભરયાં મનડાં નવ કરશો ભંગ રે માઅંબાજી ૯
ભંગ ન કરશો તનડું અમારૂં તલ ખેરે માઅંબાજી
ચિત્ત અમારૂં ચરણું આંતી અટકે રે માઅંબાજી ૧૦
ચઉતર મહિને ચિંતા મુજને ઝાઝીરે માઅંબાજી
જન્મ ધરીને નનનીરખ્યાં અંબા માજી રે માઅંબાજી ૧૧
નવ નીરખ્યાં મેં અંબા અકળ સ્વરૂપરે માઅંબાજી
માવળતાં કયાંથા દેખીશમાનાંરૂપરે માઅંબાજી ૧૨
વઈસાખ મહિને વરસ જાય દેહ નાહીરે માઅંબાજી
મા હવે તજાતી વેળા રહી છે થોડી રે. માઅંબાજી ૧૩
વેળા થોડી માથે મોટું દુ:ખરે માઅંબાજી
વળતી ક્યાંથા દેખી માના મુખરે માઅંબાજી ૧૪
જેઠ માસે મુજને તેડો ફેરે માઅંબાજી
નહીં તેડાનો જીવણ જાશે વેડે માઅંબાજી ૧૫
વેઠ થાશેને મીથ્યા થ.શે જન્મરે માઅંબાજી
ભાગ્ય નથી પણ ઓછાં મારાં કરમરે. માઅંબાજી ૧૬
અષાડ માસ અટક ન ધરીયે માતરે માઅંબાજી
તારા દરશનને માટે તળશે મારૂં તનરે માઅંબાજી ૧૭
તન તળશેને દયાના આવી મારીરે માઅંબાજી
મા દયાળું દીલથી શું મુકો છો કાઢીરે માઅંબાજી ૧૮
શ્રાવણ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારીરે માઅંબાજી
મા ઇચ્છા હોયતે આવે તમારે પાસે રે માઅંબાજી ૧૯
મા સંઘ ભરાય ને સૌને ઇચ્છા થાયરે. માઅંબાજી
મા પાપી હોયતે નિસરયો પાવન થાયરે માઅંબાજી ૨૦

આ દરશનમાં સીદને મન ભમાવો રે — માગ્યાં માજી
તારા દુર્લભ દરશન આપી તાપ સમાવોરે. — માગ્યાં માજી ૨૧
તાપ સમાવી શીતળ કરજો ચિરે — માગ્યાં માજી
શો શનમાતનાં પારવીત પ્રસે થાય રે. — માગ્યાં માજી ૨૨
આસો માસે અરજ સાંભળો વેહેલીરે — માગ્યાં માજી
મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલીરે — માગ્યાં માજી ૨૩
હેલી કરીને પુરો મન ના આશરે — માગ્યાં માજી
સેવક જનને તેડો તમારી પાસરે — માગ્યાં માજી ૨૪
બારે માસ પુરણ કીધાં માતરે — માગ્યાં માજી
મા વિસ્મ પરી વિશ્વાશન કરશો ઘાતરે — માગ્યાં માજી ૨૫
તે રમો મહીના પુરૂષોતમ કહેવાય રે — માગ્યાં માજી
માહરી પ્રતાપે પુરૂષોતમ સહુ ગાયરે — માગ્યાં માજી ૨૬
આરાસુરમાં નીત આનંદ થાયરે — માગ્યાં માજી
કરજોડી બાપુ સેવક ગાયરે — માગ્યાં માજી ૨૭

સીતાજીના મહીના. સાખીઓ.

મારા શામ સુંદર શ્રી રાંમરે કેને આશરે રહીએ
મારા પદ પદમાની પ્રણામરે લલના સંગ લઇએ
ઘર બહાર અલગ વન સ્યામરે મારા રામ નવ જઇએ — ટેક.
કારતક કેમ કરી કાઢીએ જુગ જેવી પળ જાય
સાગથી જેમ તોડીએ પાણ મળવાને મન અકળાયરે. — મા. ૧
જોબન દરીઆ ધુચને પાયુ દેશાવર દુર
અણ જાણ્યા અનુ ભવી તે શું નીરનું જાણે નુરરે — મારા. ૨
માગસર વેરની જોગણી પાયુ પરદેશ પ્રમાણ
ખવાયે અળગું ખોળીયું જેના પરવશ પડીયાં પ્રાણરે. — મારા. ૩
જળથી જુદી માછલી રાખો કરી વિવેક

વારૂ મારા વાલ્લમા. એના પ્રાણ નરહે પલ એકરે મારા. ૪
પોશે પ્રીતમ પ્રીતડી વીરહ બાણ વાગ હાય.
એ ઘાયલનો અંતનહી એનું તન તરફડીયાં ખાયરે. મારા. ૫
ખાવું પીવું ખેલવું ઓઢણ પહેરણ અંગ
બોલવું ચાલવું બેસવું અને પહોડવું ન ગમે પલંગ. મારા. ૬
માઘ મન તલસે ઘણું ઝરે વીજોગણ નાર
લક્ષ વીંછીની વેદના ઉપજે ચીત્તમાં અનેક વિચાર રે મારા. ૭
ફાગણ હોળી ફાલતી ફાગ રમે સહુ કોય
એક હોળી મારે આગણે બીજી હૈયે હોળી મારે હોયરે. મારા. ૮
ભીતરમાં ભડકા બળે જન દેખે નહી ઝાળ
વલખાં મારે વીધ વીધે જેને ડશીઓ વીરહવ્યાધી વ્યાળરે મારા. ૯
ચઇતર ચકોર ચીંતની શશી વીદેશી શામ
ભર જોબનમાં એકલી એતો દાઝયા ઉપરજેમ ડામરે મા. ૧૦
સુ ભાગી આજે સારસાં સજોડ સ્નેહ સહીત
ક્યમકરી વસીએ એકલાં રાણી જાયા જનમની એરીતરે મા. ૧૧
વા વાયા વઇસાખના આંબે આવી સાખ
ભોગી ભમે વિદેશમાં માય રદય બળી બળી ખાખરે મા. ૧૨
મુગાને સ્વપનું થયું મનમાં રહી મુ ઝાય.
પ્રીતનું તો પારખું જે જીભે કહ્યું નહીજાયરે. મા. ૧૩
જેઠ તણા તડકાપડે લાય જેવી લુ વાય
સુના મંદીર માળીયાં સુની સેજડી ખાવા ધાયરે મા. ૧૪
જાય નરજની દીનજાતાં રાત ગયે દીનનજાય
વીરહદુઃખ મહાવેદના એતે મજરે જોઇ કેમ જાયરે. મા. ૧૫
અષાડ ઝબકે દામની ધન ગરજે નભમાંય
બપૈયાં પીઉ પીઉ કરે સુણીવીરહણી વ્યાકુળ થાયરે મા. ૧૬

દેવ દાનવ પશુ પક્ષી માનવનો કોણુ માત્ર
જીવતાં પ્રેત વીજોગીયું ગાળ વિરહ વીર હીંજન ગાત્રરે મા. ૧૭
આરાવણુ વરશે શરવડે નદીએ આદે નીર
નીલી ભુમી ભાસે ભમી ગાજે તરૂવર ઘોર ગંભીરરે. મા. ૧૮
ઘોર અંધારી રાતડી ઝરમર વરશે મેહ
આંખેથી આંસુ ઢળે જેનો સ્વામી ગયો તજી સ્નેહરે. મા. ૧૯
ભાદરવો ગાજે ભલો રાજવી સહુ વઇભોગ
રંગમાં રસ રવ રાગ એ જેને વહાલાનો થાય વીજોગરે મા. ૨૦
ચંપા ચંબેલી મોગરા. નવ પલ્લવ વન વહાય.
વીરહણી જાત જવાસીઓ તેતો શોસે સુકાઇ જાયરે મા. ૨૧
આસો આવ્યાં નોરતાં રમે જમે નરનાર
દીવસ દીવાળી દોહલા તેનો જાણે જગત કીરતાર. મા. ૨૨
દંપતી અંગ ઉમંગમાં ગાન તાન ગીતરંગ.
અંગ રાગ ખદ ભૃત યથા જયજય કાર જણાવે અ નંગરે- મા. ૨૩
મન મોહન અધીક માસથી થાય પ્રભુ પરશન
સંગ સીતા જેમ રાખીયાં તેમ ટાળો વીરહવ્યા ધીદંન રે. મા. ૨૪

નંદલાલના મહીના

આવો ને નંદલાલ રમવા આવોને રે ટેક
નિરબળ થયાછો નાથ રમવા આવોને રે
કારતક તો મેં કષ્ટે રે કહાડયો ભરદરિ એ જેમ જહાજ. ૧
માગસર મહીને મારગડે મેલી હવે અમારૂં કોણુ છે બેલી.
ગરધર વિના થઇ ઘેલી. રમવા આવો ને રે. ૨
પોષ માસે જીવન પ્રાણુ તજુ છું લોકડાં આની લાજલોપુછું
સંસાર તાજ કરૂં છું. રમવા આવો ને રે.
માહા મહીને મંદીરયાં રે સુનાં હરિ વિના આસનિયાં સુનાં

વાહાલા વિના જાય છે જોબનિયાં રમવા આવો ને રે. ૪
ફાગણે ફગ ફગતી રે હોળી. અબીલ ગુલાલે રે ભરાતુ' ઝોળી
વાહાલા વિના ખેલે કોણ હોળી. રમવા આવો નેરે. ૫
ચૈતરે મને ચિ'તા રે લાગી સુતી સેજ લડી માંઝબકી ને જાગી
વાહાલાની લેહે લાગી રમવા આવોને. ૬
વૈસાખ વાવલીયારે વહાલા આંખ ઉઘાડી આ દશ જોતાં
આસુ પાલવડે લોહ્યાં. રમવા આવોનેરે. ૭
જેઠ માસે જગજીવન આવે વૈષ્ણવ સરવે વધામણી લાવે
વાહાલો મારો કાંઇ ન કહાવે. રમવા આવોને ૮
આષાડે હું ચાબળા રે નારી જોબન દરિયો પુર છે ભારી
પિયુના વચનને વિસારી. રમવા આવોનેરે. ૯
શ્રાવણ નો સરવડીએ વરશે નદિ એ નીર ઘણેરા ઢળશે
વાહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે. રમવા આવોને રે. ૧૦
ભાદરવો ભરદરિ એ રેગાજે નિલાંબર નાવ પલ્લવ છાજે
વાહાલો મારો કાંઇ ન લાજે રમવા આવોનેરે. ૧૧
આસો માસે દેવ દીવાળી લોક વર્ગુ સહુ સેવ સુંવાળી.
વાહાલા વિના તે જમે કોણ વાળી રમવા આવોનેરે. ૧૨

જીવન પ્રાણના મહીના.

રથ આવ્યા અ ક્રુરના છુટયા નંદ દરબાર
શોક ભરે છે સુંદરી વળી જુવે છે વાટ
રથ જોડીને રાઘવ ચાલ્યા રે મથુરાં નાતે મારગ ઝાલ્યા રે
વહાલો ડોકવાળી વાળી જુએ રે નેણ ભરેને રાધિકાર એ રે
મારા બાળા તે પણના બેલીરે-શું જાઓછો માયા મેલી રે.
જીવણ પ્રાણ છો આતમારામ છો. ટેક
કારતક મહીને કંથ સીધાવ્યા રહી ન શકે નારી

અંતર જામી નથી અજાણ્યા હંસ ઉડ્યા રહી હારી
મેનો સંભુજીની સેવા ન કીધીરે. મેલી થાપણ ઓળવીલીધીરે
જીવન પ્રાણ છો આત્મારામ છે:. 1
માગસર મહિને મેલી ગયા જઈ બેઠા જગદીશ
કોઇ સંદેશો લાવે સ્વામનો તેને ચરણ નમાવું શીશ
હું બનાવું રસોઇ બત્રીસરે જીવન પ્રાણ છો આત્મારામ છો ૨
પોષ મહિનાની પ્રીતડી જોબનની જંજાળ
જમણ હતાં તે જમી ગયાં હાલા મેલ્યા થાળ
હરિ એ હાલા તે મેલ્યા થાળરે. એવીતેજોબનતણી જંજાળ રે
બાઇઓ સુખે ભજો શ્રી ગોપાળ રે. જીવન છો આત્મારામછો. ૩
મહા મહીનાની ટાઢડી અતિ રાતે અંધકાર
આચન લોચન વહી ગયાં હરીને લશ્કર બંધાવું પાર
મને વહેની તે વેદના થાય રે. હું એક લડા ન રહેવાય રે
મારી થર થર કંપે કાયરે જીવન પ્રાણછો આત્મારામ છો. ૪
ફાગણ ફુલ્યો ફુલડે રમતાં રાધવરાય
આશું ફુલી સુંદરી. હરી તજી ગયા જમણી બાંથ
વહાલે સોળસે ગોપીઓ માહરે કાનુડાને કાંઇન કહેવાયરે
વહાલો મુકી ગયા વન માહરે જીવન પ્રાણછો આત્મા. ૫
ચૈતરે ચંપો મોરીઓ પીંપળ આવ્યાં પાન
નાવ્યો નાગર નાવલો મને તેનું લાગ્યુંછે તાન
મને તેનું લાગ્યુંછે તાનરે મને હરિ ભજ્યાની હામરે
કોઇ દેખાડો શ્રી રામરે. જીવન પ્રાણછો આત્મા. ૬
વઇ સાખ વાયા વાવલા મુખનું ઉડયું નૂર
તાપતપે તનડું તપે હરિ મેલીગયાછે દુર
એવો આવ્યોછે માથે ઉન્હાળોરે એવો કપટી કાનુડો કાળોરે
મને મુકી ગયો મોરલી વાળોરે. જીવન પ્રાણછો આત્મા. ૭

જેઠે જાણ્યું આવશે વેગે વીઠલ રાય
ચંદન ઘોળું વાડકે વિંઝણે ઢોળું વાય
હરિને વિંઝણે ઢોળું વાયરે મારી ઘડી પલક જુગ જાયરે
મારા કાળજામાં કાંઈ કાંઈ થાયરે. જીવણ પ્રાણછો. આત્મા. ૮
અષાડે ચમકે વીજળી ઘન ગરજે ઘમઘોર
આંસુડે ભીંજાય મારી ચુંદડી મીઠડાં બોલે મોર
એવા મીઠડાં બોલે મોરરે. કરે બપૈયાં કલોલરે
મારૂં જાગે જોબનનું જોરરે જીવન પ્રાણછો આત્મા. ૯
શ્રાવણ વરસે સરવડે નહાવું નીર્મળ નીર
પહેર્યા પિતામ્બર પાતીયાં ઓઢણ આછાં ચીર
હરિ ઓઢણ આછાં ચીરરે આપણ નહાતાં જમનાં તીરરે
એવી રીતે હળાં શરીરરે જીવન પ્રાણછે. આત્મા. ૧૦
ભાદરવો ભલો ગાજીઓ પણ નાવ્યા બળવીર
ચીર હતાંતે હરિગયાં મારૂં શાંને ઢાંકુ શરીર
મ્હારી પહોંચે નજર નહીં નાંખીરે બ્હાલે ભરવાડની ગત રાખી
સાભળીએ નજોયું આંખીરે જીવન પ્રાણછો. આત્મા. ૧૧
આસો માસ ભલે આવીયો સૌની પુરી આશ
તોરણ બાંધ્યા ટોડલે એમ ગાય હરિજન દાસ
ઘેરઘેર મંગળ ગાયરે ત્યાં થેઇથેઇ કાર થાયરે
ગાતા વકતાના સંકટ જાયરે. જીવન પ્રાણછો આત્મા રામછો. ૧૨

શ્રી નાથજીના મહીના.

કારતક માસેરે કાંહાનજી મુકી ચાલ્યા પરદેશ
હુંછું નાનીરે નાંધડી જોબન બાળેરે વેશ
ગોકુળ આવો શ્રી નાથજી ૧
માગશર માસેરે માવજી વશીયારે સામી તેડ

પિંજર લાગ્યારે ઝુરવા આંખે આંસુંડાની રેલ ગોકુળ. ૨
એમ સોશેરે દેહડી તોયે સ્નેહ ન વાંશરાય
આંડા હેમાડો ઉલટયો તેથી કંપેરેકાય. ગોકુળ. ૩
માહા માસેરે સેજડી બીજી વેરણ રાત
પેઉજી મારારે ઘેરનહીં કેમ જાય દિવસ મહરાજ ગોકુલ. ૪
ફાગણ ફુલ્યોરે ફુલડે ફુલ્યાં કેસર કેરાં ઝાડ
તેનાં છંટાવું છાંટણાં ઉડે અબીલ ગુલાલ. ગોકુળ. ૫
ચૈતરે ચંપોરે મોરીઓ મોરી અરાડે ભાર
માલણ લાવેરે મોગરો કાચી કળીયોનો હાર. ગોકુળ. ૬
વૈસાખેરે વન વેડીયાં વેડીયાં આંબલીયાની શાખ
રસ ઘોળાવુંરે વાડકી જમાંએ કોની સંગાથ. ગોકુળ. ૭
જેઠે જાણ્યુંરે આવશે ના આવ્યા સ્યામ શરીર
બપૈયારે પાઉપીઉ કરે મારે હૈયે નવ રહે ધીર. ગોકુળ. ૮
આષાડેરે ઘન ઉલટયો માથે ચડયોરે ઘનઘોર
વીજલડીરે ચમકારે બોલે મધુરાસા મોર. ગોકુળ. ૯
શ્રાવણ વરસ્યોરે સરવડે નદીએ નીર અપાર.
કોયલડીરે ટઉકા કરે બેસી આંબલીયાની ડાળ. ગો. ૧૦
ભાદરવોરે ભલે ગાજીઓ વરસે મુશળ ધાર
પિયુજી મારા મધુપુરમાં સાલે શોકલડી અપાર. ગો. ૧૧
આશો માસે દીવાળડી આવ્યા શામ શરીર
થાળ ભરૂરે મોતીડે વધાવું સુભદ્રાના વીર. ગો. ૧૨.
બારે માસ પૂરા થયા કહેછે કવિ કરજોડ
ગાયતેના રે પુરજો કોડ શ્રીરે રણછોડ. ગો. ૧૩

વઇરાગના મહિના.

કારકત આવ્યો ઓ સખી સજીએ સોળ શણગાર

ઓઢવાને નવરંગ ચુંદડી કંઠે એકાવળ હાર
કોઇ દેખાડો કાળા કાનને આપું એકાવળ હાર
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ ટેક
આગસરે મેલી ગયા વનમાં આણી નમેહેર
મેલી કરી મથુરાં ગયા કુબજા શું કીધી લેહેર ૧
કો હરિ રહું કેમ એકલી મારો શો અપરાધ
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ. ૨
પોસ મહીનાની પુનમે સમણાં લાગ્યાં સાર
શોભે શણગાર પ્રભુ મેં ધર્યા ના આવ્યા દીન દયાળ ૩
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ. ૪
માહા મહીનાની શેજમાં આવી વરણ રાત.
હૈયડે મારા વિસરી રમશું કેની સંગાથ. ૫
કોહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ. ૬
ફાગણ ફુલ્યો ફુલડે વનમાં કેસર ઝાડ
કસ્તુરીનાં છાંટણાં ઉડે અબીલ ગુલાલ. ૭
કોહો હરી કેમ રહુ એકલી મારો શો અપરાધ
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ ૮
ચૈતરે ચંપો મોરીઓ મોરીછે ડાડમ દ્રાખ
કોયલડી ટોકા કરે ભમર કરે ગુંજાર ૯
કોહો હરી કેમ રહું એકલી મા[રો] શો અપરાધ
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ ૧૦
વૈસાખે વાયાં વાદળાં તપે રાધાજીનું તન
રાધા બોલડા લેઇ રહ્યા નથી બોલ્યાનું મન. ૧૧
કો હરી કેમ રહુ એકલી. મારો શો અપરાધ

હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લીધો વૈરાગ ૧૨
જેઠ મહીને જદુ રાયજી છુટી રાધાજીની વેણુ.
રાધા મોલડાં લઇ રહ્યા નથી બોલ્યાનું મન. ૧૩
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ.
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણું શો વૈરાગ. ૧૪
અષાડ આવી ફુલડો મેલશે માંડીછે મેર
ગોરી ભીંજાય ઘરઆંગણે પીઉ ભીંજાય પરદેશ. ૧૫
કો હરી કેમ રહું એકલી મા । શો અપરાધ
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લ. [illegible]રાગ ૧૬
શ્રાવણ વરસ્યા સરવડ નદીએ નીરમળ નીર
સુપનાં [illegible]રમાં દેખાયા [illegible]રીબળીવર [illegible] વીર ૧૭
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ.
હવે તો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણું [illegible] વૈરાગ. ૧૮
ભાદરવા ભલે ગાજીઓ ભલા વરસ્યા છે મેઘ
વિજળડી ચમકાર કરે ચોદશ નાહલાનીર. ૧૯
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ.
હવેતો ઘરમાં નથી [illegible]ઠતું જાણું શો વૈરાગ. ૨૦
આસો માસે નવ રાતડી નવ [illegible]ડા નવરાત
સૌ ગોપીઓ ટોળે મળી માંડવી ગરબા ગાય. ૨૧
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ
હવે તો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણું શો વૈરાગ. ૨૨

સારદાના શાહીના. (રાગ સદેસાનો)

આસો માસ સમરૂં માતા સરસ્વતી
વાસવરો [illegible]હા એ આપી માતજી
નરનારીને નવરા [illegible]મન માનતી

રજની દીવસ કહત સઉના રળીઆતજો
સેવક થઇ સમરૂં છું માતા સારદા.
કારતક માસે ૫ ડીત કાળીદાસની
બખશીશ આપ્યું માતા વરદાન જો
અમરત ચોઘડીએ જાણે તે અવતરયો
અમર થયોને અમર કરયા રાજાને. જો — શે. ૨
આગળ માતા મળવાની આશ છે
અલબેલી તું પુર હમારા કોડજો
[illegible] દાસની
આપ પ્રતાપે [illegible] જો — શે. ૩
[illegible] પંડીત પામ્યા પ્રભુતાની કાંઈ
તે સમજો છે માતડી તુજ પ્રતાપ [illegible]
પાર ન [illegible] તુજ પામીઆ
[illegible] ગયા તે [illegible] આપજો — શે. ૪
[illegible] પંડીત [illegible] થયા [illegible]
[illegible]
[illegible] પાંચમ દીન પ્રગટી [illegible]
દીન [illegible]. — શે. ૫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] — શે. ૬
[illegible] તુજ [illegible]
શરણ વરણમાં કરજે તારા બાળજો
શરણ સેવક આવ્યો તે ઉગાર તું
દીન દયાળ તું છું હું તારો દાસ જો. — શે. ૭

વઇસાખે વીપત વીદારો વિશ્વની
એટલું માગું અંતર અકળાયજો
તું માતા પીતા તું છું એ માવડી
તું રીઝેતો કરે રાંકને રાયજો. શે. ૮
જેઠ તાપ તપે મારૂં તનડું તપે
શીતળ કરીને છાંટો ઠંડું નીરજો
અમરત પાઇ ઉછેરો માતામા હરી
ભવની ભાગે તું તો મારી ભીડજો. શે. ૯
અષાડ મહીને છોડ અસાડી આપનો
જાણો મારૂ જનમો જનમ જરૂરજો
અનગરજેને વળી ઝબુકી વીજળી
દરસટી તારી થકી નથી હું દુરજો. શે. ૧૦
શ્રાવણ માસે સેવુંને સમરૂં સદા
ધરતી પરતે માતા તારૂં ધ્યાનજો
રસબસ કરરસના રસથી ભરપુરતું
વળી વળી માગું એ તારૂં વરદાનજો. શે. ૧૧
ભાદરવો ભલી ભાત ભજનો ભક્તની
ભારે ભારે તોજ મળે યશ લાગજો.
એવીજ છે ઇચ્છા મારારે અંતરે
મન મોહનને રીઝ સજન લોક જો. ૧૨

નંદકી સોરના મહીના

કારતક માસે કહાનજી સાહેલી રે
શે અપરાધ શાગ ગયા મન મેલી રે ૧
અવગુણ અમારા શા હશે સાહેલી રે
જે હરી એ ઉતાર્યુ હેત ગયા મને મેલી રે. ૨

મને એકલા અનભાવે નહીં સાહેલી રે
એ મોટું દુખ મહારાજ ગયા મને મેલી રે. ૩
કોણ આગળ કરૂં ગોઠડી સાહેલી રે
વહાલે તજ્યું ગોકુળ ગાંમ ગયા મને મેલી રે.
કહેણ થયા છે કાંનજી સાહેલી રે
તે સાલે [illegible] માંય. ગયા મને મેલી રે. ૫
તે દુઃખે દાઝુ ઘણું સાહેલી રે;
હરી ઘણુ [illegible] ગયા મને મેલી. ૬
કારતક [illegible] કાઢીઓ સાહેલી રે;
ના આવ્યા નંદકીશોર ગયા મને મેલી રે. ૭
માગશર [illegible] ગયા સખી આવું રે
મને [illegible] સંદેશો કાવું રે ૮
ઘરનાં [illegible] નહીં સખી આવું રે
[illegible] સંદેશો કાવું રે. ૯
[illegible] કોણ જશે સખી આવું રે
[illegible] સંદેશો કાવું રે ૧૦
[illegible] સખી આવું રે
હાંરે [illegible] સંદેશો કાવું રે ૧૧
[illegible] સખી આવું રે
[illegible] કાળુ સંદેશો કહાવું રે. ૧૨
[illegible] સખી આવું રે
[illegible] સંદેશો કહાવું રે. ૧૩
માગશર મોટા ભગતજી સખી આવું રે
પરભુ નાગરના નંદ કીશોર. સદેશો કહાવું રે. ૧૪
પોશે પ્રભુ મુકી ગયાં શોહાવો રે
તમે નંદ જશોદાના હરી.અહીં આવો રે. ૧૫

જમનામાં ગીંદુ પડયો શો દાવો રે
પ્રભુ કાળી નાગની કાજ હરી અહીં આવો રે. ૧૬
ઇંદરે ધન વરસાવીઓ શો દાવો રે
ગોવરધન ધારકાં કાજ હરી અહીં આવો રે ૧૭
છો જાદવ અમે આહીરડાં શો દાવો રે
તે લોક લાજને કાજ હરી અહીં આવો રે. ૧૮
જમનાજીમાં ઝીલતાં શો દાવો રે
ચીર હરવાને કાજ હરી અહીં આવો રે ૧૯
વાહાલાં તે વેરી થયાં શો દાવો રે.
હરી એમ ન કીજે નાથ. હરી અહીં આવો રે. ૨૦
પાસે પ્રેમદા વલવલે શો દાવો રે
તમે જીવણ નંદકીશોર હરી અહીં આવો રે. ૨૧
મારે મળવા નાથને મન હીશે રે
હું જોઉંછું ચાદશ વાટ કાંઇ નવ દીશે રે. ૨૨
શી આવે સુખ સાંભરે મન હીશે રે
કેમ જાયે મોટી રાત કાંઇ નવ દીશે રે ૨૩
મોરલી સુણવા મારૂ મન હીશે રે.
મેં સોધ્યા ગોવાળ કાંઈ નવ દીશે રે. ૨૪
જે હશવું કરતાં નાથજી મન હીશે રે
અમે સોધું વંદ્રાવન કાંઇ. નવદીસરે. ૨૫
સપનંતર સરખુ થયું મન હીશેરે
અમે તે દુઃખ કેમ સહેવાય કાંઇ નવ દ શેરે. ૨૬
આવડું અમે જાણું નહીં મન હીશેરે
છેક અપાવી છેહ કાંઈ નવ દીશેરે. ૨૭
મારે મન વીભળથયાં મન હીશેરે.

તમે જીવણ નંદકીશોર કાંઈ નવ દીશેરે. ૨૮

ફાગણ સહુ ફરી ફરી દુખ કાપો રે

છો ગોપી જનના પ્રાંણ દરશન આપો રે. ૨૯

વસંત આવ્યા વીઠલા દુખ કાપોરે

ગુલાલે ભરયા ગોવીંદ દરશન આપો રે. ૩૦

હોળી હરખે ખેલીએ દુખ કાપોરે

રમવા સરખી રાત દરશન આપો રે. ૩૧

માથે મુગટ કર મોરલી દુખ કાપોરે.

પ્રભુ જમનાજીના તીર દરશન આપોરે. ૩૨

ગોપીઓ સહુ વરવલે દુખ કાપો રે.

એમ કહાણુ ન થઈએ કથ દરશન આપો રે. ૩૩

હરી હવે ઘણી થઇ દુખ કાપોરે

ઓચીંતા એકાંત દરશન આપો રે. ૩૪

ફાગણ ફરકે આંખડી દુખ કાપો રે.

છો જીવણ નંદકીસોર દરશન આપોરે. ૩૫

અંતર ચિંતા કરે સહુ બાળારે

સ્વામી વિજોગે દેહ પ્રગટી જવાળા રે. ૩૬

વદન કમળ સુકાઇ ગયાં સહુ બાળા રે

નવ સુજે એકે પેર પ્રગટી જવાળા રે ૩૭

શણુગાર શેજે પરહરી સહુ બાળા રે

સુકાયા સહુના ગાત્ર પ્રગટી જવાળારે. ૩૮

ઘેલી શીફરે વાનમાં સહુ બાળારે.

નાહી કૃષ્ણ વિના કાંઇ વાત પ્રગટી જવાળા રે ૩૯

ગુણગાતી ગોવીંદના સહુ બાળા રે.

વહે નેત્રે આસું ધાર પ્રગટી જવાળા રે. ૪૨

શોક સમુદ્રમાં પડી સહુ બાળા રે

તેનું રહ્યું નહીં ઠાર પ્રગટી જ્વાળા રે. ૪૧
ચઇતિરે ચીત ઠરે નહી સજ આળા રે
છો નાગર નંદ કીસોર પ્રગટી જવાળા રે. ૪૨
વઇશાખે સખી વલવલે કયાં જઇએ રે
મારે હૈયે દુખ અપાર કોને કહીએરે ૪૩
ત્રીકમજી તે તજી ગયા કયાં જઇએ રે.
વળી હસે દુરી જન લોક કોને કહીએરે. ૪૪
પ્રાણ અમારા પ્રભુ કને કયાં જઇએરે
વળી સાસુ નંણદનું સાલ કોને કહી એરે. ૪૫
સુનું સઘળું દેખીએ કયાં જઇએ રે
ગયા જીવણ પ્રાંણ આધાર કોને કહીએરે. ૪૬
કઠણ થયા છે કાંનજી કયાં જઇએ રે
હજીએ નવ જાએ પ્રાંણ કોને કહીએરે. ૪૭
પ્રેમ પંથમાં સંપડી કયાં જઇએરે
છે વાંકી સઘળી વાત કોને કહીએરે. ૪૮
વઇસાખે રાખ્યાં વેગળાં કયાં જઇએ રે
છો નાગર નંદકીસોર કોને કહીએ રે. ૪૯
જેઠ કહાવે જેખમાં કહે હરીને રે
શું અટકયા કુબજા સાથ ન આવ્યા ફરીનેરે. ૫૦
પ્રીત કરી લપટાઇ ગયો કહે હરીનેરે.
મળી મથુરાં કેરી નાર ન આવ્યા ફરીને રે ૫૧
વાંક કહાડીને વળગતાં સઉ હરીને રે
ભુલીસું હું ભગવાન ન આવ્યા ફરીને રે ૫૨
અમો અબળાનું શું ગજું કહે હરીને રે
તે તમને ન ઘટે નાથ ન આવ્યા ફરીને રે. ૫૩

વાંક શો છે વીઠલા કહે હરીને રે
દેઇ છેક ગયા છો દેહ ન આવ્યા ફરીને રે. ૫૪
મારૂ જોબનીયું એળે ગયું કહે હરીને રે
હું ક્યાં લગી રાખું ધીર ન આવ્યા ફરીને રે. ૫૫
જોઠે દેહ જોઇ ગયા કહે હરીને રે
છો નાગર નંદકીશોર ન આવ્યા ફરીને રે. ૫૬
અષાડે ઘન આવીઓ એ બની રે
થયો વીજળીનો ચમકાટ મનડુ રહેની રે ૫૭
બપઇયા પીઉ પીઉ કરે એ એની રે
મદમાતા બોલે મોર મનડુ રહેની રે. ૫૮
સેજે પીઉડા સાંભળે એ એની રે
વળી મંડયો વરશે મેહ મનડુ રહેની રે. ૫૯
લોક લાજ મેં પરહરી એ એની રે
હું જાઉં પ્રભુની પાસ મનડુ રહેની રે. ૬૦
ધીરજ મેં રાખી ઘણી એ એની રે
હજુ એ ન આવ્યા નાથ મનડું રહેની રે. ૬૧
કોઇ સંદેશો કહે મને એ એની રે
હરી આવશે આજ કાલ મનડું રહેની રે. ૬૨
અસાડે નવ આવીઆ એ એની રે
છો જીવણ નંદકીશોર મનડુ રહેની રે. ૬૩
શ્રાવણ વરશે સરવડે તે સાલે રે;
આવ્યા ચોમાસાના દન કોહો કેમ ચાલે રે ૬૪
હરિ કુબજા સાથે ખેલ કરે તે સાલે રે;
વાલે મુકી વ્રજની નાર કહો કેમ ચાલે રે. ૬૫
સંદેસો ના કાવીઓ તે સાલે રે

તમે લોક થયા માહારાજ કહો કેમ ચાલે રે. ૬૬
વહેરીડા કરે વાતડી તે સાલે રે;
મારૂં પૂરણ બાંધ્યું મન કહો કેમ ચાલે રે ૬૭
વીઠલે રાખ્યાં વેગળાં તે સાલે રે
શું નથી જાણુતા નાથ કહો કેમ ચાલે રે. ૬૮
હરી ચતુર થઇ ચુકી ગયા તે સાલે રે
ગયું જાણુપણામાં આજ કહો કેમ ચાલે રે. ૬૯
શ્રાવણ સુનો હરીવિના તે સાલે રે
છો નાગર નંદકીશોર કહો કેમ ચાલે રે ૭૦
ભાદરવો કહે ભાવશું બ્રીજ નારી રે
તમે જીત્યા જગજીવન હરી હું હારી રે. ૭૧
રમતાં રાડ કીધી હશે. બ્રીજનારી રે
તમે ક્ષમા કરો અપરાધ. હરી હું હારી રે ૭૨
મનમાંથી વ્યાકુળ થઇ બ્રીજનારી રે.
હવે દયા લાવો મહારાજ હરી હું હારી રે. ૭૩
તમે કહેશો તે કરશું અમે બ્રીજનારી રે
પ્રભુ રખે રાખતારીસ હરી હું હારી રે. ૭૪
ત્રીકમજી તમે તજી ગયા. બ્રીજનારી રે
કેમ વરસે વરસાદ હરી હું હારી રે. ૭૫
અમે અહીર અહંકાર તજ્યા બ્રીજનારી રે
તમે છો દીન દયાળહરી હું હારી રે. ૭૬
ભાદરવે ભુદર નવ મળ્યાં બ્રીજનારી રે
છો નાગર નંદકીશેર હરી હું હારી રે ૭૭
આસોમાં સખી આવશે વનમાળી રે
મારે થાશે હરી સું ભેટ આજ દીવાળી રે. ૭૮
પ્રેમ જોઇ ગોપી તણા વનમાળી રે

હરી આવ્યા કહેવાય આજ દીવાળી રે. ૭૯
ગોપી સઉ હરખે ઘણું વનમાળી રે
ઘેર ઘેર મંગળ ગાય આજ દીવાળી રે. ૮૦
ફરી ફરી મુખ નીરખતાં વનમાળી રે
સઉ હરખે ઘેલી થાય આજ દીવાળી રે. ૮૧
ગોપી પ્રેમે કરતી આરતી વનમાળી રે
વળી પ્રેમે હસતી જાય આજ દીવાળી રે ૮૨
મનોરથ સઉ પૂરણ કર્યા વનમાળી રે
થયા તે બારે માસ આજ દીવાળી રે. ૮૩
આસોમાં હરી ફરી મળ્યા વનમાળી રે
જો નાગર નંદકીશોર આજ દીવાળી રે. ૮૪

(મહીના)પડવાની પણ પ્રીત ગટમટ ભુલી રે: એ રાગ

કારતક મહીને કંથ મુકી છે આ નારી રે
તમવિના પડે ના ચેન ચીંત્તા ભારી રે. કેક ૧
માગશર મહીને હેત મુજપર લાવો રે
કહું છું પાતળીયા નાથ વેલા આવો રે ૨
પોસે પડયા છે સોસ કંથ કેમ કરીયે રે
તમ વિયોગે દીનરાત હમે મરી યેરે. ૩
માહા મહીનાની વસંત રતુ છે સારી રે
કેમ પીઉ રહ્યા પરદે શુ વિચ્યારી રે. ૪
ફાગણ માસે ફાગ ખેલે સૌ નરનારી રે
આ જોઇ રહે નહીં મન ધીરજ મારી રે. ૫
ચૈતર માસે ચીંતા બહુ મને લાગી રે
નવ આવ્યા પીઉજી ઘેર શકિત સૌભાગી રે. ૬
વૈસાખ માસે તાપ તપે છે ભારી રે

નાથ વિના એકલડી ઝુરે આ નારી રે. ૭
જેઠજ આવ્યો તોય સ્વામીના આવ્યા રે
આ દાસીનો સો વાંક હેત નહીં લાવ્યા રે. ૮
અસાડ માસે વૃષ્ટી થાય છે ભારી રે
રૂમ ઝુમ રૂમ ઝુમ થાય ઝડીઓ સારી રે, ૯
શ્રાવણે સંતાપ મારા કેમટળશે રે
સખી સો કરૂં ઉપાય હરી કેમ મળશે રે. ૧૦
ભાદરવે ભરપુર સરોવર દીઠા રે;
નવ ભાવે અન ભોજન પાક બહુ સારા રે. ૧૧
આસો મસે હદ થઇ પ્રીતમ મારા રે
પ્રભુ આપોને દરશન સુખ થાય સારાં રે. ૧૨
પુરસોતંમ પુરયા કોડ પ્રભુ ઘેર આવ્યા રે
કહે છોટો બેઉ કરજોડ જનમન ભાવ્યા રે. ૧૩

વડોદરાનો ગરબો.

ધન ધનરે વડાદરૂ શેહેર રૂપે રંગીલું. ટેક.
રૂપે રંગે છેલ છબીલું, અલબેલું અપારરે
વડોદરાનું વર્ણન કરતાં. સુણજો નરને નાર. રૂપે ૧
બહાર પરાની વસ્તી ભારે. શોભાનો નહીં પારરે:
વીનવતામાં વરપજ વીને પરા પોળ બજાર રૂપે. ૨
આકુત પરૂં અડાણિયું ને કાળુપરામાં ગઉ ખાનું રે;
ફોગટીયા સઉ ફને પરામાં દેવાળીઆનુ ઠેકાણું. રૂપે. ૩
સરશીયાની પાળજ ઉપર. જેઠીનો અખાડોરે;
અષ્ટભુજા અલબેલી ઉમાં પાછળ ગોસાઇવાડો રૂપે. ૪
સરસનાથ છે સામી પાળે, વાયડા વાડો ત્યાંયરે;

અજબ તળાવની પાળે થઇને, ચાલ્યા અચડમાં જાય. રૂપે. ૫
લાલ દરવાજે ગંજખાનું વાંદરીયો ગુરજરે,
મીયાં મહમદની વાડી જાણું, ઝળકી રહ્યો સુરજ. રૂપે. ૬
હાથીયા ખાણુને દરવાજે. કાંઇ હઠીલો હનુમાનરે;
રામતળાવની પાર ઉપર, રામેશ્વર ભગવાન. રૂપે. ૭
ધોઇયાને દરવાજે થઇને, સીંધવાઈ જવાયરે:
અગારાજાના દરવાજા સાંમી, ચોખંડી કેહેવાય. રૂપે. ૮
મરદાર બારાએ થઇને ચાલ્યા, દરશન કરવા કાજરે;
લકડપીઠું મદનના ઝાંપા, ગોસાઇજી મહારાજ. રૂપે. ૯
સોધનાથના દર્શન કીધાં, આવી ફુચ્ચાંપાળરે,
ચોરને બેઠા ગરદન મારે, બે સાંણુ ભાગોળ. રૂપે. ૧૦
બહુ પરૂં છે બાલાજીનું, ડાંડીયુ બજારરે;
સકરકુઇને ઝાંપ રૂડો, લાલ નામ સરદાર. રૂપે. ૧૧
આનંદપરામાં આવીયાંને, રાદપરાને ઝાંપેરે;
દાન દક્ષણા રૂડી થાએ, ગણપતરાવ ત્યાં આપે. રૂપે. ૧૨
ઉભી બજારની શોભા સારી આવી ખારી વાવરે:
સન્યારૂપ છે રંગે રૂડું. સુરસાગર તળાવ. રૂપે. ૧૩
વડીવાડી ધીનેકાંટે, નાગરવાડો વિહાતરે.
આદીતવારે દરશન કીજે, બેઠી બહુચર માત. રૂપે. ૧૪
ઉભે ચોકે લીમડી બજારે, રૂડી શોભા થાયરે;
મૃદંગ વાંગે નારી નાચે ઝીણે કંઠે ગાય. રૂપે. ૧૫
નીજામપરૂ ભુતડીને ઝાંપે, રોકડીયા હનુમાનરે;
સુરસાગર ગૌઘાટને દરવાજે, ત્રણુજહે કમાન. રૂપે. ૧૬
શેહેરની ત્યારે રચના દીઠી, શોભાનો નહી પારરે;
હાથી ઘોડા પાલખીઓને, વાંકડીયા અસ્વાર રૂપે. ૧૭

ચારે દીશાના ચારે ચૌટાં વચ્ચે માંડવીચોકરે.
ઉંચા મેહેલ મેડીને અટારી, છજા જરૂખાંને ગોખ   રૂપે. ૧૮
માંડવીને કમાન ચોવીસ, ચતુર કરે વેપારરે;
કાછીઆ દુકાનો માંડે. ઉભી હાથી.હાર   રૂપે. ૧૯
ચોપટ જેવા ચારે રસ્તા, સરખા સરખી ઓળરે;
પાણીને દરવાજે ઘોડા, વાઘ કરે કલોલ.   રૂપે. ૨૦
રાજે તળાવની સુંદર શોભા, જોતામાં મન મોહેરે;
નારી સહુ જળ ભરવા જાએ નવેતમ રચના હોય.   રૂપે. ૨૧
રામપરો દરવાજો કહીએ, ધાર્યું છે સનમુખરે;
પરમેશ્વરના દરશન કરતાં, જાય જનમનાં દુઃખ   રૂપે. ૨૨
લેહેરીપુરાની શેહેર સહુથી, શોભા છે ભરપુર રે;
સુરસાગર રત્નાકર જેવું, વાગે વાજું રણતુંર.   રૂપે. ૨૩
ચોથો દરવાજો ચાંપાનેરી, સરસીયાની વાટેરે;
વિસ્તારીને વાજીન કીધું, ચોકપાળને હાટે.   રૂપે. ૨૪
નગર નીરખ્યું મન હરખ્યું, રાજું થયા પ્રસન્ન;
નરસીંહજીની પોળમાં. નરસીંહનાં દરશન.   રૂપે. ૨૫
રાજ રાણી હાથીને સને, મલ્હારરાવની સુજસ માતરે;
ગોરધનનાથ બળદેવજીને, ચાલો પુરૂષોનાથ.   રૂપે. ૨૬
ખજાનાખાનું જનાનખાનું, દીવાનખાનું પાસરે;
ધરમ તણું તો ભજન કરે છે, ઉંચા મેહેલ આવાસ.   રૂપે. ૨૭
ઘણી કારીગરી કંગરીમાં, ભાત ભાતના રંગરે;
નઉતમ નારી નાચ કરેછે કોમળ તેનાં અંગ.   રૂપે. ૨૮
તરેહવારનું ટંકોરખાનું, ગોવીંદરાવનો મેહેલરે;
ગાયકવાડના રાજ આગળ, શોભા સઘળી સેહેલ.   રૂપે. ૨૯
દાદાસાહેબને નાનાસાહેબ, આપાસાહેબ માહારાજરે;

ગણુપતરાવ ઘણું જીવજોને, અખંડ રહો આ રાજ. રૂપે. ૩૦
લાઢ ગોઢ શીગોઢ નાગર, દશા વીશા વણીકરે;
સોની સાળવી સુતાર છીંપા, દરજી ઠીકા ઠીક. રૂપે. ૩૧
પુના સતારા મુંબઇ જોયું, પૂર્વ પશ્ચિમ દેશરે;
ઉત્તરમાં ઉદેપુર જોયું, પૃથ્વીના નરેશ. રૂપે. ૩૨
બુંદીકોટા દીઠું દીલ્લી, ને ગઢ ગીરનારરે;
સુરતને અમદાવાદ જોયું, કહણુ કિલ્લો ધાર. રૂપે. ૩૩
બલીહારી હું વડોદરાને ધનધન નરને નારરે;
વીરક્ષેત્ર જેને જોયું નહી, તેનો એળે ગયો અવતાર. રૂપે. ૩૪
વાંકી નારી વડોદરાની, મહારાજાને રાંકરે;
મુગ્યાનેણુંની વરણાગીથી, વળીઆ આડો આંક. રૂપે. ૩૫
શાહુકારોની દુકાનો ભારે, ધરમ તણો અવતારરે;
ખુશાલચંદ શામળ બેહેચર, લલુભાઇ શાહુકાર. રૂપે. ૩૬
રતનજી કાનદાસ કહીએ, બાંધી પુનની પાળરે;
હરીભક્તિનો મહિમા મોટો, બાંન્ત ભાઇ મેરાલ. રૂપે. ૩૭
રંગીલો જે ગરબો ગાશે, રંગીલા નર નારરે;
રંગીલા તો લોહાણાઓ લાવે, રંગબેરંગ શોભા થાય. રૂપે. ૩૮
સંવત ઓગણીસ પાંચમા ને સતરસે સીતેરરે;
નવરાત્રીમાં વરણન કીધું, વડોદરૂં જે શેહેર. રૂપે. ૩૯
રૂપે સહુ કવિને કરૂ વિનતી, કાંઇમાં દેશો ખોડરે,
વડોદરાની રક્ષા કરજો, રેવાને રણછોડ. રૂપે. ૪૦
ભગવત વાણી સાચી જાણી, મનમાં આણી ભાવરે;
વડોદરાનો ગરબો ગાતાં, સહુજન સુખીયાં થાય. રૂપે. ૪૧
બીજબાની મનગમતી કરવા, જાય શોખી જનરે;
મસ્તુબાગનો બંગલો જાણે, ઇન્દ્રનું ઇંદ્રાસન. રૂપે. ૪૨

માળાની ગરબીયો ૧.

બહયાળી ગાળો કાન, માળા ચોરીરે:
જ્યારે પુછશે સાસુ પેર, સહચર. મોરારીરે.
જો ઉઠીને છેડલો સાઉ તો વિપ્રીત ભાસે આજરે:
માણસને શું મહોડે કહીયે. નિરલજને શી લાજ મા. ૧
ગાળ પોતાનો ચોરી ખઇએ, રહીએ સાણુકટ વાળીરે:
સ્વારથે મુજ સાસુ જુવે, ચરણાગી વનમાળી મા. ૨
સાસુ મારી છે અતિ સાપણ. નાણુહલ નાર હગારીરે;
ફુલ પહેલાં ચોસર ગુંથે, કેડ ન મેલે મારી મા. ૩
પરણ્યો અમારી પેર ન જાણે, નહી રહ્યાનો હામરે;
રામકૃષ્ન પ્રભુ રંગનો રસીંગા, ચરણે રાખજો શામ. મા. ૪

ગરબી ૨.

મારી સાસુ પુછશે વાત, માળા ક્યાં ગઇ રે;
વહુ કાલની તારે કંઠે, મેં દીઠી નહીં રે. ટેક.
લાડકડી વહુ માળા તમારી. મેં કાનને કંઠે દીઠી રે;
આવડી કાચી તને કેમ કરી. વાહલી વાત કરેછે મીઠી. મા
શા માટે તુજને આપી છે, ને શા કાજે ઉધારીરે;
શા માટે મારા મંદીર પધાર, મોહન કામણગારો. મા
નાના ચંચળ ચડતે વેશે, નરનો સંગ ન ગાજેરે;
હરી સંગાથે હસતાં દેખી, હઇડાં મારાં દાઝે. મા.
હાણ થયાનું દુઃખ નથી પણ, હરી પેખે તે માહુ રે;
રામકૃષ્ન પ્રભુ રંગનો રશીયો, કદીય ન છુટે નાસુ. મા.

ગરબી ૩

મારી બઈજી છે મન માન, સમ હું ખાઈશરે;
મારી નણદલને નહી ગમે, તો મહીયરજાઈશરે.
બાઈજી મુજ વના બે માળા, ટોડલીયે ભરાવીરે;
ઘેલી થઈ ઘર કામજ લાગ્યું, વળતી વીગત ન આવી. સ
શું સમળી આકાશેથી આવી, ગગને ઘો લઈ ચાલીરે;
વંદ્રાવનમાં ગાય ગરાવતાં, ગોવી દને હાથ લાધી સ
અમે વહુવારૂ નાના માટે, બોલતાં મુખ બીજેરે;
મોહનનુ મુખ મીઠુ કરાવી, માળા માગી લીજે. સ.
ઘેરઘેરે પુછો જેજેને,બોલ્યુ ન પડે બહારરે;
રામકૃષ્ન પ્રભુ રંગના રશીયો,સખીની લે સંભાળ સ

ગરબી ૪

તારે નણદલ મોટી વાત,સમ શા ખાશોરે;
જ્યારે આવશે મારોભ્રાત,સાચા થાશોરે
કેહેના દેને મારા ભાઈને, એને કાનુડો બહુ વાલોરે;
મોહનને કાચો રડા દીસોછો, માળા અમારા વાલો. સમ.
કે હળાડાનું કરાગ્ર ફૂલ તે કયાંય આવી વિસારી રે;
તે મે કહાનને કાંઈ દીઈ, સાખ્ય છે સહીયર મારી. સમ.
હરીને નિત પ્રિતે નિરખ્યા વિના. વહુને અન ન ભાવેંગ;
શામળીયો સાંભળી થઈને. વહુજી માટે આવે. સમ.
વહુને અતિ વગો વહાલો છે,સામળીયો શામવરણુ રે;
રામકૃષ્ન પ્રભુ રંગના રશિયો, મથુરાનો ભગવાન. સમ.

પેહેલો ભાગ સમાપ્ત